

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

EXCUSEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 50.

813814

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΙΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

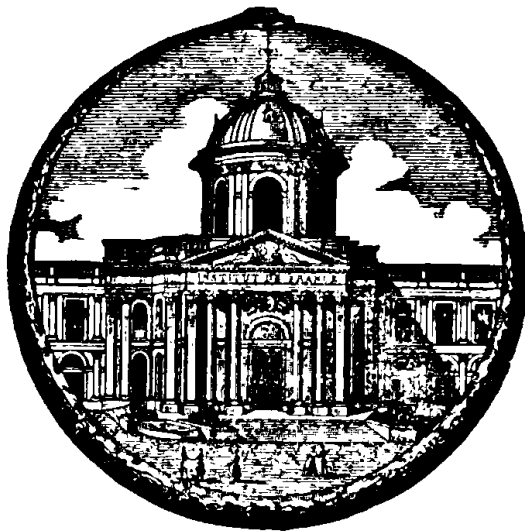
TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC XI.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensionis (in opusculis. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmermann. ephemer. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuiimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ἰπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτήταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολήσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῆσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπό, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellauri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare supersedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλή, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακάτθιο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἰτέον δ' ἐθέλεις, restituiimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκεύθει	v. 426. τῆ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδν	v. 443. αὖ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναι	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	et ἐντοσθι	ἐντοσθι
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀρραδίησι	ἐγχείησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', δν	v. 529. Δῆϊχον, ἡδὲ	Δῆϊχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀσχετα	ἀσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', δν	v. 558. ἔκασθε	ἔκασθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἶη	Οἶη δ' ἦ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά-	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἦ	v. 583. ἔτλης	ἔφης
γλως δ' ἦ σεῖο, θεοῦ	σεῖο θεοῦδέος ἐστὶ γενέ-	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θλης·	v. 598. δύσαν	δύσαν
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 615. ἥδ'	ἦ
v. 254. θερμώδουσαν	θερμώδοσαν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἄψα
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρύοντι (1)	v. 677. ἀικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 723. ἥκαχε	ἥκαφε
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 724. οὐνεκα	εἵνεκα
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 326. οἶ	ὥς	v. 752. ὅπη	ἐπεὶ
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et Ἄτη
v. 370.	in uncis.	v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Qua admissa mutatione τῇν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφάνθη	ἐξεφάνθη	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένων
L. II. v. 6. σκοπιάσκον	σκοπιάζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πῶ	που	εἰ μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὥρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἢ μὲν	ἡμὲν	v. 464. ὀφελέν με	ὀφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὄφελεν, καὶ	ὄφελον καὶ	v. 469. δ' ἐθήκεν	δὲ ἔθηκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τόμα εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάρησας	ἀπάτησας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	δγ'
v. 169. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὅν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὕστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πᾶν· τοὶ	v. 661. θοῇν	θεάν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα	ἴσαν εἰ ἀγυῖα	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρὸς	v. 714. ἐὺ πνεύοντες	εὐπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱγ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γάρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἡ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοὶ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθεον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)	v. 70. δῆτ'	δαίτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον	v. 93. ἡδεταί	ἔλδεταί (4)
v. 495. ὑπέβραχεν	ἐπέβραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὥς δ'
v. 520. ἢ μὲν εἰ ἢ δ'	ἡμὲν εἰ ἢ δ'	v. 168. ἔσσυτο	ἴστατο
v. 543. ἄορ	αἷμα	v. 185. οἶδε	δοιοὶ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρευς	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσατο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίσατο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηληϊάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὦϊξε	ἡϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ ἔθηκε	v. 364. ἤλασε	ὀκλασε
v. 49. ἥκαχε	ἥπαφες	v. 383. Ἴάσονος	Ἰήσονος
v. 57. ἐ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάραιθε	τοπάραιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἐτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἄχνοον —
v. 70. πᾶ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευς εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιε	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσον	ἐνευσαν
v. 159. ἥριπε γαίης	ἥριπε, βαιὸν	v. 488. Ἰδομένη· αὐτόν,	Ἰδομένη· καμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσεται ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον·	ἐκθορον·
v. 184. ἐ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφετέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πτόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	Θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἰσμίνας
v. 225. ὑπαί	ὑπὸ	v. 72. μειδιώωσ'	μειδιῶων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαί	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα	v. 134. Ἰδομένη· αὐτόν,	Ἰδομένη· κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱγ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὔτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὐτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγκαίεσθαι coniecit pro συγγεύεσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecimus.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice huius scribit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsio κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobbeckii conjectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui haec emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsio αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήχτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπείκει	μοι ὑπείκει	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλυδις
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	οὔτιδανόν οὔτιδανόν	v. 283. αὐθ'	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἐώλπεν	ἐώλπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιώωντο	μητιώωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἄρ' ἐπ'	τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἐέλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ρα τότε
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 422. ἦχαχε	ἦπαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀλλίσσωσ'	ἀλλίσσωσ'
v. 436. δτ'	ὁ δ'	v. 544. ἀρίδης	ἀτίδης
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμμουνα δηϊοτῆτι	ἐλῶν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in unciis.
v. 460. ἐπιδήμεναι ,	ἔτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνησον	Μόνησον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἔβλαβεν	ἐβλάβη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄρα με	ὄρρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεν	ἔρρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεώτες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοιῆς
v. 554. ἀνδρέσσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιὸς
v. 563. θεῶν,	θεῶν,	v. 137. φάραγας	φάραγας
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μῆιν	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. περὶ δινήσαντο	περηνήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος et Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ	v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. σῦνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. σῦνεκ'	εἰνεκ'
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἰρετο	v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβροβόιο	πολυβροβόιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεὼς	νεὸς
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἰψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκμήνασθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsus vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepinus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν et κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχή· et περί πέτρῃ,	καναχῆ· et περί πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνή	ἐρεμνή
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέρρα- σεν	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπερρά- σατ'
v. 640. κύσεν	κύσσειν	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ- λεν et ἰκίσθαι,	οὐνεκά οἱ μελανέλκος et ἰκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ- σης·	ὑποβρωθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στρυφελοῖο,	ἀπο, στρυφελοῖς —
L.VIII. v. 4. περί	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέκλιτο
v. 11. μαψιδίη	μαψιδίη	v. 409. ἤρυντ'	εἶρυντ'
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμυρὶς ἔχρισαν	ἀμυρὶ ἐχρίσαν
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 496. a Rhodomanno in- ventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δὲ ἔ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἀκρον ὕδωρ	v. 519. εἴπου τις	τῶν εἴ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά- σιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὃς τε πάροιθεν	ὃς τοπάροιθεν	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	et ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 332. περιρρήσση	περιρρίψη	v. 42. τοι et κάκεινῳ	κεν et καὶ κείνῳ
v. 333. θάττον	τυτθῇ	v. 54. ὤμοις	ὤμους
v. 337. Τρώας et ἄλλους	Τρωσὶν et ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντος·	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 345. ἔδισε·	ἔσεισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε δι' ἀζαλέης φυλόχοιο Πύρ βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	— χέει, ἡ ὥς δτ' ἀν' ἀζα- λήν φυλόχον πύρ Αἰθό- μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 378. τεύχεσιν	τείχεσιν	v. 81. Ἰάλλον, εὐγλώχινι	Ἰάλλον, εὐγλώχινι
v. 381. νεφέεσσι	νεφάδεσσι	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 91. ἅμα πίοι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 438. κραδίη	κραδίη	v. 131. πονέουσιν	περ εἰοῦσαν (4)
v. 459. πάντας et ἐπεὶ	παντ' et ἐπειὶ	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 136. ἱκνται,	ἱκναι,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγώ γε	v. 139. καὶ μιν αἶε σπαίρου- σαν	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου- σαν (5)
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 88. μούνος	μούνον	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 194. ὥς ἐτεδὸν καύσαιτο, μέγας	ὥς ἐτεδὸν, κεκέδαστο μέλας
v. 114. παρανήε	παρενήε	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 250. ἐννεσίη	ἐννεσίης
v. 132. μίη	μίγη	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 134. ἔγχει	ἔγχεσι		
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·		
v. 195. αὖθις	αἶεν		
v. 241. ἐτέρωθι	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορί		
v. 260. ἥερα	omissum,		
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἵπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίυντο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρισε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) praeter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII; 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, ea-
que, quæ sequuntur, cum praecedentibus vix cohaereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse
suspiciamus poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἰοῦσαν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν καίνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 277. νούσω, καὶ	νούσω τε καὶ
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
v. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεθα- υίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
v. 398. με ἄσπετον	μ' ἀάσπετον
v. 405. ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα
v. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα
εἰ τόσσον, ὅσον	τόσσον, ὅσσον ἄρ'
v. 408. κείνη	κεῖνον
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ
v. 413. κώχυσεν,	κώχυσ',
v. 428. ὄρελόν ποτε	ὄρελον τότε
v. 431. ἡώς·	αἰών·
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
v. 459. μακρὸν περί κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
v. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
v. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
v. 23. ὁῆ	δι'
v. 25. ἀνίη	ἀνίης
v. 56. ἐς δορί	δορι
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
v. 63. αἰνόν	αἰνοῦ
v. 66. ἐπὶ	τότε
v. 103. τῷ	τοῦ
v. 123. ὑπαί	ὑπὸ
v. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
v. 194. λείπεν εἰ κραταιὴν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,
v. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν
εἰ ἐυγνάμπτοισι χα- λινοῖς,	εὐγνάμπτοιο χαλινού,
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
v. 209. τύψη ὑπαί	τύψεν ὑπὸ
v. 219. ἄγε θέσθ'	ἄξεσθ'
v. 249. ἀπρωτόπτον ὁμίχλην·	ἀπρωτόπτος ὁμίχλην·
v. 251. ἔλοντο	ἐλοιντο,
v. 284. ἐπ'	ἄρ'
v. 286. μετ'	μέγ'
v. 324. αὐτευν.	αὐτευν.
v. 360. ἐντύνοντο	ἐντύνοντο
v. 361. μίη—ἀρμη.	μίη—ἀρμη.
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι
v. 372. βελέμενοις,	βοείαις,
v. 379. δρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'
v. 432. πόληρος, ἐών	πόληρος ἐῆς, (1)
v. 450. ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο
v. 472. συνηλοῖωτο	συνηλοῖηντο
v. 495. καὶ	σύν
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες
v. 31. ἐν κλισίης	ἄς κλισίας
v. 43. ἅμα	ἀνά
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
v. 65. σφιν	σφισι
v. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 99. κάρτεος	θάρτεος
v. 103. ἡ Διὸς	ἐκ Διὸς
v. 106. γένος ἀμφιλιπούσα,	ἄθος αἰπὺ λιπούσα
v. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
v. 124. ἐς	ἀν'
v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 135. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι
v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 176. ὑπεςμαράγησε	ἐπεςμαράγησε
v. 186. οὐδεος	οὔρεος
v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 198. ἐν	ἐκ
v. 209. ἡμέας	ὑμέας
v. 212. γαίη ἀπειρεσίη·	γαίη ἀπειρεσίη·
εἰ ἄμμιν	ὑμμιν
v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀβριμόμυθοι,
v. 224. τι	κε
v. 236. μίμνεται	μίμνειν
v. 257. τοι	που
v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 260. αὖ	αὖθ'
v. 275. Νέστωρ	Νέστος
v. 277. τις	τοι
v. 284. μιν	τόν
v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφιλοχος
v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 333. αὖ	εὖ
v. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτες
v. 394. γινώναι	γνώμεναι
v. 410. εἴθεεν	εἴθεται
v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 445. τῷ	τοῖ
v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 461. ἔξαν	ἔξον
v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 476. δς	ἐγ'
v. 484. καὶ ἐπὶ	ῖ ἐπὶ
v. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 495. λυγρὸν	λυγρῶ
v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκάλυψε	ἀχλὺς ἀμφοκάλυψε
v. 528. ἦεν,	αἰέν,
v. 544. ἄρα	ἅμα
v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 559. πού	γάρ
v. 564. σὺν ἐκά σφιν μέγα	σὺν ἐκ' ἀρα σφίσι
v. 580. οὔρεσι κατγαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
v. 383. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
v. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνω· εἰ μέγα
L. XIII. v. 4. περὶ	παρά
v. 19. φρένα	σφρένας
v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδυ σανίδων
v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
v. 68. ἀτρομοι	ἀβρομοι
v. 70. ἀνίταχοι	αὐτάχοι
v. 73. ἐπιβρίσουσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶεα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existimat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ	τοὶ
v. 106. γε	ἐ
v. 110. λυγρῆς,	λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν	ἐλεῖν
v. 132-133. Τρῶες. ὥς δ' ὑπὸ	Τρῶες, ὥς ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες	ὀλέκουσιν ἔδοντες
v. 152. τμηθέντες	δημηθέντες
v. 162. μεγάροισιν	μεγάροιο
v. 183. ἐνὶ	ἐπὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς	γέροντος ἐᾶς (1)
v. 241. κάρη.	κάρην
v. 244. πολλὸν	πουλὺν
v. 250. πολλῶν	πάντων
v. 257. οὔτοι	οὐ πῶ
v. 268. φίλου, αἰνὸν	φίλου ἔνδον,
v. 276. ἐνὶ	ἐνι
v. 295. δς	ὥς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν	καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
v. 348. μίη	μί' ἥ
v. 362. σ' ἐδέξατ'	σε δέξατ'
v. 368. ἄρ' ἔμελλεν	ἄρα μέλλεν
v. 384. παρ'	καὶ
v. 394. ἀρίζηλο	ἀρίζηλον
v. 401. θεῇ	θεᾷ
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν	ἄρα θελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν	ἐναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ	οὐδ' ἡγ'
v. 428. ἔτρεσεν	ἔτρεμεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ	ὅτι οἱ
v. 445. αὐτὸν	αὐτὸς (2)
v. 452. ἤριπεν	ἔβρισεν
v. 489. ὑπέκ	ὑπαὶ
v. 518. οἱ	τοὶ (3)
v. 522. ἀναμνήσαντο	ἀνεμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων	κινυρομένων
εἰ περιπίπτει	περιπέπτει

IN EDITIONE NOSTRA :

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί	ἐπόφμαι
L.XIV. v. 12. οἶο	ἀμφὶ
v. 20. Κασσάνδραν	Κασσάνδρην
v. 53. ἀκοίτου	ἀκοίτω
v. 92-93.	lacuna.
v. 113. καὶ οὐδεος	διειδέος
v. 121-122.	lacuna.
v. 142.	in uncis.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν	μέγ' ἐμμεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν	ἰσχόμεν
v. 171. ἄρ'	ἀμ'
v. 172. βλεφάρων ἡλειθετο	βλεφάροισιν ἐλείθετο
v. 178. συνέχοντο	συνέχυντο
v. 188. ἄδην ἐμόν	ἀρήϊον
v. 198. ἀπηέτηνθ'	ἐπηέτηνθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον	εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυσο	ἐκχυτο
v. 263. χείματι	χέρματι
v. 265. περιτρίζωσι	περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι	στοναχῆσι
v. 281. ἀνωλύεσκε	ἀνωμώεσκε
v. 283. σπαργεῦσα	σπαργῶσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'	ἡδὲ et ἡ
v. 299. ἐνὶ μαίνεται	ἐτ' λαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο	βλεφάροισιν ἔχυντο
v. 328. οἶδμα	χεῦμα
v. 386. δὲ τὰ	δ' ἐὰ (4)
v. 389. ἀπόπροθε	ἀπόπροθι
v. 402. αὐτοὶ	παῦροι
v. 444. οὔτοι	οὔτοι
v. 495. τις	οἱ (5)
v. 504. διέχευον	διέχευαν
v. 507. πότμον	πόντον
v. 557. μέν	μέγ'
v. 590. Ὡς	Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ β' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
ἀμπεχον x. r. λ. αἱ δ' ἐὰ τένα

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quin v. 483 κανεῶ improbare, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΠΗ
ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

—•—
HESIODI
CARMINA ET FRAGMENTA.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
αἴθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοιδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἑρισθενέος Κρονίωνος·
6 καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο,
ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπεβῶσαντο δὲ ποσσίν.
Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμένοι ἡέρι πολλῇ,
10 ἐννύχαι στείχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὕμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰσχεαίραν,
15 ἥ δὲ Ποσειδάω γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοῖν, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Λιώνην,
[Ἥω τ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,]
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
20 Γαίαν τε Ὀκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
Ὀλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν αἰοιδὴν,
ἀρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
Τόνδε δὲ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο·
Ποιμένες ἀγραυλοὶ, χάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες ὄϊον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
30 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασθαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν
θεῖην, ὥς κλειοίμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὕμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
ὅπῃς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεῖδεν.
35 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὕμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῖται τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ δημεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
40 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δὲ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐγυρδούποιο θεᾶν ὅπῃ λειριόεσση
σκιδναμένη· ἡχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. Αἶ δ' ἀμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
θεῶν γένος αἰδολῶν πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ
45 ἐξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικτεν,

HESIODI THEOGONIA.

A Musis Heliconiadicibus incipiamus canere,
quæ Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram præpotentis Saturnii,
atque ablutæ tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in-Helicone choreas ducebant
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitatæ, velatæ aere multo,
noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque ægida-tenentem et venerandam Juno-
nem] argivam, aureis calceamentis incedentem:
filiamque ægida-tenentis Jovis, cæruleis-oculis Minervam,
Phæbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themis venerandam, et pædis-oculis Venerem,
Hebenque aurea-corona, formosamque Dionen,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut-decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque præteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes præsentiaque futuraque præteritaque,
voce concinentes. Earum vero indefessa fluit vox
ab ore suavis. Ridet autem domus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Hæc vero immortalem vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant canti-
lena] ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt,

οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἣδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσιν τ' αἰδοῖς,
 ὅσπον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 60 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τὰς ἐν Πιερῇ Κρονίῳ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 65 λησμοσύνην τε κακῶν ἀμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσητο μητίετα Ζεὺς
 νόστιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέγος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ β' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλ' ἐτελέσθη,
 80 ἣ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰδοῖ
 μέμβλεται, ἐν στήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐγούσαις,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόντος Ὀλύμπου,
 ἐνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ' εὖ αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἰμερὸς οἰκί' ἔχουσιν,]
 65 ἐν θαλίῃς ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσσαν ἰεῖσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπήρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρός Ὀλύμπον ἀγαλλόμεναι ὅπιν καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἔαγε γαῖα μέλαινα
 70 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δούπος ὁρώρει,
 νισσομένων πατέρ' εἰς δ' ὅν· ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἣδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι αἰεὶ δὸν Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανὴ τε,
 Καλλιόπη θ'· ἣ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
 ὅντινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐξίδωσι διωτρεφῶν βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσει γλυκερὴν χεῖρυσιν ἐέρσην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ρεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νύ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας·
 ἰθείησι δίκῃσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐγέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇ μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 βῆιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρῳ θεὸν ὅς ἰλάσκονται
 αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
 οἷά τε Μουσῶν ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσῶν καὶ ἐκ ἡθόλου Ἀπόλλωνος
 95 ἄνδρες αἰδοῖοι ἔασιν ἐπὶ γῆνι καὶ κιθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὀλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
 φιλῶνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ρεῖ αὐδή.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰδοῖς

quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine *celebrare*,
 quam praestantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musae Olympiades, filiae Jovis aegida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum ea noctes mistus est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolverentur vero tempesta-
 tes,] mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curae est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et ardes pulchrae.
 Juxta vero eas Gratiaeque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illae tum ibant ad Olympum exsultantes voce pulchra,
 immortalī cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in caelo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.

Hae sane Musae canebant, caelestes domos incolentes :
 Novem filiae magno e Jove prognatae :
 Clioque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : haec autem praestantissima est omnium.
 Haec enim et reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honorarunt Jovis filiae magni,
 nascentemque adspexerunt a Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes *sunt*, ut populis
 laesis in foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminent vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Musis enim et eminus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharadi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musae
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

- 100 Μουσάων θεράπων κλεία προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἱψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶν.
 Χαίρετε, τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
- 106 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἰόντων,
 οἳ γῆς ἐξεγέναντο καὶ οὐρανοῦ ἀστεράεντος,
 νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρός ἔτρεφε πόντος.]
 Εἰπάτε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἶδαμι θύων,
 110 ἄστρον τε λαμπετόν τε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑών,
 ὅς τ' ἀφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὃ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 ἡδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 λυσιμέλης πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 δαμνῇ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
 125 οὗς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
 ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένετο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
 130 Νυμφέων, αἱ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσέεντα.
 Ἦδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἶδαμι θύον,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῶ εὐνηθεῖσα τέξ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε Κρίόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 135 Θείην τε Ρεῖην τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μὲθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παῖδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γένετο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἀργὴν ὀμβριμόθυμον,
 οἳ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδωσαν τεύξαν τε κεραυνόν.
 Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 μῦθος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδοήεντες·
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεχ' ἄρα σφένων
 145 κυκλωτερὴς ὀφθαλμὸς ἔξει ἐνέκειτο μετώπῳ·]
 ἰσχύς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὀμβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γύης θ' ὑπερήφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
 ἀπλητοί, κεφαλὰι δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιθιβαροῖσι μέλεσσι.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
 celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
 statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
 meminit: cito vere deflexerunt eos dona Dearum.

Salvete, natae Jovis, date vero amabilem cantilenam.

[Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper existi-
 stentium,] qui tellure progenerati sunt et caelo stellato,
 nocteque caliginosa, quosque salsus nutritivus pontus.]

Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti sint
 et flumina et pontus immensus, aestu furens,
 astraque fulgentia et caelum latum superne:
 et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum,
 utque opes dividerint et quomodo honores distinxerint,
 atque etiam quomodo primum multarum tenuerint Olym-
 pum: haec mihi dicite, Musae, celestes domos inhabitantes,
 ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.

Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
 [immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
 Tartaraque tenebrosa in-recessu terrae spatiosae:
 atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
 solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
 domat in pectoribus animum et prudens consilium.
 Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi sunt.
 Ex Nocte porro Aetherque et Dies progenerati sunt:
 quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.
 Tellus vero primum quidem genuit aequalem sibi
 Caelum stellatum, ut ipsam totam circumteget,
 ut esset beatis Diis sedes tuta semper.

Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
 Nympharum, quae habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit aestu furens,
 Pontum, absque amore suavi: sed deinde
 Caelo concumbens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
 Coeumque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
 Theamque Rheamque, Themisque Mnemosynemque,
 Phoebenque aurea-corona, Tethynque amabilem.

Hos vero post natu-minimus natus est Saturnus versutus,
 saevissimus inter-liberos: floridum autem oderat parentem.
 Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
 Brontemque Steropenque et Argen forti-animo,
 qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
 Hi autem sane caeterum quidem Diis similes erant,
 unus vero oculus media positus erat in-fronte.

[Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes:
 Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
 orbiculatus oculus unus inerat fronti:]

roburque ac vires et variae artes erant in operibus.

Alii vero etiam e Tellureque et Caelo progenerati sunt
 tres filii magnique et praevalidi, nefandi,
 Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.

Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpebant
 inaccessae, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris progenerata erant super robustos artus.

Ἰσχυς δ' ἀπλητος κρατερὴ μέγαν ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχοντο τοκῇ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνέσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἴψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεύξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένη ἦτορ·
 Παιδὲς ἔμοι καὶ πατὴρ ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
 165 πείθεσθαι, πατὴρ κε κακὴν τισαίμεθα λῶσιν
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα. [τῶν
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐ-
 φθέγγετο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἀψ' αὐτὺς μύθοισι προσήδα μητέρα κεδνὴν·
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατὴρ γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ἡμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἥλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμεῖρων φιλότῃτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
 πάντῃ· ὁ δ' ἐκ λοχεῖο παῖς ὠρέετο χειρὶ
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μηδέα πατρός
 ἐσσυμένως ἤμισε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 ἐξοπῖσω. Τὰ μὲν οὕτω ἐτύσσια ἔκφυγε χειρός·
 δοῖσαι γὰρ ῥαθάμιγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 πᾶσας ἐδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 185 γελνὰτ' Ἐρινύς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ὧς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 μήδεα δ' ὧς τοπρῶτον ἀποτμήσας ἀδάμαντι
 κάββαλ' ἀπ' Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὧς φέρετ' ἀμπελαγὸς πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 ἐπλητ'· ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἔκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεὸς, ἀμφὶ δὲ ποίη
 195 ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν αἰέετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 κυκλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
 Κυπρογενέα δ' ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡ δὲ φιλομνηδέα, ὅτι μνηδῶν ἐξεφάνθη.
 Τῇ δ' Ἔρως ἐμάρτησε, καὶ Ἥμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένην παρπρῶτα δεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσῃ.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λελογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενίους τ' ὀδάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃτά τε μελιχρὴν τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Caelo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non mittebat,
 Terrae in latebris malo autem oblectabatur opere
 Caelus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta: dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo mœrens corde:
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: illos vero sane omnes invasit metus, neque quis-
 quam eorum locutus est. Confirmato animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem vene-
 randam:] Mater, ego hoc certe in me recipiens peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: gavisus est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manui
 harpen asperis-dentibus: dolum autem suppeditavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Caelus: circum vero
 Telluri] cupiens amoris incumbere, et sane extensus est
 undique: ex insidiis autem filius petiit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu:
 quotquot enim guttae proruperunt cruentae,
 omnes suscepit Terra: inversis autem annis,
 produxit Erinnyasque validas magnasque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero
 alba] spuma ab immortal corpore oriebatur: in ea autem
 puella] innutrita est: primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumfusam pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crecebat: ipsam autem Aphroditem
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Dique et homines, quia in spuma
 nutrita fuit: at Cytheream, quod appulit Cythera:
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro:
 atque amantem-genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad costam euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virginesque confabulationes rursusque fallaciasque
 oblectationemque suavem amoremque blanditiamque.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλῆσιν καλέεσκεν
παῖδας νεικεῖον μέγας Οὐρανὸς οὗς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
210 ἔργον, τοῖο δ' ἐπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. [van
Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαι-
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτι τε δὲ φύλον Ὀνει-
ούτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή. [ρων
Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
215 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
χρύσεια καλὰ μελούςι φέροντά τε δένδρεα καρπὸν.
[καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγένετο νηλεοποιῖους,
Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἷτε βροτοῖσι
γαινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
220 αἷτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιθασίας ἐφέπουσιν,
οὐδὲ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῶ δώσωσι κακὴν ὅπιν, δεῖτις ἀμάρτη.]
Τί τε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλόνητα,
225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἑριν τέκε καρτερόθυμον.
Αὐτὰρ Ἑριν στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἀλγεα δακρυόεντα,
Ἵσμινας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
Νεΐκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
Ὅρκον θ', δε δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.
Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γένετο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
235 οὐνεκα νημερτὴς τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν
αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγένορα Φόρυν
Γατὴ μισγόμενος καὶ Κητὴ καλλιπάρηον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρτα τέκνα θεῶν
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωριδὸς ἡϊκάμοιο,
κούρης Ὀκεανοῖο, τελέγοντος ποταμοῖο,
Πρωτῶ τ' Εὐκράντη τε, Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδῶρη τε Θέτις τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε,
245 Κυμοδόη, Σπειῶ τε, Θόη θ' Ἀλήη τ' ἐρώεσσα,
καὶ Μελίτη χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγανή,
Πασίθεη τ' Ἑρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυν,
Δωτώ τε Πρωτῶ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια,
250 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἴκποδόη τε ἐρώεσσα καὶ Ἴκπονόη ῥοδόπηχυν,
Κυμοδόη θ', ἥ κύματ' ἐν ἡρωιδεῖ πόντῳ
πνοιάς τε καθέων ἀνέμων οὖν Κυματολήγη
βαῖα κρηνῆναι καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
255 Κυμὸς τ' Ἥϊονη τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομειδὴς καὶ Ποντοπόρεια,
Ἀεταγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσίανασσα,
Εὐάρνη τε, φυὴν τ' ἐρατὴν καὶ εἶδος ἀμωμῆς,
260 καὶ Ψαμάθη, χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππη,

illos vero pater Titamas cognomento vocabat,
filios obijurgans magnus Coelus, quos genuit ipse.
Dictitabat autem eos tendentes manus protervia magnum
patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in-posterum futura-sit.
Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram,
et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen
210 mniorum : nemini concubens Dea peperit Nox obecura.
Deinde etiam Momum et Erumnam dolore-plenam,
Hesperidesque, quibus mala trans inclytum Oceanum
aurea pulchra curae-sunt, ferentesque arbores fructum :
et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quae mortalibus
nascentibus dant habendum bonumque malumque,
et quae hominumque Deorumque delicta persequuntur,
neque unquam deponunt Deae vehementem iram,
priusquam ab illo sumserint gravem poenam, quisquis pec-
carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
nibus.] Nox pernicioosa ; post hanc vero Fraudem enixa-est et
Concubitum] Seniumque perniciosum, et Contentionem pepe-
rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
rem molestem,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
crimabiles,] Pugnasque Cordesque Praeliasque Stragesque vi-
rerum,] Jurgiaque mendacesque Sermones Diaceptationes-
que,] legum-contentum Noxamque, familiares inter-se,
Jurjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
ludit, quando quispiam volens perjurium juraverit.
Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
maximum-natu filiorum : sed vocant senem,
eo quod verusque et placidus : nec legum
obliviscitur, sed justa et moderata judicia novit ;
rursus vero etiam Thaumantem magnum et fortem Phor-
cyn,] Terrae commistus, et Ceto formosis-genis
Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.
Ex-Nereo autem procreatae sunt peramabiles filiae Dearum
Ponto in infructuoso, et e-Doride pulchra,
filia Oceani, ultimi fluvii,
Protoque Eucrateque, Saeque Amphitriteque,
Eudoraque Thetis, Galeneque Glaucēque,
Cymothoe, Spioque, Thoēque Haliaque amabilis
et Melita gratiosa et Eulimene et Agave,
Pasitheaque Eratoque, et Eunice roseis-brachis,
Dotoque Protoque, Pherusaque Dynameneque,
Neaēque et Actae et Protomediamque,
Doris et Panopia et formosa Galatea,
Hippothea amabilis et Hipponoe roseis-brachis,
Cymodoceque, quae fluctus in obscuro ponto
statusque divinorum ventorum una-cum Cymatocege
facile mitigat et cum Amphitrite pulchris-talis,
Cymoque, Eioneque, pulchreque-concreta Halimede,
Glaucōneque hilaris et Pontoporia,
Liagoreque et Evagore et Laomedea,
Polynomeque et Autonoe et Lysianasse
Evarneque, indole grata et specie inculpta,
260 et Psamathe, decora corpore, diuque Menippe,

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνή τε,
 Νημερτής θ', ἣ πατὴρ ἔχει νόον ἀθάνατοιο.
 Αἴται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

- 265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρεῖταιο θυγάτρα
 ἡγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ὤκειαν τέκεν Ἴριν,
 ἡυκόμους θ' Ἄρπυιας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε,
 αἱ δ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἔπονται
 ὤκειης πετρυγέσσι μεταχρόνιοι γὰρ ἱάλλον.
- 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρῆους
 ἐκ γενετῆς παλίας, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι,
 Περφρδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργόνες θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
- 275 ἔσχατ' ἡ πρὸς νυκτὸς, ἴν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθενώ τ' Εὐρύαλη τε Μέδουσα τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήραοι,
 αἱ δύο· τῇ δὲ μὴ παραλέετο Κυανοχαίτης
 ἐν υαλακῇ λευμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.
- 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένεθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλησι.
 Χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
 285 ἔκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [λεων,
 βροντῇ τε στεροπῇ τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυοντῆα
 μιχθεὶς Καλλιρρόῃ πόρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξανάριξε βίη Ἑρακλεΐη
- 290 βουσι πάρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτῃ εἰν Ἐρυθείῃ·
 ἤματι τῷ ὅτε περ βούς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτεῖνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
- 295 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἰσοῦς
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπητὶ ἐνὶ γλαφυρῷ, θετῇ κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἥμισυ μὲν νύμφην εὐκνώπιδα, καλλιπαρῆον,
 ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
- 300 [ποικίλον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοιλῇ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
 Ἡ δ' αὖρ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴν Ἐχιδναν,
 305 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονά φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότῃτι,
 δεινὸν ἔ' ὑβριστὴν ἄνεμον εὐκνώπιδι κόρῃ·
 ἣ δ' ὀπαυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα·
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυοντῆα·
 310 δεῦτερον αὖτις ἔτεκεν ἀμήχανον, οὔτε φασίδον
 Κέρβερον, ὠμηστήν, Ἀΐδω κύνα χαλκόφρονον,
 πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ἰδρὴν αὖτις ἐγένετο, λώγρ' εἰδυῖαι,

Nesque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæ quidem ex-Nereo inculpato procreatæ sunt
 filiae quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundissimæ filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aëloque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 perniciousis alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incedentes homines,
 Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque Euryaleque Medusæque gravia perpessa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 pertes] duæ : cum una vero concubuit cærulea-cæsarie No-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quum jam Perseus caput amputasset,
 exiit Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ensen aureum tenebat manibus suis.
 Et ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricipitem Geryonem,
 mistus Calliroæ filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis-exiit vis Herculeæ,
 boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tirynthum in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque interfecto et bubulco Eurytione,
 stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis,
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,] [varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.]
 At coorcebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nymphe et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero grvida-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis canem ænea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit perniciosam scientem,

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἀπληστον κοτέουσα βίῃ Ἡρακλειῇ.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ
 Ἡρακλῆς βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποιό λεόντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Φίξ' ὅλοην τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὅρθρῳ ὑποδμηθεῖσα, Νεμεικίῳ τελέοντα,
 τὸν β' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἡ δ' Ἀπέσαντος
 ἀλλὰ ἐκ ἐδάμασσε βίης Ἡρακλειῆς.
 Κητὸς δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγγρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.

Τηθὺς δ' Ὀκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλόν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ', Ἀγελώϊον ἀργυροδίνην
 Νέσσον τε, Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἰσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηνειὸν τε καὶ Ἑρμον, εὐρβρέτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐνὸν τε καὶ Ἀρδησκον, θεῖόν τε Σχάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἶ κατὰ γαίαν
 ἀνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἀνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθὸ τ' Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρη τε,
 350 Δωρίς τε Πρυμνὴ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδής,
 Ἴππὼ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
 Ζευξὼ τε Κλυτίη τε, Ἰδυιά τε Πασιθόη τε,
 Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ', ἐρατὴ τε Διώνη
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε καὶ εὐειδής Πολυδώρη,
 355 Κερκῆσις τε, φυλὴν ἐρατὴ, Πλουτώ τε βοῶπις,
 Περσηΐς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τε Ξάνθη τε,
 Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεστώ τ' Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμη τε, Τελεστώ τε κροκόπεπλος
 Χρυσῆσις τ', Ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
 360 Εὐδώρη τε, Τύχη τε καὶ Ἀμφιρὼ Ὀκυρόη τε,
 καὶ Στύξ, ἡ δὲ σφειων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δ' Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι. Πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χιλιάδ' εἰσι τανύσφυροι Ὀκεανῖναι,
 365 αἶ β' αὖ πολυσπερές γαίαν καὶ βένθεα λίμνης
 πάντῃ δμῶς ἐρέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.

Lernæam, quam enutrivit Dea albis-ulnis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Jolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervæ prædatrix.
 Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ignem,
] trucemque magnamque, pernecemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita : unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconis.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophontes.
 At ea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Orthro compressa, Nemeæumque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-afficiebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeæ monte atque Apesanti :
 sed ipsum vis domuit roboris Herculei.

Ceto vero minimum-natu cum-Phorcynæ concubitu mista
 peperit sævum serpentem, qui obscuræ in-latibulis terræ
 finibus in amplis aurea mala custodit.

Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.

Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticosa,
 Nilumque Alpheumque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulchris-fluum,
 Phasinque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliacmonemque, Heptaporum-
 que] Granicumque et Æsepum, divumque Simoënta,
 Peneumque et Hermum, amœneque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.

Peperit autem filiarum sacrum genus, quæ per terram
 viros tondent, cum Apolline rege,
 et Fluminibus : hanc vero a Jove sortem habent,
 Pithoque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroëque,
 Zeuxoque Clytieque, Idylaque Pasithoëque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petraeque amabilis, Menestoque Europaque,
 Metisque Eurynomeque, Telestoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Hæc vero Oceano et Tethye prognatæ sunt,
 majores-natu filiae. Multæ quidem sunt et aliæ.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacus
 undique pariter obcunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἑτεροὶ ποταμοὶ καναχῆδ' ῥέοντες,
 υἱέες Ὀκεανοῦ, τοὺς γαῖν' αὖτ' ὅτ' ἔπειτα Τηθύς
 τῶν ὀνομ' ἀργαλίον πάντων βροτῶν ἀνδραίνισκεν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, ὅσοι περιναϊστέουσι.

Θείη δ' Ἥλιόν τε μέγαν λαμπρὸν τε Σελήνην
 Ἥω θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γαῖναθ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

375 Κρίρ δ' Εὐρυδίη τέκεν ἐν φιλότῃ μιγείῃ
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε διὰ θεῶν
 Πέρσην θ', ὅς πάσῃσι μετέπρεπεν ἰδυοσύνησιν.

Ἀστραίρ δ' Ἥος ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰθήρα κέλευθεν
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶν εὐνηθεῖσα.

Τόδ' ἐμ' ἀστέρ' ἀστέρ' ἔκτεν Ἑωσφόρον Ἡριγένειαν
 ἀστέρ' αὖτ' ὅτ' ἔπειτα Τηθύς ἀστέρ' ἔκτεν Ἑωσφόρον Ἡριγένειαν.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὀκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγείῃ
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι· [σα
 385 καὶ Κράτος ἦδε Βίην ἀριδείκτα γαῖν' αὖτ' ὅτ' ἔπειτα Τηθύς
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς ἔπη μὴ κείνοισι θεοῖς ἡγεμονεύῃ,
 ἀλλ' αἰεὶ πᾶρ Ζηνὶ βαρυτύπῃ ἐδριώνται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφθίτος Ὀκεανίην
 390 ἡματι τῇ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτοισι ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἰο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 μή τιν' ἀποβραίσεν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ' ἔραθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἦδ' ἀγέραςτος
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἦ θέμις ἔστιν.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφθίτος Ὀλύμπιόνδε
 σὺν σφοῖσιν παῖδεςσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τιμήσει, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ἔρπον,
 παῖδας δ' ἡματι πάντα εἰὸς μετ' ἀθανάτοισι εἶναι.
 Ὡς δ' αὖτως πάντεσσι διαμπερές, ὥς περ ὑπέστη,
 ἔτελεσσε· αὐτὸς δὲ μέγα κρατὰ ἦδ' ἀνάσσει.

Φοῖβη δ' αὖ Κόλου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν·
 405 κυσαμένη δὲ ἔπειτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Ἀργεὺς κυανόπεπλον ἐγείνατο, μελίχρον αἰεὶ,
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 [μελίχρον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γαῖνατο δ' Ἀστέρην εὐώνυμον, ἦν ποτὶ Πέρσης
 410 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλον κεκλῆσθαι ἔκοντι.

[Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τιμήσει· πόρην δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὅπ' οὐρανοῦ ἐμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἔστι μέγιστα.

[Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πρὸς τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τ' αἰ ἔσπετο τιμὴ
 βῆα μάλ', ὅς πρόφρων γὰρ θεὰ ὑποδέχεται, εὐχάς·

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Tothys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quae omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui celum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum memo-genita,
 astraque fulgentia, quibus celum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulchre-malleolis, in ædibus ;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulli sedes,
 nec via, quin illis Deus præeat,
 sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.

Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latam Olympum :
 dixit autem, quiaquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se adenturum præmia, sed honorem quemque
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.

Illam vero dixit, qui honoris-expecta fuerit sub Saturno et
 immunita,] ad honores ac præmia se provocaturam, ut æquum
 est.] Venit autem eam prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiasque dona dedit.
 Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnam ut-sit ius-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquitini ut-sint.
 Similiter vero emalibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phœbe vero etiam Cœli perjurandum venit ad torum ;
 gravis-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Lafonam cœruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavisissimam in Olympo.]

Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perseus
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem gravis-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.
 Ea autem etiam stellato sub coelo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.

[Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eam sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

420 καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἔπει δὴ δυνάμεις γε πάρεσιν.]
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων,
 οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδὲ τ' ἀπηύρα
 ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνγενῆς, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ·]
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἔπει Ζεὺς τίεται αὐτῇν.
 Ῥ' δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 430 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει δν κ' ἐθέλῃσιν·
 ἡ δ' ὀπότ' ἐς πόλεμον φοιτήσιν οὐρανόσσι
 ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 435 ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὀπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτει καλὸν ἄεθλον
 βεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἱππῆεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 440 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται·
 εὖχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηϊδίως δ' ἀγρὴν κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλῇν,
 βεῖα δ' ἀπειλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέξει·
 445 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ποίμνας τ' ἐιροπόκων οἰῶν, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνγενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖη δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὴν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρικτύπον Ἐννοσιγαίον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμιζέται εὐρεῖα χθῶν.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληΐδα τιμῇν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 καὶ κρατερῷ περ ἑόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς·
 τῷ καὶ ὄγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῦων
 παῖδας εἰὸς κατέπινε· Ῥεῖη δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαντο δ' ἐρινῦς πατρὸς εἰοῖο

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Coeloque prognati sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per vim-ademit, neque abstulit,
 quaecumque sortita est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita est honoris,
 [et potestatem in terraque et caelo atque in mari:]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice praesto est atque eum juvat:
 inque concione inter homines eminet, quem voluerit:
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut praebet et laudem porrigat:
 inque iudicio reges apud venerandos sedet:
 eximia vero etiam, quando viri in-certamine colluctantur,
 ibi dea et his praesto est atque eos juvat.
 Qui vicerit vero virtute et robore, pulcrum praemium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit:
 et his qui caeruleum mare trajectu-difficile exercent:
 vota faciunt vero Hecatae, et valde-sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam incluta Dea dedit copiosam;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum;
 armentaque bouum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa-continentis Aurorae.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est: hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immite cor habens, et valde-sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 haec agitans, ne quis clarorum Coeli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terraque et Coelo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistenti), Jovis magni per consilia:
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus] suis, Terraque et Coelo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὐς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,
475 καὶ οἱ πεφραδέτην θάσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἡμέλλε τελέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρῃ
480 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
[Ἐνθα μιν ἵκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
ἀντρῷ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεῦθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὕληντι.]
485 Ἐὼ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιζεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῇ·
τὸν τόθ' ἑλὼν χεῖρεσσιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν, ὥς οἱ ὁπίσσω
ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής
490 λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε, βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσσει,
τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλλίμῳ δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ῥῆζετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
495 ὃν γόνον ἄψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξῆμεσε λίθον, πύματον καταπίνων·
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοὶ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοισι ὑπὸ Παρνησοῖο
500 σῆμ' ἔμην ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὁλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὐς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησιν·
οἳ οἱ ἀπειμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
505 καὶ στεροπὴν· τοπρὶν δὲ πελώρῃ Γαῖα κεκευθεῖ
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὀκεανίην
ἡγάγετο Κλυμένην καὶ δμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
Ἡ δὲ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
510 τίχτε δ' ὑπερκύδαντα Μενότιον ἡδὲ Προμηθεά
ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειστῆσι·
πρῶτος γάρ βα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενότιον εὐρύοπα Ζεὺς
515 εἰς Ἐρεβὸς κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
πείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἐσπερίδων λιγυφώνων,
ἑσθῆως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι.
520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
Δῆσε δ' ἀλυκοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόδουλον
δεσμοῖς ἀργαλέοις μέσον διὰ κλον' ἐλάσσας.
Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ δ' ἦπαρ
ἥσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἤμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἀλκιμος υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filiae dilectae bene quidem ausculturunt atque mo-
rem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quaecumque consti-
tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
mum.] Miserunt autem in Lycum, Cretae in pinguem tra-
ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum : hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
Creta in lata educandum enutriendumque.
[Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
primam ad Lycum : abscondit autem ipsum manibus pre-
hensum] antro in excelso, divinae sub latebris terrae,
Aegeio in monte, denso, silvoso.]
Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-de-
dit] Caeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi :
quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
pro lapide suus filius invictus et securus
superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.
Celeriter autem deinde robur et splendida membra
crescebant illius regis : in-versis vero annis,
Terra consilio astuto circumventus,
suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
victus artibus vique filii sui.
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum :
hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiosam
Pytho in divina, sub amfractibus Parnassi,
monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.] Solvit vero patruos perniciosos a vinculis
Caeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia :
qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
dederuntque tonitru atque candens fulmen
et fulgur ; antea vero immanis Terra ea occultaverat :
quibus confisus, mortalibus et immortalibus imperat.
Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium :
peperit praeterea praeclarum Menoetium atque Prometheum
varium, versutum, amentemque Epimetheum,
qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus :
primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
virginem. Flagitiosum vero Menoetium late-videns Jupiter
in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
Atlas vero coelum latum sustinet dura ex necessitate,
finibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
stans, capiteque et indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero indissolubilibus-compodibus Promethea ver-
sutum,] vinculis duris mediam in columnam affigens.
Et ei aquilam immisit expansis-alis : at haec hepar
comedebat immortale ; id autem crescebat tantum ubique
nocti, quantum toto die edisset extensis-alis avis.
Hunc quidem sane Alcmenae formosis-malleolis fortis filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιωνίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 630 ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
 πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυπότειραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καίπερ χωόμενος παύσῃ χόλου δν πρὶν ἔχεσκεν,
 οὐνεχ' ἐρίζετο βουλάς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 636 Καὶ γὰρ δτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκώνῃ, τότε' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προῦθηκε, Διὸς νόον ἑξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
 ἐν ρινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοεῖη,
 640 τῷ δ' αὖτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαις μοίρας.
 645 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
 τῶνδ' ἔλπευ ὑποπότερην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς
 650 γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ πάλαι εἶναι ἔμελλε.
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνέλετο λευκὸν αἰεῖφα.
 [Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφιχόλος δὲ μιν ἔκετο θυμόν,
 655 ὡς ἶδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ·φῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὅστέα λευκὰ θυθέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 660 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 665 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς καὶς Ἰαπετοῖο,
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῃ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 670 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένην αἰδοίη ἔκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρῇ ἐσθῆτι· κατακρῆθην δὲ καλύπτρην
 675 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
 ἱμερτοὺς, περέθηκε καρῆατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποιήσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 680 ἀσκήσας παλάμησι, χαρίζομενος Διὶ πατρί.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Japetionida, et liberavit eum ab aegritudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat præclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursum ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Japetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vafer,
 leniter arridens ; dolosæ autem non obliscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem spe-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascebatur autem mente : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] dolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Japetionida super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum
 cor.] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
 virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero ei sarta, recens-florentis floribus herbæ
 amicena, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
 Τῶν οὖν πολλ' ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολ-
 θαυμάσια, ζωοῖσιν ἰοικότα φωνήεσσιν. [λῆ,])
 685 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεύξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 ἐξάγαγ' ἐνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδ' ἄνθρωποι
 κόσμῳ ἀγαλλομένην Ἰλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώ-
 ῳς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν. [πους,
 690 [Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
 Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
 πῆμα μέγ', αἱ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
 οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 695 κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων·
 αἱ μὲν τε πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 [ἡμάτια] σπεύδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
 οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφίας κατὰ σίμβλους,
 ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
 700 ὣς δ' αὐτως ἄνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
 ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
 ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
 μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 705 χήτει γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βιότου ἐπιδευτὴς
 ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 χηρωσταί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
 κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεςσι,
 τῷ δὲ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῶ ἀντιφερῖζει
 710 ἔμμεναι· ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
 ζῶει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλλαστον ἀνὴν
 θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήμεστον κακὸν ἐστίν.
 Ὡς οὐκ ἐστὶ Διδὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 715 τοῖό γ' ὑπεξήλυθε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 καὶ πολυῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμός ἐρύκει.
 Ὀβριάρῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
 Κόττῳ τ' ἡδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῶ ἐνὶ δεσμῷ,
 ἡνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος
 720 μέγας· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 ὅλγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 αἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες,
 ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 725 οὓς τέκεν ἡύχομος Πείη Κρόνου ἐν φιλότῃτι,
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς·
 αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 730 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 οἱ μὲν ἀπ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτῆρες ἰάων,
 735 οὓς τέκεν ἡύχομος Πείη Κρόνῳ εὐνήθεῖσα·

In hac autem artificiosa multa carlata-erant, mira visu,
 belluar, quales continens multas alit atque mare.
 Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
 magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.

At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
 ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
 prognatae.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
 mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
 inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
 feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
 rum,] clades ingens, quas mortales inter homines habitant,
 perniciosae paupertatis non comites, sed luxus.

Veluti vero cum in alveariis tectis apes
 fucos pascunt, malorum participes operum;
 illaeque quidem *per* totum diem ad solem occidentem
 [diurnae] laborant, finguntque favos albos,
 hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
 alienum laborem suum in ventrem metunt:
 ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
 Jupiter altitonans dedit, participes operum
 molestorum: alterum autem praebuit malum pro bono:
 qui nuptias fugiens et anxia opera mulierum,
 non uxorem-ducere velit, gravemque attingit senectutem,
 ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
 gena] vivit, mortui tamen possessionem *inter se* dividunt
 remoti-cognati. Qui vero contra nuptiarum conditio conti-
 gerit,] pudicam autem habuerit-conjugem, firman in-mente,
 huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bono
 certat,] ut-adit: Qui vero adeptus-fuerit noxium genus mu-
 lierum,] vivit in pectore gestans perpetuum macerem
 animo et cendi, et immedicabile malum est.

Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
 Neque enim Japetionides innocens Prometheus
 illius evitavit gravem iram, sed per necessitatem eum,
 quamvis-malticincta] existentem, magnum vinculum coer-
 cet.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
 Cottoque atque Gyce, ligavit forti vinculo,
 fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
 et magnitudinem: collocavit autem eos sub terram latam:
 ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
 sedent in extrema-plaga, magnae in finibus terrae,
 usque valde, macerantes, corde magnum luctum habentes;
 sed ipse Saturnusque et importabiles Dii alii,
 quos peperit pulcherrima Rhea Saturni in amore,
 Terrae consillis reduxerunt in lucem iterum:
 ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
 cum illis victoriamque et splendidam gloriam eos accepta-
 ros-esse.] Diu enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
 tem habentes,] Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-
 sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas:
 hi quidem ab alta Othry, Titans gloriosi,
 illi vero sane ab Olympo, Dii datores bonorum:
 quos peperit pulcherrima Rhea Saturno concubens.

635 αἶ' ῥα τότε' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο ποτάμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσιν ἀέζετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 645 ὅρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτους πέρι μαρνάμεθ' ἡματα πάντα
 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγεγόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 φαίνετε Τιτῆνεσιν ἐναντία ἐν δαί' λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἀψ' ἀφίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαυτίς ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 655 δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκει· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὅ τοι περὶ πάντων κραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀδικτήρ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεα κρυεροῖο.
 Ἀφορρόν δ' ἐξαυτίς, ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιπροσέγγησεν ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος
 660 ἡλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενῆι τέ νόη καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 βυσσάμεθα κράτος ὁμῶν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 μαρναμένοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς βρμίνας.
 Ὡς φάτ'· ἐπήνησεν δὲ θεοὶ, διστῆρες ἰάνων,
 665 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαιέτο θυμὸς
 μᾶλλον ἔτ' ὑποπάροιθε· μάχη δ' ἀμείγαρτον ἐγείρειαν
 πάντες, θήλειαι τε καὶ ἀρσένες· ἡματι κείνῳ,
 [Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγεγόνοντο,]
 οὐς τε Ζεὺς Ἐρέβεισφι ὑπὸ χθοῦς ἤπε φάωδε,
 670 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν φαιτὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων σπείφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσιν.
 Οἱ τότε Τιτῆνες κατέσταθεν ἐν δαί' λυγρῇ,
 675 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκάρτυναντο φάλαγγας]
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέροι, δεινὴν δὲ περίαχε πόγτος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων ὄνοσις δ' ἔχανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωή
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατερῶν·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλεα στονόεντα.
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔχετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεχλομένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦγε
 εἴδοι μὲν μένος πλῆντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnabant decem totos annos.
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; æqualiter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia, nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, [omnium in pectoribus augebatur animus generosus. Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,] jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :
 Audite me, Terræque et Cæli inclyti liberi, ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis invicem victoriæ et imperii gratia pugnavimus dies omnes, Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
 Vos vero magnamque vim et manus invictas ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi, memores amicitiae placidæ, quam multa perpepsi ad lucem redieritis, molesto a vinculo, nostra per consilia, e caligine obscura.
 Sic dixit : hunc vero rursus excepit Cottus egregius : venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
 Retro vero acerbis a vinculis, tua providentia e caligine tenebrosa venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu, pugnantes cum-Titanibus in acribus præliis.
 Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores honorum, sermone audito : bellumque cupiebat animus magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant omnes, feminæque et mares, die illo, [Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt,] quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem, acresque fortesque, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpabant omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta ex humeris enata-erant in robustis artubus.
 Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa, rupes ingentes validis in manibus gestantes [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges] alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant utrique; horrende vero insonuit pontus immensus, terra autem valde stridebat, ingemiscebat vero cælum latum quassatum, penitusque concutiebatur amplius Olympus ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis ad Tartarum tenebrososum, pedumque acris fragor, immodici tumultus ictuumque fortium : ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellatum adhortantium : at illi congregiebantur magno cum clamore. Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαῖνε βίην· ἀμυδὶς δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόσ' ἡδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 πῶν ἀστράπτων ἔστειχε συνωχάδον· οἱ δὲ κεραυνοὶ [που
 ἔκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ εὖ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο σπιθαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 καιομένη, λάκα δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπατος ὕλη.
 696 Ἐξέει δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο βέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἀμπεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἡέρα διαν ἔκτανεν
 ἀσπετος, ὅσας δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγῇ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τα.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἰσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἡδ' οὐασιν ὅσας ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὥς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
 πλινάτο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 706 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἐριδι ζυγιόντων.
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσὶν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον
 βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλιοι, φέρον δ' ἱαχὴν τ' ἐνοπῇ τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὁδοὸς δ' ἀτλητος ὀρώρει
 710 σμερδαλέης ἐριδος, κέρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες
 ἐμμένεως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμύειαν ἔγειραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεώς τε Γύης τ' ἄτατος πολέμοιο.
 716 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας σπιθαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυνέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλίοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης·
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἀκμων
 οὐρανὸθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἔκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἀκμων
 726 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἔκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 τριστοιχεί· κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεν
 ἔλκ' αἰ πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 οἱ δὲ θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
 730 κειρόφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χόφῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδάων
 χαλκείας, τοῖχος δὲ περὶχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύης, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάρυμος
 736 ναῖουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγίους θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὐδας ἔκοιτ', εἰ πρῶτα πυλῶν ἐντοσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat vim : simul vero sane a caelo atque ab
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluenta,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titanes terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortiam
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem modo, ac si terra et coelum latum superne
 miscebantur : talis enim maximus trepitus excitabatur
 illius quidem dirutæ, hujus autem ex-alto proruentis.
 Tantus fragor erat Deorum certamine confligentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-streptu-
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum.
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminen-
 tes,] constanter pugnant in forti praelio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Hi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram lato-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-viciassent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum coelum distat a terra :
 par enim spatium a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies aërea incus
 coelitus delabens decimo die ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies aërea-incus
 ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa aëreum septum ductum-est : circum vero ipsum
 nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne
 terræ radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titanes sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicogi.
 [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.]
 His non exeundum est, portas enim imposuit Neptunus
 aëreas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis ægidæ-tenentis.

Ibi vero terræ tenebrosæ et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et cœli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem,
 hiatus ingens, nec quisquam toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλῃ
[ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἑρεμνῆς οἰκία δεινὰ
745 ἔστηκεν νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.]

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, θοὶ Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσπον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
750 χάλκεον, ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμοσ' ἔντος ἔρχει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν εἴουσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἥ δ' αὖ δόμου ἔντος εἴουσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἵκηται,
755 [ἥ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἥ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἑρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
760 Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιὼν οὐδ' οὐρανόνθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μελιχὸς ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρὴν μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
765 νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὅν πρῶτα λάβησιν
ἀνθρώπων· ἔχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεντες,
ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλεῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐξ· πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἑσθίει ὅν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

775 Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορβόου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίονσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἑστήρικται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκεία Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὀππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὀρηται,
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
785 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχώῳ, πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὕψηλῃς· πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρῆς εἰλιγμένους εἰς ἅλα πίπτει,
ἥ δὲ μὲν ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νυφόντος Ὀλύμπου,
795 κεῖται νηῦτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Sed sane huc et illic ferret antea procella procellae
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscurae domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante *portas* Japeti filius sustinet caelum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
aereum : haec quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet ;
sed semper altera saltem extra domum (existens)
super terram versatur ; altera rursum intra domum (existens)
exspectat sui tempus itineris, donec veniat.
[Haec quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscurae domus habent,
Somnus et Mors, graves Dii : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
caelum scandens, nec caelitus descendens.
Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus ;
alterius vero ferreum quidem cor, aeneum vero ei pectus
crudelē in praecordiis : tenet autem quem primum arripuit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-partē aedes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
sævus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Seorsum vero a diis inclitas aedes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad caelum firmatae-sunt.
Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiat̃ur cœlestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-fe-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quae e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subtus terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.
Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit ;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
 στρωτοῖς ἐν λεγέεσσι, καχὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦσον τέλεσθ' μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄυλος.
 Εἰνάετας δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
 ἐννέα πάντ' ἔτα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὐτῇ
 εἰραῖς ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 810 Τοῖον δ' ἔρχον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ,
 ὠγύγιον, τό θ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 [Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 ἀργαλέ', εὐρώνετα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθα δὲ μαρμάραι τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 ἀστεμφῆς, ῥίξῃσι διηνεκέσσιν ἀρηρώς,
 αὐτοφυῆς πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἔρισμαράγιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 δώματα ναϊτάουσιν· Ὀκεανοῖο θεμέλοις,
 Κόττος τ' ἡδὲ Γύης· Πριάρεων γὰρ μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπολίαν ὀπίλειν, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 δπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρὰ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὦμων
 826 ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
 γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσων
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 παντοῖν ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριθρύχῳ, μένος ἀσχέτου, ὄσαν ἀγαύρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰοκίτα, θαύματ' ἀκούσαι,
 836 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίξεσθ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄζυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὀμβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας παλεμίζετ' Ὀλύμπιος
 ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 846 [πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔξε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα·
 θυε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiæ et nectaris accedit propius
 cibum, sed jacet non-respirans et mutus
 stratis in lectis, malus autem sopor eum obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 alia ex alia excipit molestior ærumna.
 Novennio autem a Diis separatur æternis,
 neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
 novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
 cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
 Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
 aquam,] priscam, quæ fluit valde-asperum per locum.
 Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obecuri
 pontique infructuosi et cœli stellati,
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
 Illic autem splendidæque portæ et æreum limen
 immotum, radicibus longis compactum,
 sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
 Titans habitant, ultra Chaos caliginosum.
 Ceterum valde-crepantis Jovis inclyti auxiliarii
 domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortem (existentem)
 generum suum fecit graviter-fremens Neptunus ; [suam.
 dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast ubi Titans e Cœlo expulerat Jupiter,
 minimum-natu peperit filium Typhœum Terra ingens
 Tartari in concubitu per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
 et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 linguis nigris lambentia ; hujus autem in oculorum
 admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
 [omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
 voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
 omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
 quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
 etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
 interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
 interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
 interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
 nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 horrende edidit-fragorem et cœlum latum superne,
 pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
 insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor vero ab utroque occupabat cœruleum pontum
 tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
 [flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
 fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
 furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἀσβεστος ὀρώρει·
 860 τρέσσει Ἄϊδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν,
 Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶ ἰόντες,
 [ἀσβέστου κελεύουσι καὶ αἰνῆς δηϊότητος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρυθεν ἑὸν μένος, εἴλετο δ' ὄπλῃ,
 βροντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 865 πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμπου ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἥριπε γυιωθεὶς, στενάχίζε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος
 870 οὐρεὸς ἐν βήσσησιν αἰδῶν, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσύτερος ὥς,
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάνου
 θαλαφθεῖς, ἡ δὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 875 [οὐρεὸς ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω
 τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ ὑπ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.]
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥίψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφώος ἐστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 880 νόσφι Νότου Βορέω τε, καὶ Ἀργέστῳ Ζεφύρῳ τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεῶν γενεή, θνητοῖς μὲν ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μᾶψ αὖραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν.
 Αἱ δ' ἦτοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἄλλη·
 885 ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἶεσι, διασκιδνᾶσιν τε νῆας,
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἄλλη
 ἀνδράσιν, οἳ καίνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 890 πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ βα πόνον μάχαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτῆνες δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι,
 δὴ βα τότε ὄτρυνον βασιλεύμεν ἡδὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδομοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύσπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμὰς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτην ἀλοχὸν θέτο Μῆτιν,
 πλείστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξασθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
 890 αἰμυλλοῖσι λόγοισιν ἔην ἐγκάτθετο νηδὺν
 Γαίης φραδομοσύνησιν καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχη Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰσιγενετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέχνα γενέσθαι·
 895 πρῶτην μὲν κόρυην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξασθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδὺν,
 900 ὥς οἱ συμφράσσατο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρας,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub-tartarum circa Saturnum (exsistentes),
 [ob inextinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percussus,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victum igne flammeo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescebat terra jubare ignis ardentis.
 Abjecit autem illum animo mœstus in Tartarum vastum.
 Ex Typhœo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaue, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursum etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certant vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.
 Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Coeli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαυῖαν,
αἷτ' ἔργ' ὠρεῦσσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοῖρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
905 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἷτε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινὴν·
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβeto δερκομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δέ ο' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.

Αὐτὰρ ὁ Διμήτρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἥ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀἰδωνεύς
ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

915 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις αἰοδῆς.

Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανίωνων,
920 γείνατ' ἄρ' αἰγιοχόιο Διὸς φιλότῃ μιγεῖσα.

Λοισιοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἥ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνια, ἥ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοι τε μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαρήνησε καὶ ἤρισε ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανίωνων.

930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἑννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, δευτε θαλάσσης
πυθμὲν ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἀρῇ
ῥινότορῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
935 δεινός, οἷτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόνετι σὺν Ἀρῇ πολιπόρῳ,
Ἄρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμείῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μυχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῇ γυν' δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἑρακλείην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέτα.

945 Ἀγλαίῃ δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖας,
ἐπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσόκομης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Τῇ δὲ οἱ ἀθάνατος καὶ ἀΐζηρ ὅτῃς Κρονίων
950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
ἱς Ἑρακλῆος, τελέσας στονόνετας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρῃ χρυσοπόδιον,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ κρυόνετι·
Ὀδυσσεύς, δε μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνίσταται
955 καὶ τοῖσι ἀπείραντος καὶ ἀφίρκας ἡμέρας πόνει.

Eunomiamque Dicemque et Irenen florentem,
quæ opera curant mortalium hominum;
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropen, quæ dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulcris-genis,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynen Thaliāque amabilem:
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra: jucundum vero sub superciliis spectant.

Ceterum hic Cereris multorum-altrix ad lectum venit,
quæ peperit Proserpinam candidis-ulis, quam Pluto
rapuit sua a matre; dedit autem sapiens Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomem,
ex qua ipsæ Musæ aureis-diadematis nate-sunt
novem, quibus placent convivia, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
saavissimam prolem præ omnibus Coelitis,
peperit sano, ægida-tenanti Jovi concubita mista.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
mista in concubitu Deorum regi et hominum;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
æcrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnae-
que.] Juno autem Vulcanum incolytum, concubita non mis-
ta,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,) præ
omnibus artibus ornatam Coelitis.

Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptamo
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incolit aureas sedes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecanti Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
sævos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horride cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercarium,
præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Gedmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis: nunc veroambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.

Aglajam vero Vulcanus, percelebris utriusque-claudus,
minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnē,
filiam Minos, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalē expertemque-senii fecit Saturnus.
Heben autem Alcmene pulcris-talis fortis filius,
vis Heronlis, peractis luctuosis certaminibus,
filium Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
habitat illorum et æquæ-senti omnibus diebus.

Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὰς Ὀκεανίνην
 Περσητὴς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμιβρότου Ἡελίοιο
 κούρην Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
 960 γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν καλλιπάρηον.
 Ἡ δὲ νύ οἱ Μῆδειαν εὖσφυρον ἐν φιλότῃ
 γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 [νῆσοι τ' ἡπειροὶ τε καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθὶ πόντος.]
 965 Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, διὰ θεάων,
 970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ
 νειῷ ἐνι τριπόλῃ Κρήτης ἐν πτόνι δῆμῳ,
 ἐσθλὸν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 πᾶσιν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἔκχεται
 τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
 975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
 Ἰνὼ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρηον,
 Αὐτονόῃ θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο καὶ Πολύδωρον εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 [Κούρῃ δ' Ὀκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
 980 μιγεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γηρυονῇ, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ
 βοῖν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιβρότῳ εἰν Ἐρυθεῖῃ.]
 Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μῆμνονα χαλκοκορυστήν,
 985 Αἰθιοπίων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φτύσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν βὰ νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
 παῖδ' ἀτάλα φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 990 ὥρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
 νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρην δ' Αἰήταο διωτρεφὸς βασιλῆος
 Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
 ἦγε παρ' Αἰήτῳ, τελέσας στονόνοντας ἀέθλους,
 995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
 ὕβριστῃς Πελίδης καὶ ἀτάσθαλος, ὁμβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 ὠκείῃς ἐπὶ νηὶς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν.
 1000 Καὶ β' ἦγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν
 Μῆδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἄλαιο γέροντος,
 ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε διὰ θεάων
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 Πηλεΐδῃ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 γείνατ' Ἀχιλλεῖα ρηξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis Circeque et Æetem regem.
 Æetes autem filius mortales-illuminantis Solis
 filiam Oceani, extremi fluvii,
 duxit Deorum ex-consiliis, Idyiam pulcris-genis.
 Hæc autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
 peperit subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, Olympias domos tenentes,
 [insulæque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
 Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis,
 quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
 immortales pepererunt Diis similes liberos.

Ceres quidem Plutum peperit, diva Dearum,
 Jasio heroi mista jucundo amore
 novali in ter-proscisso, Cretæ in pingui tractu,
 egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
 omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
 nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
 tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
 Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
 Autonoënque, quam duxit Aristæus densa-cæsarie,
 peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.

[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
 mixta in concubitu aureæ Veneris,
 Calliroë, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
 Geryonem, quem interfecit vis Herculeæ
 boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
 Tithono vero Aurora peperit Memnona ære-armatum,
 Æthiopum regem, et Hemathionem regem.
 Verum Cephalo sevit inclytum filium,
 fortem Phaëthontem, Diis similem virum :
 Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriøsæ pu-
 bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
 aufugit quum-abripuisset, et ipsum sacris in templis
 templi-custodem nocturnum fecit, daemonem divinum.

Filiam vero Æetæ a Jove-nutriti regis
 Æsonides, voluntate Deorum æternorum,
 abduxit ab Ætæ, peractis luctuosis certaminibus,
 quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 injurius Pelias et impius, fortium-facinatorum-patrator.
 His peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
 veloci in nave vehens pæctis-oculis puellam,
 Æsonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
 Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore popolorum,
 Medeam peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
 Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerei filiæ, marini senis,
 nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
 Æaci in amore per auream Venerem,
 Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
 peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθήρεια
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι
 1010 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὕληέσσης.
 Κίρκῃ δ', Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων
 πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἀνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσσῆϊ Καλυψῶ δια θαλάων
 γείνατο Ναυσινόον τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.
 [Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιεικέλα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytherea
Anchisæ heroi mixta jucundo concubitu,
Idæ in verticibus multicaævæ, silvosæ.
Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
peperit Ulixis ærumnosi in amore
Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
Telegonumque peperit per auream Venerem.
Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero seminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἦ δὲ πρὸς τοὺς δόμους καὶ πατρίδα γαίαν
 ἦλθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρυόνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρυόνης.
 Ἦ βα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτέρων
 εἶδ' ἐτε μεγέθει τε νόον γε μὴν οὐκ ἐρίξε
 τάων, ἀς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν· βλαφάρον τ' ἀπὸ κυανέων
 τοῖον ἀπὸ οἶον τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἦ δὲ καὶ ἀς κατὰ θυμὸν ἔδν τίεσκεν ἐσέστην,
 10 ὥς οὐκ οὐκ τις ἔτισσε γυναικῶν θηλυτέρων·
 ἦ μὴν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱερὸν δαμάσσεας,
 χροσόμενος παρὶ βοῦσι· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαίαν
 ἐς Θήβας ἐκείτουσε φερουσάκας Καδμείους.
 Ἔνθ' ὄγε δόματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτῃ
 15 νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐπιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν
 πρὶν λεγῶν ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἠλεκτρυόνης,
 πρὶν γε φόνον τίεαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἦς ἀλόχου, μελερῶ δὲ καταφλέξει πυρὶ κόμης
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάνων.
 20 Ὡς γάρ οἱ δίκαιε, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν
 τῶν δ' ὅπῃ τε μῆνιν, ἐπαίγετο δ' ὅτι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διὸθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα ἔμμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλῆθ' ἔκπαι, ὅπῃ σακίων πνέοντες,
 25 Λακκοὶ τ' ἀγγεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγαθύμοι
 ἔσποντο· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἔως παῖς Ἀλκαῖοι,
 κωιδίαν λαοῖσι. Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλῃ μῆτιν ὑφαίνει μετὰ φρεσίν, ὅρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφειοῖσιν ἀρῆς ἀλκῆρα φυτεύσαι.
 30 Ὡς δ' ἀπ' Οὐλύμπου δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἱμεῖρων φιλότῃτος εὐζώνιοι γυναικὲς,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τότε δ' αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἔνθα καθιζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκαλα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ, τανυσφύρου Ἠλεκτρυόνης
 ἐννῇ καὶ φιλότῃτι μέγῃ, τέλειεν δ' ἀρ' ἐλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυόνα λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρωας,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ θυμῷ καὶ ποιμένας ἀγροῖότας
 40 ὄρε' ἔναι, πρὶν γ' ἦς ἀλόχου ἐπιβῆμεναι εὐνῇ
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ἐπ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα
 νόσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δασμοῦ,
 ἀς βατὸν Ἀμφιτρυόνα χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπέσας
 45 ἀσπασίως τε φίλως τε ἔδν δόμον εἰσαφίκαε.
 Παννύχιος δ' ἀρ' ἔλατο σὺν αἰδοίῃ περακοίτῃ,
 τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἦ δὲ θεῶν δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήσῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γαίνατο παῖδε,
 50 οὐκ αὖθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὴν ἦσθην·

SCUTUM HERCULIS.

Auspicilla, relicta domo ac patria tentat,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmene, filia populorum-facitatoris Electryonis
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Forma quoque proceritate quoque : prudentia quidem nulla cum ea
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque enigricantibus
 tale quiddam spirabat, quale etiam ab aure Veneris.
 Haec vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo numquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam ille ei patrem praestantem occiderat, vidomitus,
 iratus propter boves : relicta autem idem patria terra
 Thebas venit supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili ; neque enim ei lice-
 bat] ante lectum consoculare pulchris-talis Electryonidis,
 quam eadem ultus-esset fratrum magnanimatorum
 suae conjugis valido quoque compassisset igne viros
 virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsa constitutum erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iras, festinabat autem quam celerissime
 exsequi magnam opus, quod et divinitus sagax.
 Hunc autem una, cupidi bellique praestitque,
 Boeotii equorum-domitores, super clypeos (scutis) spirantes,
 Locrique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcæi,
 glorians populis. At pater hominumque Deorumque
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibusque inventoribus damni depulsorem generaret.
 Profectus est autem ab Olympo delum mente intus-struens,
 desiderans concubitum pulchre-cinctae mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit in Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus est, perfectus quoque sane desiderium ;
 eadem autem Amphitryo populorum-facitator, splendidus he-
 ros,] perfectus magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire anteaquam suae conjugis consoculasset lectum.
 Tale enim corde desiderium cepit] pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis ;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus est.
 Tota nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-oblactans muneribus aureae Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
 non-amplius consentientes ; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἑρακλεΐην·
 τὸν μὲν ὑποδομηθεῖσα κελαϊνεφεί Κρονίῳνι,
 αὐτὰρ Ἴφικλῆ λαοσσόῳ Ἀμφιτρώνι,
 65 κεκρμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημαντόρι πάντων.

Ὅς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα δν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 70 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 νύσσοντες γηλῆσι, κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆι
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὕφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμπαράβιζον,
 85 ἵππων ἱεμένων· κεκάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 ἐλπόμενος Διδὸς υἱὸν ἀρήϊον ἡνίοχόν τε
 χαλκῶι δηώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῴρσε βίην Ἑρακλεΐην.
 90 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Πάγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς εἶν κατεναντίον ὁρμηθῆναι
 πλὴν Ἑρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 95 κείνῳ γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄσπτοι
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

Ἥρωσ ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φιλάτα πάντων,
 ἦ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 100 ἥλιτεν Ἀμφιτρώων, δὲ εὐστέφανον ποτὶ Θῆβην
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἠλεκτρώωνα βοῶν ἐνεχ' εὐρυμετώπων·
 ἔκετο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρῆγον,
 105 ἦ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόβι μάλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
 ἦ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίχιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 110 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὤχετο, τιμῆσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθέα,
 σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω
 ἦν ἄτην ἀχέων· ἦ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπούς ἐπετέλλετ' ἀέλους.
 115 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινιχόντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείςας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
 120 ὃς νῦν κεκληγώς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβέλετο ἀνακτος·
 ἦ μὴν καὶ κράτερός περ εἶν ἄται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 præstantiorem virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a-nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ab hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro interemturum-esse, et inclytis armis exuturum .
 Sed ei vota non exaudivit Phœbus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinuisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculem et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnæque vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolæ, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitryo, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causalatis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplo,
 qui eum comiter-exoeperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exsultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-sumus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 temerarius : certo multum ingemiscebat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque in mente fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phæbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) satietur bello.
 Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus :

Ἡθαί', ἥ μάλα δὴ τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμὰ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
105 δὲ Θήβης κρήδεμνον ἔχει βύεται τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
Ἄλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὅφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρήος θ' ἡμέτερόν τε
110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὗτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἷω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο.
φυλόπιδα στήσιν, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
115 Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἡρως ὦ Ἰόλαε, διотреφές, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
120 ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστροφῇ, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηται.
Ὡς εἰπὼν κνημίδας δρευχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡραΐστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε,
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ἐν οἷ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κόρη Διὸς, ὅππότε' ἐμελλε
τοπρῶτον στονόνοντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δαινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
130 καθάλατ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν δίστοιοι
ρίγῃλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θανάτον τ' εἶχον καὶ δάχρυσι μῦρον,
μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήχειες, αὐτὰρ ὀπισθεν
μόρφῃοιο φλεγύσας καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
135 Εἶλετο δ' ὁ δμῆριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἰθοπι χαλκῷ·
κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
δαίδαλῃν, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἥτ' εἰρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
Χερσὶ γὰρ μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
140 οὐτ' ἐβρήξε βαλὼν οὐτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἐην, χρυσῷ τε φαεινῷ
λαμπομένον, κυάνου δὲ διὰ πτύχας ἡλέλαντο.
* Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἐην φόβος οὔτι φατειός,
145 ἐμπαλιν ὁσσοῖσιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλητὸν στόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
σχετλὴν, ἥ βα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἵνυτο φωτῶν,
150 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.
Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσ' Ἀΐδος εἴσω
αὐτῶν, ὅστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
Σειρίου ἀχάλκοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.
Ἐν δὲ Προϊώξϊ τε Παλιώξϊ τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἐην φόβος, οὔτι φατειός,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
qui Thebarum moenia tenet tueturque civitatem :
sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
currus committentes, Martisque nostrumque,
decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
fugituum duos filios inculpati Alcidae,
qui jam ei prope sunt, cupientes belli
praelium conserere : quæ ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculeæ,
animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
et eum excipiens verbis volucris allocutus est :

Heros, o Iolae, Jovis-alumne, non-jam procul
pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
quoquo-versum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
Vulcani inclyta dona, circum tibias posuit ;
deinde etiam thoracem pectori induit
pulchrum, aureum, valde-arteficiosum, quem ipsi dederat
Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
primum luctuosa aggressurus certamina.
Posuit autem circa humeros exitii depulsorem ferrum
fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
rejecit in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
Ab-anteriori-parte quidem mortem habebant et lacrymis ma-
debant ;] mediæ autem politæ erant, perlongæ, sed a-tergo
nigræ aquilæ connectæ pennis.

Corripuit autem validam hastam acutam corusco ære :
capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
quæ muniebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
quam eum] perrupisset jaciendo neque comminuisset, mirum
visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
et electro lucidus erat, auroque fulgido
splendens ; chalybis vero laminæ erant-ductæ.

*) In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis,
retro oculis igne lucentibus spectans :
hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
positis,] sævis, inaccessis ; supra terribilem autem frontem
sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
cum intro] ipsorum ; ossa autem eorum, circum pelle putre-
facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.
In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
effabilis, [Vid. præfat.]

165 ἐν δ' Ὀμαδὲς τε Φόβος τ' Ἀνδροκασίη τε δοθήει.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὰς δῶναιον, ἐν δ' Ὀλοή Κῆρ
 ἄλλον ζῶνι ἔχουσα νεοῦτατον, ἄλλον δούτην,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μέθον ἔλαυ ποδοῖσι.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἄμφ' ἄμοισι δαφροῦνδ' αἵματι φασγάν,
 170 δεινὸν δερκομένη καναχῇσι τε βεδρυχίῃ.
 Ἐν δ' ὄφρα κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φασγάν,
 δῶδαια, καὶ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὸν φέροιεν
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχῇ πάλιν εὖτε μέχοντο
 175 Ἀμφιτρωνιάδης, καὶ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
 στήματα δ' ὥς ἐπείσαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκονσι,
 κύνες τε κατὰ νῦτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ σὺν ἀγλαίᾳ χλοῦναι ἔσαν ἡδὲ λείοντων
 ἐς σφάρας δερκομένον, κοτάντων θ' ἱεμένων τε.
 176 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στήλας ἤϊσαν οὐδὲ νυ τοίγῃ
 αὐδῆτεροι τρέτην φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἦδη γὰρ σφιν ἔειπετο μέγας λῆς, ἄμφω δὲ κέπροι
 δοῖαι, ἀπουράμενοι φυγὰς, κατὰ δὲ σφιν καλαινὸν
 αἶμα' ἀπαιλίσαντ' ἔραϊ· οἱ δ', αὐχένας ἐκερπύοντες,
 178 καίετο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
 Τοὶ δ' ἔτι μύλλον ἐγείρεσθην, κοτάνοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέρω, χλοῦναι τε σύες χαροποι τε λείοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν
 Κανέα τ' ἄμφω ἀνακτα Δρύαντά τε Παιρήθοδόν τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πιρόλοχόν τε
 Μόφον τ' Ἀμπακίδην, Τυταρήσιον, ἔξον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγυλίδην, ἐπικέκαλον ἀθανάτοισιν
 ἀργύρεαι, χρύσεια περὶ χροῖ τέχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερθέντες
 182 ἄμφω μέγαν Πιτράϊον ἰδ' Ἀσβολὸν εἰωνοστήν
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖόν τε μαλαγχαίτην τε Μίμιαντα
 καὶ δύο Πευκίδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεαι, χρυσεὶς ἑλκτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίτηδ' ὥσπερ ζῶοι παρ' ὄντες
 184 ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ἐριγνῶντα·
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδῶκαας ἔστασαν ἵπποι
 χρύσει, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χερσὶν ἔχων, περὶ λείοντι καλαινῶν,
 αἵματι φοινικέαις, ὅσαι ζῶοις ἐναρίζων,
 186 δίσφρ' ἐπιμυθεῖα παρὰ δὲ Δαῖμόν τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη Τριτογένεια,
 τῇ ἑκλή ὥσπερ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσα ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσήν τρυφάλειαν,
 190 αἰγίδα τ' ἄμφ' ἄμοισι ἐπὶ δ' ὄφρα φύλοπιν αἰνῆν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς ἐν δ' ἄρα μέσση
 ἱμαρὸν κιδάριζα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσήν φόρμυγ'· θεῶν δ' ἔδος ἀγνὸς Ὀλύμπιος
 [ἐν δ' ἄγορῃ, περὶ δ' ὁδοῦ ἀπειρίτος ἐστεφάνωτο]
 192 ἀθανάτων ἐν ἄγῳ· θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰδοῦσθαι
 Μοῦσαι Πιερίδες, λεγὺ μελπομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν φόρμος ἀμειμαχέτοιο θαλάσσης
 κυκλωτῆρς ἐπὶ τῷ πανέθρῳ μελαγχρόνῳ,

in eo Turbulasque Nexque Hostitidumque ardebant.
 In eo Contentio Turbaque ardebat, in eo perniciose Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illeceum,
 alium mortuum per pugnam trahabat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros oruentem sanguine
 virorum,] sævum intuens clamoribusque vociferans.
 In eo autem serpentum capita savorum erant, handquequam
 offibillium,] duodecim, quas portiterrosciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem cripitas erat, quoties pugna-
 bat] Amphitryoniades : hæc autem fulgurabant miranda ope-
 ra :] punctorum vero instar apparebant conspicuas sævis dra-
 conibus,] (qui erant) caerulei per terga, quorum vero nigrica-
 bant maxillæ.] In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiumque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] nostri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipse jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger
 cruor destillabat in terram : ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Caneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hopleumque Exadiumque Phalarumque Prolochumque
 Mopsumque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,
 Theeumque Egiden, similem immortalibus :
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnum Petreum atque Asbolum angurem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Pucidas, Perimedeum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque simul-impetu-facto tanquam (existentes) vivi
 lanceis atque abiotibus cominus contendebant.
 In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 anrei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine oruentus, quasi vivos spolians,
 curru insiatens : juxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.
 In eo autem Jovis filia prædatrix Tritogenia,
 ei similia quasque pugnam volens parare,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 egidemque circum humeros : ingrediebatur autem prælium
 sævum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus ; in me-
 dio vero] dulco citharizabat Jovis et Latonæ filius
 aurea lyra : Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensæ fuscæ-erant]
 immortalium in certamine : Des autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, acute canentibus similes.
 In eo autem portus appulsu-facilis immensi maris
 rotundas factus-erat purissimo e stanno,

κλυζομένῃ ἱκελος· πολλοὶ γὰρ μὲν ἄμ' μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνοντο ἰχθυόοντες,
 νηχομένοις ἱκελοῖ· δοιοὶ δ' ἀναφυσιδύοντες
 ἀργύρεοι δελφίνες ἐφοίτων ἑλλοπας ἰχθῦς.
 Τῶν δ' ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀχταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἀλιεύς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἰοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠὲ χόμου Δαναῆς τέκος, ἱππότης Περσεύς,
 οὗτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν οὐθ' ἐκὰς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
 Τὼς γὰρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις
 220 χρύσειον ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὀμοιοῖσιν δ' ὁ μὲν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 χάλκειον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτάτο.
 Πᾶν δὲ μετὰ φρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς· ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θεῆς, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἀργυρῇ· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 καίτ' Ἀἰδὸς κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἰοικώς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐτιταίνεται. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
 ἰέμεναι μαπέειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαίνουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῃ ὀρυμαγδῷ
 δέξια καὶ λιγύως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
 δοῶν ἀπρωρεῦντ' ἐπικυρτώνοντες κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένῳ. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθησαν πολυμήϊα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρῃς πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 λογιὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πρᾶθῃσιν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἐτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδομήτων ἐπὶ πύργων,
 χαλκῶν, δξύ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἥφαιστοιο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τ' ἐμέμαρπεν,
 ἄθροοι ἐκτοσθεν πυλῶν ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μαχάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δευδιώτες· τοὶ δ' αὐτὲ μάχην ἔχον αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 δεινωποὶ βλοσυροὶ τε, δαφονοὶ τ' ἀπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἔγντο
 αἷμα μέλαν πίεειν θν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεοῦτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῶ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἀἰδόςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον ἐς κρυόνεθ'. Αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἀψ' ὁ θυμὸν καὶ μῦλον ἐθύνον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφῆσσαν
 Ἄτροπος οὔτι πῶλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλ' ἄρα ἦγε
 260 τῶν γὰρ μὲν ἀλλῶν προφερέας τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῃ δριμύτιαν ἔθεντο.
 Λαῖνὰ δ' ἐκ ἀλλήλας δράκοντες ὀμμασι θυμήνασαι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant mutos pisces.
 Sub his vero aerei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete, projecturo similis.
 In eo autem erat pulchricomae Danaë filius, eques Perseus,
 neque sane contingens clypeum pedibus, neque procul ab eo,
 miraculum magnum dictu, quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensen suspensum
 habebat] aereum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur, mirum
 visu,] argentea, fimbriaeque dependebant lucidae
 aureæ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur. At post eum
 Gorgones inaccessæ neque effabiles ruebant,
 cupientes apprehendere. In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita.
 Lambebant vero illi, iraque acuebant dentes,
 sævum tuentes. Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant, bellica arma habentes,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes, illi autem devastare studentes.
 Multi quidem jacebant, plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus,
 aereis, acute clamabant, lacerabantque genas,
 vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem, qui seniores erant, et quos senectus arripuerat,
 conferti extra portas erant, sursumque Diis
 manus tondabant hastis, pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Deæ nigrae candidis crispantes dentibus,
 torvae terribilesque, cruentoque inaccessæque
 pugnam sustinebant de cadentibus. Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-sanguinem, ei quidem
 injiciebat una ungues magnos : anima vero] circum de-
 scendebat,] Tartarum in frigidum. Ille autem animum quum
 satiascent] sanguine humano, hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum,] retro autem] in tumultum et stragem
 festinabant] eunt] Omnes et Lachesis illi adsta-
 bant ; debilior quidem] Atropos nequaquam erat, magna Dea :
 sed sans hanc] aliis quidem præstantior erat, maxima-
 que-natu.] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] trahente vero se-mul] adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσθήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 285 χλωρῇ, δῦσταλῇ, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
 γουνοπαγῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἷμ' ἀπελείβει· ἔραζ' ἡ δ' ἀπληστον σεσαρυῖα
 εἰσθήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενένοθεν ὤμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέῃ. Παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν
 χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαταῖς τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὖσωτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 275 τῇ δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύζαζε
 χερσὶν ἐνὶ δμῶν. Ταῖ δ' ἀγλατῇ τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ ροὶ πρὸαίζοντες ἔποντο.
 Ταῖ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γέ μιν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ αἰοδῇ,
 τοὶ γέ μιν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῇρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλαῖα τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαταὶ τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλης
 νῶθ' ἱππῶν ἐπιβάντες ἐθύνεον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤραιον χθόνα διαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἱστάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθύ λήϊον· οἷ γε μὲν ἤμων
 αἰχμῆς δέξεισι κορυνιόεντα πέτῃλα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσαι Δημήτερος ἀκτῆν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλῶν,
 οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοὺς καὶ μελανὰς βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχων,
 295 βριθόμενων φύλλοισι καὶ ἀργυρῆς ἐλίκεσσιν·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρῇσι κάμαξι,
 [τοὶ γέ μιν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῇρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνας πρὸ,
 ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πᾶρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοισι
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. Εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶντες ἐφίεσαν ὠκέας ἱπποὺς
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπιπροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πληῖναι μέγ' αὐτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων ἔχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
 νίκη ἀπηνύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἔκιν ῥέον Ὀκεανὸς πλήθοντι ἑοικώς·
 315 πᾶν δὲ συνέχευε γέρας πολυμήδεον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] unguis vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat fœdaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero unguis manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in terram : hæc vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrata urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatæ
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotati in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Hæc vero venustate florentes
 præbant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæc quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursum ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum conscensis currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda seges : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternebant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis ; nigritabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus ca-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modiolii valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam iis] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem amplexabatur clypeum artificiosissimum. At per

κύκνοι ἀερσιπτόται μεγάλ' ἤπυον, οἳ βὰ τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 320 ἀρσάμενος παλάμησι. Τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
 πάλLEN ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππεϊον θόρε δῖφρου,
 εἵκελος ἀστεροπῇ πατρός Διὸς αἰγιόχοιο,
 κοῦφα βιδάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολαος
 δῖφρου ἐπεμβεδαῶς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφρας θαρσύνουσ' ἔπια πτερόεντα προσήδα·
 Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
 Κύκνον τ' ἐξεναρῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
 εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρτης,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολογὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἐνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 335 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' οὐτάμεν δέξῃ χαλκῶ·
 ἂψ δ' ἀναχάσσεσθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμὸν ἔστιν
 οὐθ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὡς εἰποῦσ' ἐς δῖφρον ἐθήσατο διὰ θεάων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 ἐσσυμένως. Τότε δὲ ῥα διόγνητος Ἴολαος
 σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλής
 ῥίμφ' ἔφερον ὁδὸν ἄρμα κόνιοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγὶδ' ἀνασσεῖσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγέγοντ' ἱκελοὶ πυρὶ ἢ θεῇ,
 Κύκνος θ' ἵπποδάμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 δέξια χρέμισαν, περὶ δὲ ἄγνωτο ἤχῳ.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληεῖη·
 350 Κύκνε πέπον, τί νυνὼν ἐπίσχετον ὠκείας ἵππους,
 ἀνδράσιν οἳ τε πόνου καὶ διζύος ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δῖφρον εὖζοον ἢ δὲ καλεούθου
 εἶχε παρὲξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελεύνω
 ἐς Κήρυκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπίεῖς παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὡς πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
 ἀρκέσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τί ἔφηναι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 ἔγχεος ἡμετέρου, θο' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθέντος
 ἀντίος ἔσθῃ ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρις μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἤρυσσας γαῖην,
 οὐταμένον σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἀραξά·
 365 πρηγῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὄρμη.
 Ἐνθα κε δὴ λωδῆτος ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἕναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐυμελὲς ἐμενοίνα

ipsum] cygni altivolantes magnum clangebant, qui sane multi
 natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.
 Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus per consilia
 Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
 aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
 vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
 similis fulguri patris Jovis ægida-tenentis,
 leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
 bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
 atque ipsos confirmans verbis volucris allocuta-est :
 Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
 nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (deis) imperans,
 Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
 Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
 postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
 illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
 oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
 retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
 neque equos capere, neque inclyta arma illius.
 Sic locuta in currum adscendit diva Dearum,
 victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
 celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
 horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
 raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cam-
 pum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
 nerva,] ægide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
 Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellæ,
 Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
 Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo
 acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo.
 Hunc prior alloquebatur vis Herculeæ :
 Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
 viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus ?
 agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
 cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
 Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
 ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoën nigris-oculis.
 O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
 prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
 Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse
 hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
 adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens.
 Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
 vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
 omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi·
 pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
 Ibi jam infamis inter immortales fuit,
 manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.
 Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volebat,

τῷ ἐπικειθόμενος ἐχέμεν ἱρυσάρματος ἵππους.
 370 Δὴ τῷ ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαίαν
 καίς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίου ἀνακτος.
 Ἡνίοχοι δ' ἐμπλην Ἰασσαν καλλίτριχας ἵππους
 τῶν δ' ὑπο στυομένον κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 375 πέτραι ἀποθροέσκουσιν, ἐκ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 πολλαὶ δὲ δρυὲς ὑφίκομοι, πολλαὶ δὲ τε πεῦκαι
 αἰγυριοὶ τε ταυῖβριζοὶ ῥήγνυνται ἐκ' αὐτῶν
 ῥίμφα κυλινδομένων, εἰς πεδίονδ' ἀφικνύνται,
 αἷς οἱ ἐκ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός,
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἑλίκη Ἀνθεία τε ποιήσασα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σύνισαν μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καὶ δ' ἀρ' ἀπ' οὐρανὸθεν ψιάδας βάλεν αἵματοέσσας,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐφ' μεγαθαρσεί παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προΐδίσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα
 δογμασθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιγῶντι
 390 λείβεται, ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόντι ἔκτεν,
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 τῷ ἑταίῳ Διὸς υἱὸς ἀπ' ἱππέϊου θόρε δίφρου.
 Ἥμος δὲ χλοερῷ κυανότερος ἤχετα τέττιξ
 ὅλῳ ἐφαζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 395 ἀρχεται, ὅτε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἐέρση,
 καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῆος χέει αὐδὴν
 ἴδαι ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπῃτε χροῖα Σείριος αἶξει·
 (τῆμος δὲ κέγχροισι πέρι γλῶχας ταλέθουσι,
 τοῦτε θέρει σπαίρουσιν, ὅτ' ὁμφακας αἰδῶνται,
 400 ὅα Διώνυσος δῶκε ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος.)
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 [Ὡς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ πταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοκύνοντες ἐπὶ σφίρας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀραβὸς θ' ἅμα γίγνεται ὀδόντων]
 405 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφύονυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μέγιστα κλάζοντες μάχησθον
 αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίονος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰχῆϊος ἀνήρ
 ἔφ' ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ,
 410 χώρου εἰδρις εἶν, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἐστυμένους δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην ὀρυμνίαν ἔθεντο,
 αἷς οἱ κεκλήγοντες ἐκ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύνος μὲν ὑπερμανέος Διὸς υἱὸν
 κτεινόμεναι μεμαλὸς σάκει ἐμβαλε χάλασον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖα.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλεΐη,
 μεσσηγὸς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχρ' μακρῷ
 αὐχένι γυμνωθέντα θεῶς ὑπένερθε γυνείου
 ἦλασ' ἐπικρατέας ἀπὸ δ' ἀμφοῖν κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελὴν μέγα γὰρ σθένος ἔμπεισε φωτός.
 Ἥριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὲς ἤρπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ

huic obtempērens, retinere trahentes currum equos.
 Jam tunc a bene compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalli regis.
 Anriges autem propius egerunt pulchricomos equos :
 illis autem sub irruentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vertice montis magni
 rupes desiliunt, super alias alias vero cadunt,
 multaeque quercus alticomas, multaeque et piceae,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 illa illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Anthaeque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : si autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jupi-
 ter,] deorumque sane a coelo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis saevus adaspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desilit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens aestatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus secundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 aestu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccet :
 (tum jam milio circum aristae nascuntur,
 quod aestate seminant, cum uvae-acerbae variegantur,
 qualis Bacchus dedit hominibus laetitiam et laborem.)
 ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus exultaba-
 tur. [Ut vero leones duo pro occiso cer-
 vo sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 saevusque ipse rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capre montivagae graecia aut ferre cervae,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (existens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapidoque pro ea pugnam aegram instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cycnus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adiecit aegram hastam,
 neque perterritus esset : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeae,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter ; at ambos abecidit nervos
 hemioida fraxinus : magnum enim robur incidit viri.
 Cecidit autem, veluti quam aliqua quercus, aut quam rupes

ἡλίβατος, πληγεῖσα Διὸς φολόεντι κεραυνῷ·
 ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὄρων ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
 δεῖτε μάλ' ἐνδυκέως βινὸν κρατεροῖς δνύχεσσι
 σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμὲ μένεος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πύμπλαται ἦτορ·
 430 γλαυκιῶν δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστιῶν ποσσὶ γλάφει, οὐδὲ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐσάντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσθι Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέζων,
 435 ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ,
 ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηνῶνος ὄρουση,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἡχῇ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενέικεται· ἐνθα μιν ἴσχει·
 τόσση δ' μὲν ἰαχῇ, βρισάρατος οὐλῖος Ἄρης,
 κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμπαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίη ἤλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες, ἐπισχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἄλλ' οὐ πειθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακλεΐη,
 κακτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχόν, εἰς παιδὸς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
 455 ἐν σάκει μεγάλῳ. Ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἄρην ἄγος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ δέξῃ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 μῆρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νομήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάβδαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλύμπον.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴολαος
 Κύνκον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἵκοντο
 470 ἵπποις ὠκυπόδεσσι. Ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Ὀλύμπον τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύνκον δ' αὖ Κήρυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἀθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰαωλὸν

Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine :
 sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 ære.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 sævum videns oculis, ut leo corpus *aliquod* forte-nactus,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
 cauda flagellans pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit mæsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
 longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obvius-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irrui ; ille autem prompte eum excepit.
 Ast Minerva, filia Jovis ægida-tenentis,
 obviam venit Marti, tenebrosam ægidem habens :
 sæva autem torve intuens verbis volucris allocuta-est :
 Mars, inhihe animos fortes et manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclutis armis spoliare
 Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
 Sed age, desine pugna, neve adversus sta mihi.
 Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
 sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans,
 celeriter invasit vim Herculeam,
 occidere cupiens : et igitur conjecit æratam hastam
 vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
 in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
 hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.
 Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
 acuto] irrui contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
 dentem] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
 femore nudatum clypeo sub artificioso
 vulneravit violenter : at valde carnem perscidit
 hastâ jaculans, inque terram eum prostravit mediam.
 Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
 adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa
 in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
 deinde] equos flagellabant : venerunt vero in magnum
 Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
 Cycno detractis ab humeris armis pulcris
 revertebantur : mox autem exinde ad urbem Trachinis vene-
 runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
 pervenit in Olympumque magnum et domos patriæ.
 Cycnum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
 qui prope urbem habitabant inclyti regis
 Athen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

476 Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλικὴν πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 δμβρῷ χειμερίῳ πλήθων. Ὡς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοίδης ἤνωξ', ὅτι βα κλειτὰς ἐκατόμβας
 480 ὅστις ἄγοι Πυθώδε βίη σύλασκε δακτύων.

Arnenque atque Helicen : multus autem congregabatur po-
 pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit
 Anaurus,] imbre hyemali inundans. Ita enim eum Apollo
 Latonæ-filius jussit, quoniam (Cycnus), inclytas hecatombas
 quicumque ageret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

Μοῦσαι Πιερὶήθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖουσαι·
ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε
ῤῥητοὶ τ' ἀῤῥητοὶ τε, Διὸς μέγαλοιο ἔχῃτι.
5 ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἀδηλον ἀέξει,
ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει.
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, δς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλυθὶ ἰδὼν αἰών τε, δίκη δ' ἰθύνει θέμιστας.
10 Τύνη, ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησάμην.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἑρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαίαν
εἰσὶ δύο· τὴν μὲν κεν ἐπαινήσειε νοήσας,
ἣ δ' ἐπιμωμητὴ· διὰ δ' ἀνδρῶν θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πολεμὸν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
15 σχετλίη· οὗτις τὴν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν Ἑριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἐτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νῦξ ἐρεβεννῇ,
θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
20 ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃ σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἡδὲ φυτεύειν,
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δὲ τε γείτονα γείτων
εἰς ἀφρονόμους· ἀγαθὴ δ' Ἑρίς ἦδε βροτοῖσι.
25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεὶ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικατθεο θυμῷ,
μηδὲ σ' Ἑρίς κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
ναίκε' ὀπιπεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουδὸν ἔόντα.
30 Ὀρῇ γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
ῥῆτι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ῥαῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.
Τοῦ κε κορεσσάμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτῆμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
35 ὥδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσὶν ἀρισταί.
Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
40 Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασι βῶσι πλέον ἤμισυ παντός,
οὐδ' ὅσον ἐν μαλᾶχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειρα.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἔόντα·
45 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

Musæ, ex-Pieria carminibus celebrantes,
adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimit,
facileque præclarum minuit et obscurum auget,
facileque corrigit pravum et superbum attenuat
Jupiter altitonans, qui suprimas acdes incolit.
Audi intuens auscultansque, juste autem rege judicia.
Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unumerat Contentionum genus, sed super terram
sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.
Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
immortalium consiliis Contentionem colunt molestam.
Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
posuit vero eam Saturnius altithronus, in-æthere habitans,
terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.
Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.
In alium enim quispiam intuens opere vacans
divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
domumque bene instituisse: æmulatur enim vicinum vicinus,
ad divitias contendentem: bona autem Contentio hæc homi-
nibus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo reponere in animo:
neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
cat,] lites spectanti fori auditori (exsistenti).
Tempus enim raro litiumque est forique,
cuiusque non victus domi in-annum repositus-est,
tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satius lites ac rixam moveas
de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-vice
licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam jam quidem patrimonium divisimus, aliaque multa
rapiens auferebas, valde adulans reges
donivoros, qui hoc jus volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.

Absconditum enim habent Dii victum hominibus.
Facile enim vel uno die acquisivisses,
ut tu in annum haberes, etiam otiosus (exsistens):
statim gubernaculum quidem super fumo poneress,
opera hominum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
quod ipsum decepit Prometheus versutus.

Τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 60 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλαψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδὼς,
 65 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπέυσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ὃ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἔδν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 70 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὃ ττι τάχιστα
 γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα ἔισκειν
 παρθενηκῆς καλὸν εἶδος, ἐπὶράτον· αὐτὰρ Ἀθῆνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
 75 καὶ χάριν ἀμφιγέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἦνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 76 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδεω διὰ βουλὰς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
 ἔρμους χρυσεύς ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήγχε
 77 ὦραι καλλίκομοι στέφανον ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 [πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίου τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 τεύχε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 εἰς Ἑπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
 85 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἑπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι πάρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμψειν
 ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγνηράσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεςσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 95 ἐσχέδαθ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀβρῆχτοις δόμοισιν
 ἔνδον ἱμιμενε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 100 Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλθεται.
 Πλεῖν μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖν δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἡδ' ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.

Abscondit vero ignem: hunc quidem rursus egregius filius Japeti] furatus est hominibus *dandum* Jove a prudenti in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.

Hunc autem indignatus affatus est nubicogus Jupiter:

Japetionide, prae omnibus consilia sciens, gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis, tibi que ipsi magnum exitium et posteris. Ipsi vero pro igne dabo malum, quo omnes Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplēctentes.

Sic ait: risitque pater hominumque Deorumque. Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime terram aqua miscere, et hominis indere vocem et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare virginis pulcrum speciem, peramabilem: at Minervam opera docere, artificiose telam texere: et gratiam circumfundere capiti auream Venerem, et desiderium grave, et membra-rodentes curas: indere vero impudentem mentem et fallaces mores Mercurium jussit nuntium Argicidam.

Sic dixit: illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi. Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus virgini verecundae similem, Saturnii ex consiliis: cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva: circum autem (huic) Charitesque Deae et veneranda Suada monilia aurea posuerunt corpori: circumque eam Horae pulchricomae coronarunt floribus vernis: [omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]

At ipsi in pectore nuntius Argicida mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores condidit Jovis consilio graviter-tonantis; ac nomen imposuit Deorum praeco; appellavit autem hanc mulierem Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.

At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit, ad Epimetheum misit pater inclytus Argicidam munus ferentem, Deorum celerem nuntium: neque Epimetheus] cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando munus] acciperet a Jove Olympio, sed remitteret retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret. Verum ille recepto-*eo*, cum jam malum haberet, sensit.

Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum procul absque malis et sine difficili labore, morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.

[Mox enim in miseria mortales consenescent.] Sed mulier manibus amphorae magnum operculum cum-dimovisset, dispersit; hominibus autem paravit curas tristes. Sola vero illic Spes in illaeso domicilio, intus mansit dolii sub labris, neque foras evolavit: prius enim injecit operculum dolii, aegida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis. Alia vero innumera mala inter homines vagantur. Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare: morbi autem hominibus interdiu atque noctu

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξελετο μητίετα Ζεὺς.
106 [Οὕτως οὔτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.]

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[ὥς δμῶθεν γεγάσι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]

Χρῦσον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, στ' οὐρανῷ ἐμβασιλευεν·
ὥστε θεοὶ δ' ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ διζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
115 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
θνήσκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἦν· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτῃ, πολλὸν τε καὶ ἀφθονόν· οἱ δ' ἐβελήμοι
ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
120 [ἄφνειοι μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]

(120) Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
ἐσθλοὶ, ἐπιγθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
125 ἥερα ἐσσάμενοι πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.

Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυτὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.

130 Ἄλλ' ἑκάτῳ μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
(130) ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἄλλ' στ' ἂν ἡβήσειε καὶ ἡβης μέτρον ἔκοιτο,
παυρίδιον ζώσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
ἀφραδίης ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
(135) ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἧ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἡθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοὶ μὲν ὀποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. [πων
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-

χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
145 ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ δμβριμον· οἷσιν Ἄρης
(145) ἔργ' ἔμελε στονόνενα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἀπλητοὶ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀππτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἴκοι,
(150) χαλκῷ δ' εἰργάζοντο μέλας δ' οὐκ ἔσχε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
155 εἶλε μέλας, λαμπρόν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.
[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatim-fa-
ciam] belle ac scienter : tu vero menti infige tuæ :

[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homi-
nes.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.

II quidem sub Saturno erant, cum in coelo regnaret :
sicut Dii autem vivebant securum animum habentes,
procul absque et laboribus et ærumna : neque misera
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus sibi similes
oblectabantur in conviviis mala extra omnia ;
moriebantur autem tamquam somno obruti : bona vero omnia
illis erant ; fructumque ferebat fertile arvom
sponte-sua multumque et copiosum : II vero lubentes
quieti operibus fruebantur cum bonis multis.

[abundantes pomis, cari beatis Diis.]

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
II quidem dæmones sunt, Jovis magni ex consiliis,
boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum :
qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,
aëre induti ubique oberrantes per terram,
opum-datores : et hoc munus regum obtinebant.

Secundum inde genus multo deterius postea
argenteum fecerunt Olympias domos habentes,
aureo neque forma simile, neque ingenio.

Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam
educabatur crescens valde rudis sua in domo :
sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,
pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
ob-stultitias : injuriam enim temerariam non poterant
a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere
volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.

At postquam et hoc genus terra occultavit,
II quidem subterranei beati mortales vocantur,
secundi ; sed tamen honor etiam hos comitatur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium homi-
num] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile,
e fraxinis, violensque et robustum : quibus Martis
opera curæ-erant luctuosa et injuriæ : neque ullum frumen-
tum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,
inaccessi : magna autem vis et manus invictæ
ex humeris nascebantur in validis membris.

His autem erant ænea quidem arma, æneæ vero etiam domus ;
æreque operabantur : nigrum enim non erat ferrum.

Et II quidem manibus sub suis domiti
abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,
ignobiles : mors autem eos, terribiles quamvis (exsistentes),
cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (186) Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὐτίς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ κουλυβοτείρη
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δίκαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἱ καλέονται
186 ἡμίθεοι προτέρη γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
(180) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
186 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἡυκόμοιο.
(186) Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφοτέρω
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοντα καὶ ἦθε' ὀπάσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
(170) Ὀλβιοὶ ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρίς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

- Μηκέτ' ἐπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
176 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον οὐδέ ποτ' ἤμαρ
(176) παύσονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
(180) Οὐδὲ πατὴρ παῖδεσσιν ἑμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
186 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἔπεσσι,
(186) σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες οὐδέ κεν οἷγα
γηράντεςσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίχαι· ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν βεκτηῖρα καὶ ὕβριν
(190) ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς·
οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα
μῦθοισι σχολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὀμείται.
196 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὑμάρτης, στυγερώπης.
(196) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ χροῶ καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῶλον ἵτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδώς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείφεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

- (200) Νῦν δ' αἶνον βασιλεύουσιν ἐρέω φρονέουσιν καὶ αὐτοῖς.
Ὡδ' ἱρῆς προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
ἔψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπύς·
206 ἢ δ' ἔλεον γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
(206) Δαιμονίη, τί λέλῃσας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricem
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virovum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore ætate per immensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves (Edipodæ;
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam ducens Helenæ gratia pulcricomæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitium occultavit:
iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
procul ab immortalibus: horum Saturnus rex-est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum,
felices heroes, quibus mellitum fructum
ter quotannis florentem fert secundus ager.

Utinam non jam debuisssem ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdiu
cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospiti, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes dehonestabunt parentes;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justis,
neque bonis; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
non erit: lædetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur in viso-vultu.
Et tum jam ad coelum a terra spatiosa,
candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic accipiter affatus-est lusciniæ varii-gutturis, [ipsis.
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
lugebat: eam autem ille imperioso sermone allocutus-est:
Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

τῇ δ' εἷς ἡ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ δοῖδὸν ἐοῦσαν·
 δαίπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἥ ἐ μεθήσω.
 210 Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν,
 νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
 (210) Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἰρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.

Ἡ Πέρση, σὺ δ' ἀκούε δίκης, μὴ δ' ὕβριν δρελλε·
 ὕβρις γάρ τε κακῇ δειλῷ βροτῶν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 215 ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύνει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 ἐγκύρσας ἀττησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 (215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
 ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολιῇσι δίκῃσιν.
 220 [Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλχομένης ἡ κ' ἄνδρες ἄγωσι]
 δωροφάγοι, σχολιῆς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.

(220) Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
 ἡέρα ἐσσαμένῃ, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 οἷτε μιν ἐξελάσσει καὶ οὐκ ἰθείαν ἐνειμαν.

225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
 ἰθείας καὶ μὴ τι παρεχθαίνουσι δικαίου,

(225) τοῖσι τέθλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
 εἰρήνην δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 ἀργαλέον πόλεμον τεκμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
 230 οὐδέ ποτ' ἰθυδίῃσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.

(230) Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυς
 ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταθεβρῖθασιν·

235 τίχτουςιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν

(235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακῇ καὶ σχέτλια ἔργα,
 τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπη-
 δςτις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάεται. [ῥα,

(240) τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 λιμὸν δημοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.

Οὐδὲ γυναῖκες τίχτουςιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι,
 245 Ζηνὸς φραδοσμήνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε

ἡ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἡ ὄγε τεῖχος,
 (245) ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

Ἡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σχολιῇσι δίκῃσι
 ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

(250) Τρις γὰρ μύριοι εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 255 ἡέρα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἴαν.

Ἡ δὲ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 (255) κυδρὴ τ' αἰδοίῃ τε θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Καὶ ῥ' ὅπότ' ἂν τις μιν βλάπτῃ σχολιῶς ὀνοτάζων,
 αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι

260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νοσόν, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 [δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες

hacibis, qua te equidem ducam, licet cantatricem (existen-
 tem)]: cenam vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus
 contendere;] victoriaque privatur, præterque contumelias
 dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis
 avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove :

injuriam enim etiam mala misero est homini; nec quidem dives
 facile ferre potest, gravaturque ab ea,

illapsus damnis : via vero aliter perveniendi
 melior ad justa : justitia autem injuriam superat
 ad finem progressa : passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis.

At Justitiæ tumultus est tractæ, quo viri duxerint
 donivori, pravis autem sententiis deciderint jura.

Hæc vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum,
 aërem induta, malum hominibus adferens,
 qui ipsam expellunt, neque justam *partem* distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant
 recta, neque quidquam prætergrediuntur justum,
 his floret urbs, populique florent in ipsa :

pax vero per terram juvenum-altrix, neque *umquam* illis
 molestum bellum decernit late-cernens Jupiter,
 neque umquam justos inter homines fames versatur,

neque damnum : in-conviviis autem cura-partis operibus
 fruuntur.] His quidem fert terra multum victum, in-monti-
 bus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero

apes :] lanigeræ autem oves velleribus onustæ-sunt :

pariunt vero mulieres similes liberos parentibus :
 florent autem bonis perpetuo : neque in navibus
 iter-faciunt; fructum vero fert secundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ-est mala pravaque opera,
 iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-cepit,
 quicumque peccat et iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum importavit malum Saturnius,
 famem simul et pestem : intereunt vero populi;

neque mulieres pariunt; minuuntur autem *familie*,
 Jovis consiliis Olympii : interdum vero etiam
 aut eorum exercitum ingentem perdidit aut *idem* *marum*,
 aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi
 hanc vindictam : prope enim inter homines versantes
 immortales observant, quotquot pravis judiciis
 se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes.

Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrice
 immortales Jovis custodes mortalium hominum :

hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera,
 aëre induti, ubique oberrantes per terram.

Illa autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata
 augustaque venerandaque Diis qui Olympum habent.

Et igitur, cum quis eam lædat impie spernens,
 statim apud Jovem patrem considens Saturnium,
 refert hominum injustam mentem, ut luat
 populus peccata regum, qui perniciose meditantes

- (280) ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.]
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
 δωροάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
 285 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
 ἢ δὲ κακῇ βουλῇ τῷ βουλευσάντι κακίστη.
 (285) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
 καὶ νυτὰδ', αἱ κ' ἐθέλησ', ἐπιδέρεται, οὐδέ ἐ λήθει
 οἶον δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 270 Νῦν δὴ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 εἶην μῆτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 (270) ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
 [ἀλλὰ τάγ' οὕτω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.]
 Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλαιο σῆσι,
 275 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
 (275) ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσί καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 280 γίγνεται. Εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 γιγνώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς·
 (280) ὃς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας
 ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας νήκεστον ἀσπῆθι,
 τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λείλειπται·
 285 ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 (285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ Ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 βῆιδίως· λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθνησαν
 290 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος ὁἶμος ἐς αὐτὴν
 καὶ τρηχὺς τοπρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 (290) βῆιδίη δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἐοῦσα.
 Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾗσιν ἀμείνω·
 295 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 ὃς δὲ κε μῆτ' αὐτὸς νοεῖ μῆτ' ἄλλου ἀκούων
 (295) ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε Λιμὸς
 300 ἐχθαίρῃ, φιλήῃ δὲ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,
 αἰδοίῃ, βίотου δὲ τετὴν πιμπλῇσι καλιῇ.
 (300) Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνθρωποι, ὃς κεν ἀεργὸς
 ζῶν, κηφήνεσσι κοθούροις εἰκελὸς ὄργῃν,
 305 οἵτε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 (305) ὥς κέ τοι ὥραίου βίотου πλήθωσι καλιαί.
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοὶ τε
 καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσαι· ἡδὲ βοροῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.
 (310) Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῆδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,
 315 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρῶν κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigit sententias,
 donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
 malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertens
 etiam hæc, siquidem vult, inspicit: neque eum latet,
 quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
 sim, nec meus filius: quoniam malum est virum justum
 esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-
 tem.] O Persa, tu vero hæc in animo repone tuo,
 et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
 omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius:
 piscibus quidem et feris et avibus volucribus,
 ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos:
 hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 est. Si enim quis velit justa profiteri

cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter:
 qui vero testimoniis volens perjurium jurans
 mentitur, justitiamque impediens immedicabiliter læsus est,
 ejus certe obscurior progenies posthac relicta est:
 viri autem juste-jurantis progenies posthac præstantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.

Vitium quidem sane etiam cumulatum est capere
 facile: plana quidem via est, valde autem procul habitat.
 Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt
 Immortales: longa vero et ardua via est ad eam,
 et aspera primum: ubi vero ad summum aliquis venerit,
 facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (existens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
 cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.
 Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens
 in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
 operare, Persa, diva proles, ut te Fames
 oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
 veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
 Vivit, fucis aculeo-carentibus similis indole,
 qui apum laborem absumunt otiosi,
 vorantes: tibi vero opera gratum esto decentia obire,
 ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri evadunt pecorosique opulentique:
 etiam laborans multo carior immortalibus
 eris atque hominibus: valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te æmulabitur otiosus
 Ditescentem: divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius,
 si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.

(315) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
αἰδώς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησιν.

Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολήϊ, θάρσος δὲ πρὸς ὀλβῳ.

320 Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά· θεόςδοτα πολλὸν ἀμείνω.

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβον ἔλγῃται,
(320) ἢ δγ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάσῃ.

325 βρεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβος ὀπηδεῖ.

(325) Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξῃ,
ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνει
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια βέζων,
(330) ὅς τέ τευ ἀφραδίης ἀλιταίνεται ὄρφανὰ τέκνα,
ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
(330) νεικεῖν χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.

Τῷ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν.

Κὰδ δύναμιν δ' ἔρδῃν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
(335) ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέεσσι τε ἱλάσκεσθαι,
ἡμὲν δτ' εὐνάσῃ καὶ δτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
340 ὥς κέ τοι Ἰλαον κραδίην καὶ θυμόν ἔχῳσιν
[δφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.]

(340) Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρόν ἑᾶσαι·
τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,

345 γείτονες ἄχῳστοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸς γείτων ὅσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.

(345) Ἑμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,

350 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῳίον, αἶ κε δύνηαι,

ὥς ἂν χρῆζων καὶ ἐς ὑστερον ἄρκιον εὕρῃς.

(350) Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτήσιν.

Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι·
καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.

Δῶς ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεира.

(355) Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅτε καὶ μέγα δῶῃ,
χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·

ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλγῃται ἀναιδείῃφι πιθήσας,

360 καὶ τε σμικρὸν ἔδν, τὸ δ' ἐπάχῳσεν φίλον ἦτορ.

Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,

(360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἰθοπα λιμόν·

Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενος ἀνέρα κήδει.

365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν.

Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλίσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ

(365) χρῆζῃν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἀνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσόθῃ φεῖδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φεῖδῳ.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,
pudor, qui homines valde lædit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapiendæ: divinitus-datæ multo-meliores.

Si quis enim et manibus per-vim magnas opes ceperit,
aut is lingua prædatus-fuerit, qualia multa
Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit
hominum, pudorem vero impudentia expulerit:
facile autem illum obscurant Dii, minuuntur vero familiæ
viro tali; exiguumque ad tempus divitiæ comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tra-
ctaverit;] quique fratris sui lectum adscenderit
secreti concubitus uxoris, scelerata patræ;
quique cujuspian imprudentia fraudat orphanos liberos;
quique parentem senem misero in senectutis limite
increpuerit gravibus incessens verbis:

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero
operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab-his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis

caste et pure, nitida vero femora adoletō:

alias autem libationibus thuribusque placato,
et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit:
ut tibi benevolum cor et animum habeant;
[ut aliorum emas agrum, non tuum aliud.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque:
eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.
Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud *quid* acci-
vicini non-cincti accurrunt, cingantur autem cognati. [dat,

Damnum malus vicinus, quantum bonus magnum com-
modum.] Nactus-est sane pretium, quicumque nactus est vi-
cinum bonum.] Neque hos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiariis *mutuans* a vicino, recte vero reddere,
eadem mensura, et amplius, si quidem possis:

ut indigens etiam in posterum æquum *eum* invenias.

Ne mala lucra-captēs: mala lucra æqualia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre:

et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens *dat*, etiamsi multum de-
derit,] gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiæ obsecutus
quamvis exiguum (exsistens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,
et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-adeat adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum *est* hominem cruciat.

Domi melius *est* esse, quoniam damnosum, quod foris *est*.

Bonum quidem de-præsenti capere, miseria vero animo,
egere absente: quæ te meditari jubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare;
in-medio parce: sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελᾶσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
[370] πίστεις δ' ἄρ τοι θυμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγαστόλος ἐξαπατάτω
αἰμύλα κωτίλλουσα, τεῖν διφῶσα καλὴν.
375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ἔγε φιλήτησι.
Μουνογενὴς δὲ παῖς εἴη πατρώϊον οἶκον
(375) φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέζεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνατος ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἀσπετον ὄλβον.
380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
[Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,
(380) ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.]

- Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἀρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ δυσομενάων.
385 Αἱ δ' ἤτοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφεται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
(385) φαίνονται ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσέντα,
390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πῖονα γῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπεῖρειν, γυμνὸν δὲ βουτείν,
(390) γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἴ χ' ὠρία πάντ' ἐθέλησθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ᾠρὶ ἀέζηται, μὴ πως τὰ μέταζε χατίζων
395 πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἤλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
(395) οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μήποτε σὺν παιδεσσι γυναικὶ τε θυμὸν ἀχέων
400 ζητεῦης βίοντον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
Δις μὲν γὰρ καὶ τρίς τάχα τεύξαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
(400) χρῆμα μένου πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἀλλὰ σ' ἀνωγα
φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρῆν.
405 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναικᾶ τε, βούντ' ἀροτῆρα,
[κτητῆν, οὐ γαμετῆν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἐποιτο,]
(405) χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἢ δ' ὠρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τε ἔργον.
410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὐρίον ἔς τ' ἐννηριν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πύμπλησι καλὴν,
(410) οὐδ' ἀναβάλλομενος· μελέτη δέ τε ἔργον δαέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτρησι παλαίει.
Ἦμος δὲ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
415 καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν θυβρῆσαντος
Ζητὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρόος
(415) πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστήρ
βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεγέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
420 τῆμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ῥη, φύλλα δ' ἔραζε χεῖρι, πτόρβοιό τε λήγει·
(420) τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὠρία ἔργα.

- Merces autem viro amico constituta aequa esto.
Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
blanda garriens, tuum inquirens domicilium.
Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius sit, paternam domum
qui-servet : ita enim opulentia crescit in aedibus.
Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
Facile vero et pluribus prae-buerit Jupiter ingentes opes.
Major quidem plurium cura, major autem accessio.
[Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
sic facito, et operi super opus operare.]

- Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,
incipi messem ; arationem vero, occidentibus.
Hae autem sane noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero inverso anno
apparent primum ubi-acuitur ferrum.
Haec utique camporum est lex, iisque, qui mare
prope habitant, iisque, qui valles flexuosas,
a-mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato,
nudusque metito, si quidem tempestiva omnia voles
opera tibi-parare Cereris : ut tibi singula
tempestiva crescant, ne quando interim egens
mendices ad alienas domos, et nilil efficias.
Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo,
neque admetiar : operare, stolide Persa,
operibus, quae hominibus Dii destinarunt :
ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
queras victum per vicinos, hi vero negligent.
Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero am-
plius molestus-tueris,] rem quidem non facies, tu vero ina-
nia multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te
jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitatio-
nem.] Domum quidem primum,] feminamque bovemque
aratorem,] [servam non nuptam, quae et boves sequatur :]
utensilia vero domi omnia apta parato :
ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
tempus autem praetereat, minuaturque etiam opus.
Neve differas in crastinum inque perendinum :
non enim frustra-laborans vir implet horreum,
neque differens : studium vero opus auget.
Semper autem dilator-operum vir cum-damnis luctatur.
Quum jam desinit vis acuti solis
aestum sudoriferum, per-autumnum pluen-
te Jove praepotente, mutatur vero humana cutis
multo agilior : jam enim tunc Sirius stella
paulisper supra caput mortalium hominum
venit interdiu, magis autem nocte fruitur :
tum minime-rosa (vermibus) est caesa ferro
silva, folia autem humi fundit, germinationeque desinit :
tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

- Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
 425 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
 Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδύωρ' ἀμάξῃ.
 (425) Πολλ' ἐπικαμπύλα καῖλα· φέρειν δὲ γῆν, ὅτ' ἂν εὐ-
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρης,
 πρίνινον· δς γὰρ βοῦσιν ἄροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 430 εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἐλύματι πῆξας,
 γόμοφισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῇ.
 (430) Δοιδά δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηκτὸν, ἐπεὶ πολὺ λῶϊον οὕτω·
 εἰ χ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν κ' ἐπὶ βοῦσι βάλοιο.
 435 Δάφνης δ' ἢ πελέης ἀκίωτατοι ἱστοβοῆς,
 δρυὸς ἐλυμα, γῆς πρίνου. Βόε δ' ἐνναετήρῳ
 (435) ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδὸν,
 ἥθεος μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακί καμ μὲν ἄροτρον
 440 ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζῆδος ἔποιτο
 (440) ἄρτον δειπνήσας, τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
 δς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὐλαχ' ἐλαύνει,
 ρηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμηλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 σπέρματα δάσσεσθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 (445) Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμηλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ', εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης·
 450 ἦτ' ἀρότοιο τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
 δεικνύει ὁμῆρηροῦ· κραδίην δ' ἔδοκ' ἀνδρὸς ἀβούτῳ·
 (450) δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βοῦς ἐνδον ἐόντας·
 [ρηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν Βόε δὸς καὶ ἁμαξαν·
 ρηίδιον δ' ἀπανήνασθαι Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἁμαξαν,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δὲ τε δούραθ' ἀμάξης,
 (455) τῶν πρόσθεν μελέτην ἔχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι.]
 Εὐτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 δὴ τότε ἐφορμηθῆναι δμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 460 αὐτὴν καὶ διερεῖν ἀρώων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
 πρῶτ' ἀλά σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
 (460) (Ἐαρὶ πολεῖν· θέρους δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.)
 Νειὸν δὲ σπεῖρειν ἐτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
 (Νειὸς ἀλεξιάρχη παιδῶν εὐκλήτειρα.)
 465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἄγνῃ,
 ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν,
 (465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
 χειρὶ λαβὼν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἱκῆαι
 ἐνδρῶον ἐλκόντων μεσάβῳ. Ὅ δὲ τυτθὸς ὀπισθεν
 470 δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθεῖν,
 σπέρμα καταχρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 (470) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδὲ κεν ἀδροσύνην στάχυν νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσὺλὸν ὀπάξει,
 475 ἐκ δ' ἀγγείων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα
 γηθήσειν, βιότου αἰρεῦμενον ἐνδον ἐόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale, axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic : si vero octopedalem, inde et malleum secueris.

Trium-palmarum vero rotam secato decem-palmarum plastro.] Multa curva ligna : ferti autem buram, cum inveneris] domum, in monte quaerens vel in campo, ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est, si Minervæ famulus, dentali infigens, clavis conjungens adaptaverit temoni.

Bina vero facito aratra, fabricans domi, alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo melius sic :] si alterum quidem freris, alterum bobus inje- ceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones, e-quercu dentale, bura ex-ilice. Boves vero duos novennes mares comparato (horum enim robur non imbecillum est) juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi. Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum frerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur, panem postquam-prandit quadrifidum, octo-quadrarum, qui opus curans rectum sulcum ducat, non-amplius circumspectans æquales, sed in opere animum habens : hoc vero neque junior alius melior ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-evitandam. Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observe vero, cum gruis vocem audieris alte in nubibus quotannis clangentis : hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus indicat imbriferæ : oor autem rodit viri bobus-carentis. Tunc sane pasce camuros boves domi manentes. [Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plastrum ; facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum, Putat autem vir mente nempe dives se fabricaturum plau- stultus, neque hocce scit : centum enim sunt ligna plaustrī, quorum ante curam habere oportet domum ferendum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit, Jam tunc aggredere, simul servique et ipse, siccum et humidum arans arationis per tempus, mane valde festinans, ut tibi impleantur arva.

[Vere vertito ; æstate vero iteratum arvum non te fallit.]

Novalem autem serito adhuc levem agrum.

[Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ, perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus, incipiens primum arationem, cum extremum stivæ manu capiens stimulum, boum ad terga attigeris temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-tergo sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat, semina abscondens. Diligentia enim optima mortalibus hominibus, negligentia vero pessima. Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terram, si finem ipse postea Olympius præbuisset, e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

(476) Εὐοχθέων δ' ἔχει πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.

Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπῆς ἀρόσης χθόνα διαν,
480 ἥμενος ἀμήσεις, δλίγον περὶ χειρὸς ἑέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
(480) οἷσιν δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δὲ σε θηήσονται.

[Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,]

ἀργαλέος δ' ἀνδρῶσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.

485 Εἰ δέ κεν ὀψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἥμος κόκκυξ κοκκίζει δρυὸς ἐν πετάλοισι

(485) τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
τῆμος Ζεὺς ὅι τρίτῳ ἡματι, μῆδ' ἀπολήγοι,
μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν μῆτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζοι.

[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσειο· μῆδ' ἐπὶ σε λήθοι

(490) μῆτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μῆθ' ὥριος ὄμβρος.]

Πᾶρ δ' ἔοι χάλκειον ὄνκον καὶ ἐπαλῆα λέσχην
ὄρη χειμερὶν, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων

495 ἰσχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι,
μὴ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ

(495) σὺν πενήνῃ, λεπτήν δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέξῃ.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηζὼν βίοτοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

500 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρὰ κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.

(500) Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρευσ ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.]

[Μῆνα δὲ Ἀθηναῖωνα, κακὰ ἡματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν

πνεύσαντος Βορέας δυσηλεγέες τελέθουσιν,

(505) ὅτε διὰ Θρήκης ἵπποτροφὸν εὐρεῖ πόντῳ

ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·

πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας

510 οὐρεὸς ἐν βήσσης πλινθ' ὀνὶ πολυβοτείρῃ

ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.

(510) Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέζῃ· ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον· ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν

ψυχρὸς ἔων διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.

515 Καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδὲ μιν ἴσχει·

καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,

(515) οὐνεκ' ἐπηταναι τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν

ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχάλῳ δὲ γέροντα τίθησι.

Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,

520 ἥτε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνῃ,

οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·

(520) εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χροά καὶ λίπ' ἑλαίῳ

χρῖσαμένη μυχίῃ καταλέγεται ἐνδοθι οἴκου,

ἡματι χειμερῖν, ὅτ' ἀνόστεος δν πόδα τένδει,

525 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἥθεσι λευγαλείοισιν,

οὐδὲ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν δρμηθῆναι·

(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμὸν τε πόλιν τε

στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.

Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται

530 λυγρὸν μυλιώντες ἀνὰ δρῖα βησσηντα

Bene-onustus autem pervenies *ad* album ver, neque ad alios
respicias : tui vero alius vir indigus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
alternatim ligans puluerulentus, non valde gaudens.
Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens *ægida*-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellectu.
Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.

Quando cuculus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram;
tunc Jupiter pluatur tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :
ita serus-arator priorem *æquarit*.

[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præteri autem *ærariam* officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus
arctet, ubi impiger vir valde domum augeat;
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat
cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.
Multa autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans,
egens victus, mala locutus est ad-animum *suum*.

[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit.
Demonstra autem servis, æstate adhuc media (existente) :
Non semper æstas erit, extruite casas.]

Mensem vero *Lenæonem*, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitate, et glacies, quas super terram
flante Borea molestæ existunt,
qui per Thraciam equorum-altricem lato mari
inspirans *id* concutit : remugit autem terra et silva :
multas vero quercus alticomas abietesque densas
montis in saltibus dejicit terræ multos-pascenti
irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.

Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis oblecta est : sed sane et has
frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet existentes.

Et per pellem bovis penetrat, neque *hæc* eum arctet;
et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat
vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.

Etiam per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra sedes caram apud matrem manet,
nondum opera sciens aureæ Veneris;
quando lota tenerum corpus et pingui oleo
uncta in-recessu cubat intra domum
die hiberno, quando exossis (*polypos*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,
neque ei sol ostendit pabulum invadendum :
sed super nigrorum hominum populumque urbemque
vertitur, tardius autem Græcis lucet.

Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicola
misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμνηεν,
(530) οἳ σκέπα καυόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῶεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
οὗτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας δρᾶται,
535 τῶ ἱελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νέφα λευκὴν.]

Καὶ τότε ἔσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
(540) χλαϊνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόχα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοὶ τρίχες ἀτρεμέωσι,
540 μὴ δ' ὄρθαι φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.

Ἄμφι δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
(540) ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκᾶσας.

Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότ' ἂν κρύος ὦριον ἔλθῃ,
δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
545 ὑετοῦ ἀμφιβάλλῃ ἀλέην· κεφαλῇ δ' ὑπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·

(545) ψυχρὴ γάρ τ' ἥϊος πέλεται Βορέας πεσόντος,
ἥϊος δ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀήρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,

550 ὅτε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλῃ,
(550) ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἑσπερον, ἄλλοτ' ἄησιν,
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
555 μὴ ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἴματα δέυσῃ.

(555) Ἄλλ' ὑπαλεύασθαι· μῆϊς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-

Τῆμος θῶμισι βουσὶν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλεονεῖη [ποις.
560 ἀρμαλῆϊς· μακραι γὰρ ἐπιβροθοὶ εὐφρόναι εἰσὶ.

[Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
(560) ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰκόθεν αὐτὶς
γῆ, πάντων μήτηρ, καρπὸν σύμμικτον ἐνεκῇ.]

Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
565 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ βᾶ τότε ἀστήρ

Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὀκεανοῖο
(565) πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀροκνήφαιος.

Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογῇ Πανδιονίς ὦρτο χελιδὼν
ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.

570 Τὴν φθάμενος οἶνας περιταμένειν· ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ἄλλ' ὅπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀμφυτὰ βαίῃη,
(570) Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·

ἀλλ' ἄρπας τε χαρᾶσσεσθαι καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἥῳ κοῖτον
ὦρῃ ἐν ἀμῆτῳ, ὅτε τ' ἡλῖος χροᾶ κάρφει.

Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγίνειν,
(575) ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοὶ βίος ἄρκιος εἴῃ.

Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.

Ἦώς τοι προσφέρει μὲν ὁδοῦ, προσφέρει δὲ καὶ ἔργου·
580 ἥϊος, ἥτε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου

ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

(580) Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύει· αἰοδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,

fugiant, (et omnibus in animo id curae est,) ubi tecta quærentes densas latebras habent, et antrum petrosum : illi vero tripodi (*seni*) homines similes, cujus dorsum fractum est, caputque ad terram spectat, huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo, lænamque mollem et talarem tunicam : stamine vero in paucis multum subtegmen intexe.

Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant, neve erecti horreant surgentes per corpus.

Circum vero pedes calceos bovis vi occisi aptos ligato, pilis intus condensatos.

Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum venerit,] pelles consuito nervo bovis, ut super dorsum

pluviae circum-injicias munimentum : in capite vero superne pileum habeto elaboratum, ne aures humefas :

frigida enim et aurora est Borea cessante :

matutina vero super terram a caelo stellato

nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus :

quæ hauriens fluminibus e perennibus,

alte supra terram sublata venti procella,

interdum quidem etiam pluit ad vespem, interdum vero descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevortens, opere perfecto, domum redi, ne-quando te cœlitus tenebrosa nubes circumteget corpusque madidum reddat, vestesque humectet.

Sed evitato : mensis enim gravissimus hic

hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit cibarium : longæ enim adjutrices noctes sunt.

[Hæc observans totum in annum

æquato noctesque et dies, donec rursum

terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (*brumam*),] hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella

Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani primum totus-apparens exoritur vespertinus.

Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (*cochlea*) e terra plantas adscenderit, Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vitium :] sed falcesque acuito et servos excitato.

Fugito vero umbrosas sedes et matutinum somnum, tempore messis, quando et Sol cutem exaiccet.

Tunc festiva et domum fruges congere,

mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem.

Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet opus :] Aurora, quæ apparens multos ingredi-fecit viam

homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada

arbori insidens stridulum defundit cantum

frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

585 τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ ὄνος ἀριστος,
μαχλόταται δὲ γυναικες, ἀφαυρότατοι δὲ τε ἄνδρες
(586) εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος αἶζει,
αὐαλέος δὲ τε χρώς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότε ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιή, καὶ βίβλινος οἶνος,
590 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
(590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων ἐπὶ δ' αἴθωπα πινέμεν οἶναν,
ἐν σκιῇ ἐξόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
595 κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀποβρύτου, ἦτ' ἀθόλωτος,
τρῆς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτατον ἰέμεν οἶνου.
(596) Δμωσί δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὀρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἄλῳ.
600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
πάντα βίον κατὰθῃαι ἐπάρμενον ἐνδοθι οἴκου,
(600) [θῆτά τ' οἶκον ποιῆσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
διζέσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος·]
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομῆν· μὴ φείδες σίτου·
605 μὴ ποτὲ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθαι.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
(605) βουσί καὶ ἡμιόνοις ἐπηετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῆσαι φιλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὀρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
610 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ροδοδάκτυλος Ἥως,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἰκαδε βότρυς.
(610) δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
615 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὀρίωνος
δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
(615) ὠραίον· πλεῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δὲ σε ναυτιλῆς δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος δμβριμον Ὀρίωνος
620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
(620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
625 πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξέρύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς δμβρος.
(625) Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐνικάτῃο οἴκῳ,
εὐχόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
630 Αὐτὸς δ' ὠραίον μίμνειν πλόον, εἰσέχεν ἔλθῃ
καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δὲ τε φόρτον
(630) ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἰκαδε κέρδος ἀρῇαι,
ὥσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὺ, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωῖζεσθ' ἐν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
635 ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολλὴν διὰ πόντον ἀνύσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
(635) οὐκ ἀφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

tunc pinguiissimaque caprae et vinum optimum,
lascivissimae autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
sunt, quoniam caput et genua Sirius siccatur,
siccum vero etiam corpus ob aestum. Sed tunc jam
sit petraeque umbra, et Biblinum vinum,
panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
tium,] et vaccae in-silva-pascentis caro nondum enixae,
primogenitorumque haedorum : insuper vero nigrum bibito
vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
fontisque perennis ac defluentis, quique illimis sit,
tres partes aquae infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum munus
triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
[servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
querere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
ne quando tibi interdiu-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
bobus ac mulis annum *pabulum*. Sed postea
servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
coelum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
o Persa, tunc omnes decerptas-fer domum uvas :
monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
quinque autem in-umbra-ponere, sexto autem in vasa haurito
dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
occiderint, tunc deinde arationis memor esto
tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosa desiderium capit :
quando Pleiades robur validum Orionis
fugientes ceciderint in obscurum pontum,
jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
terram autem exercere memento : uti te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
Armamenta vero disposita omnia tuæ reponere domi,
diligenter componens navis alas (*vela*) marivagæ :
clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam exspectato navigationem, dum ve-
niat :] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
onus] aptum imponito, ut domum lucrum reportes,
quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolide Persa,
navigabat in navibus, victus indigens honesti :
qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra :
non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενήν, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄρχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κόμῃ, [λῆ.
 640 Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ ποτ' ἐσθ-
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (640) ὥραιων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι,
 μέζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 645 ἔσσεται, εἰ κ' ἀνέμοι γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.]
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
 (645) βούληται δὲ χρεᾶ προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν,
 δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφίμενος οὔτε τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (650) μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἀγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσπερήσα· τὰ δὲ προπεπραδμένα πολλὰ
 ἄλλ' ἔθεσαν παῖδες μεγάλτορες· ἔνθα μέ φημι
 (655) ὕμῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠ-ῶντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἔνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
 660 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
 (660) Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο ὕμνον αἰδεῖν.
 Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡέλιοιο,
 ἐς τέλος ἔλθόντος θέρους, καματώδεος ὥρης,
 665 ὥραιος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 καυάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσεις θάλασσα,
 (665) εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Προσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 670 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπῆμων·
 εὐκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 (670) ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μὴδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὁμβρον,
 675 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς ἀήτας,
 δετ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὁμβρῳ
 (675) πολλῷ, ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δὲ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἡμος δὴ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβῆσα κορώνη
 680 ἶχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἀμδατός ἐστι θάλασσα.
 (680) Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἐγωγε
 αἰνῆμ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νῦ καὶ τὰ
 685 ἀνθρώποι βέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο·
 χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (685) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κολλησὶ τίθεσθαι·
 690 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι.

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.

Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Ascræ, hyeme malo, æstate molesto, neque umquam bono.

Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim umquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 exspectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt] Græcia e sacra in Trojam pulcris-fœminis.

Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
 præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me glori-
 or carmine victorem tulisse tripodem auritum.

Quem quidem ego Musis Heliconiadibus dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.

Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem ægida-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
 tempestiva est mortalibus navigatio: neque navem
 fregeris, neque homines perdiderit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.

Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.

Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:

securus tunc navem celerem, ventis fretus,

deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.

Propera autem quam celerrime rursus domum redire:

neque exspectato vinumque novum et autumnalem imbrem,

et hyemem accedentem, Notique sævos flatus,

qui concitat mare, comitans Jovis imbrem

multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.

Alia vero verna est navigatio hominibus.

Cum enim primum, quantum incedens cornix

vestigium facit, tantum folia homini apparuerint

in ficu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem

probo: neque enim meo animo grata est;

arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc

homines faciunt, stultitia mentis:

opes enim anima sunt miseris mortalibus.

Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo

considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:

sed plura relinquito, pauciora vero imponito.

Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

(699) [Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας
ἀΐονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτὶ ἄμαυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

695 Ὀραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλὰ ἀπολείπων
(696) μήτ' ἐπιθείς· μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὥριος οὔτος,
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμῆν, ἵνα ἡθεα κεδνὰ διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμῆν ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάριματα γήμησ.

(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζεν· ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ρίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης ἥτ' ἀνδρα καὶ ἱφθιμόν περ ἐόντα
705 εὖναι ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γῆραϊ δῶκεν. [ναί.

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ-
(706) Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον·

εἰ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κε σ' ἄρχῃ

710 ἥ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἡὲ καὶ ἔρξας,
εἰς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις

(710) ἡγῇτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

715 Μηδὲ πολυξείνον μὴδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μὴδ' ἐσθλῶν νεκεστῆρα.

(715) Μηδὲ ποτ' οὐλομένην πενήνην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

720 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσεις.

(720) Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις δαπάνῃ τ' ὀλιγίστῃ.

Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἶθροπα οἶνον
725 χερσὶν ἀνίπτοισιν μὴδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' ἀράς.
(725) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν·

αὐτὰρ ἐπεὶ κε δῦῃ, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα
μήτ' ἐν ὁδοῖ μὴτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,

730 μὴδ' ἀπογυμνωθῆς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἐξόμενος δ' ὄνθειος, ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,

(730) ἥ ὅγε πρὸς τοίχον πελάσας εὐερχέος αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθι οἴκου

ἐστὶν ἐμπελαδὸν παραφαινόμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
735 Μηδ' ἀπὸ δυσφῆμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα

σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
(735) Μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιβροον ὕδωρ

ποσοὶ περᾶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
χεῖρας νηψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτος,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόχοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῇ
αὖτον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.

Μηδὲ ποτ' οἶνοχόην τιθέμεν χρητῆρος ὑπερθεῖν

[Dirumque, si in plaustrum prægrande onere imposito
axem freris, onera vero corrumpantur.] [mum.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ
hæ,] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (*pu-*
bertatis) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
ceas.] Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat :
omnia bene circumspiciens, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
comissatrice : quæ virum, etiamsi robustum (exsistentem),
torret sine face et crudæ senectæ tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.
Neque fratri æqualem facito amicum :
sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi coeperit
aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,
his tantum puniri memento : si vero rursus
redeat ad amicitiam, pœnam autem velit dare,
recipe : miser sane vir amicum alias alium
facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,
neve malorum socius, neve bonorum conviciator.
Neque umquam perniciosam pauperiem animum-comeden-
tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
norum.] Linguae certo thesaurus inter homines optimus
parcæ, plurima vero gratia modum servantis :
Sin autem malum dixeris, forsân ipse majus audies.
Neve in communi convivio morosus sis
de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.
Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum
manibus illotis, neve aliis immortalibus :
neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neu contra solem versus stans meito,
sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
neque in via, neque extra viam inter-eundum meiere.
Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :
sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,
aut idem ad parietem accedens bene-septæ caulæ.
Neu pudenda semine pollutus intra domum
focum juxta revelato, sed caveto.
Neve a mali-ominis funebribus reversus
seminato progeniem, sed immortalium a convivio.
Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulcra
fluenta,] manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.
Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,
siccum a viridi reseca nigro ferro.
Neve umquam cyathum pone super craterem

- 745 πινόντων· ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 (745) μὴ τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνῃ.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιβρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
 παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
 (750) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]
 μηδὲ γυναικεῖω λουτρῷ χροῶ φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
 755 ποινῇ. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 μωμεύειν ἀΐδηλα· θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσσεῖ.
 (755) Μηδὲ ποτ' ἐν προσοῇ ποταμῶν ἄλαδε προροόντων,
 μὴδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 μὴδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὕτοι λωῖόν ἐστιν.
 (760) Ὡδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο φήμην.
 Φήμη γάρ τε κακῇ πελεται κούφῃ μὲν ἀεῖραι
 760 ρεῖα μάλ', ἀργαλέῃ δὲ φέρειν, χαλεπῇ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' οὕτις πάμπαν ἀπόλυται, ἥντινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίξωσι· θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὕτη.
- [μοῖραν]
- 765 Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ
 πεπραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 (765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἧδ' ἄρμαλιν δατέασθαι,
 εὐτ' ἂν ἀληθεῖη λαοὶ κρίνοντες ἄγῳσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσι Διὸς πάρα μητιέντος.
 (770) Πρῶτον ἐνὶ τετράς τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἡμαρ,
 τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γαίνατο Λητώ,
 (770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. δύο γε μὲν ἡματα μηνὸς
 ἔξοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα τένεσθαι,
 ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ'· ἄμφω γε μὲν ἔσθλαι,
 775 ἡ μὲν οἷς παῖκειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
 ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
 (775) τῇ γάρ τοι νεῖ νῆματ' ἀρσιπότητος ἀράχνης
 ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται·
 τῇ δ' ἴσθον στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
 780 Μηνὸς δ' ἴσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
 σπέρματος ἀρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 (780) Ἑκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθῇ· κούρῃ δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
 785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃσι γενέσθαι
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων,
 (785) σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἡπιον ἡμαρ·
 ἔσθλῃ δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δὲ τε κέρτομα βάζειν,
 ψεύδα δ' αἰμυλίους τε λόγους χρυφίους τ' ὀαρισμούς.
 790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
 ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 (790) Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡματι, ἴστορα φῶτα
 γαίνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 Ἑσθλῇ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρῃ δὲ τε τετράς
 795 μέσση. τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς,
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταγαεργούς
 (795) πρηγνέειν ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς· πεφύλαξο δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo fatum est.
 Neu domum exstruens impolitam relinquo,
 ne forte insidens crocial stridula cornix.
 Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
 edito, neve lavator : quia et hisce inest poepa.
 Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito, non enim melius
est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :
 [neque duodecim mensium : æquale et hoc est.]
 Neu muliebri balneo corpus abluito
 vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo
 poena. Neu sacrificia in accensa incidens,
 reprehende arcana : Deus sane et hæc indigne fert.
 Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,
 neu super fontes meito, sed valde evitato ;
 neve incacato ; id enim nihilo melius est.
 Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est levis quidem levatu
 facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
 Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi
 populi divulgant ; Dea sane quædam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,
 doce servos : tricesimum mensis optimum
 operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum,
 quum ex-veritate populi *cum* judicantes degunt.
 Hi enim dies sunt Jove a prudente.
 Primum primus quartusque et septimus sacer dies,
 (hoc enim Apollinem ense-aureo peperit Latona),
 octavusque nonusque ; duo quidem dies mensis
 egregii crescentis mortalia opera ad-curanda,
 undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,
 hic quidem ovibus tondendis, ille vero lætis segetibus me-
 tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :
 hoc enim net fila alte-suspensa aranea
 die ex pleao, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.
 Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.
 Mensis autem ineuntis decimotertio evitato
 sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus *est*.
 Sextus vero medius valde incommodus est plantis,
 viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est,
 neque gignendæ primum, nec nuptui collocandæ.
 Nec primus quidem sextus puellis gignendis
 aptus, sed hoedis castrandis et gregibus ovium,
 stabuloque circumsepiendo pastorali benignus dies :
 bonus autem viriparus : amat vero etiam couvitia loqui,
 mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia.
 Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem
 castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.
 Vicesimo vero (in) magno *nono*, pleno die, prudentem virum
 generato : valde enim animò sapiens est.
 Bonus autem viriparus decimus, puellæ vero et quartus
 medius ; hoc vero et oves et flexipedes camuros boves,
 et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris
 cicurato, manum imponens ; cave vero iram *eorum*.

- Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἰσταμένου τε
 ἀλγέα θυμοδορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἀκοῖτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἀριστοί.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν
 Ὅρκον γεινόμενον τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 806 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἄκτῃν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα ἐϋτροχάλῳ ἐν ἄλῳ
 (806) βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμῖν θαλαμῆϊα δοῦρα,
 νηϊὰ τε ξύλα πολλὰ, τὰτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δαίελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (810) ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 816 [ἀρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θεῖναι
 βοῦσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (816) νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἷγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δαίελα δ' ἐστὶ χερσίων.
 (820) Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειρα.
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἄλλοιὴν αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
 826 Ἄλλοτε μητρὶν πελεῖ ἡμέρη ἄλλοτε μήτηρ·
 τᾶων εὐδαίμων τε καὶ δολίος θς τάδε πάντα
 (826) εἰδὼς ἐργάζεται ἀνάτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Quarto caveto finientis inchoantisque mensis
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco eo die nato, quem Eris peperit pestem perjuriis.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nonum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transtis celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater :
 horum dierum, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἀγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι καλεῖσθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γῆμῃ. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέθητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἐτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὥς Ἀπολλωνίος φησι. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέθητα [καὶ διὰ τοῦτο καταλειπὴν τὴν Θέτιν αὐτόν.]

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀδαντὶς ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμιον δευτέρῳ περὶ Ἰούς.

νήσω ἐν Ἀδαντίδι δῖῃ,
τὴν πρὶν Ἀδαντίδα κίχλησκον θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεὺς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phœn. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ· καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἔει κρατερόν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν δρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀθάνατον δέ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτεν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.
Conf. Tzet. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν (τὴν Ἰὼ) φασὶν εἶναι· ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀφάμενος εἰς βούν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτὴ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συναλθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian: περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρήν, πατὴρ Ἰούς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.):

ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀπήμονα ἀνθρώποισιν
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hesych. in Ἀρροδίσιος ὄρκος: πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλασε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰὼ ὁμᾶσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰθ' Ἡσίοδος ἐστὶν ἡ Κέρκυρα ὁ Μιλήσιος·

ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάϊκες οἱ συνεχῶς κινούμεντοι ἐν

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Ætæ filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimil auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum demum in Ætæ adēs intrasse vellus portantem.

II.

Ægimil auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum coniecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse coniectos Apollonius refert. Et multis jam interemtis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeti injiceret et propterea hunc a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimil libro de Io:

insula in Abantide diva,
quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimil auctor ait:

Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnumque,

HESIODI.

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero huic injecit dea robur, neque ei somnus [cum].
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilaus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitia vit. Superveniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit candidam ipsique se non coiturum juravit. Quocirca sacramentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus furtivis de operibus Cypree.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimium fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops Milesius:

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichalces, qui in bello cristæ pilos perpetuo movent: quo

τοῖς πολεμοῖς τὰς κατὰ λόφον τρίχας τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαῖολος
Ἐκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοὺς οἰκῆσαι, ὅλον,
πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται,
οὕνεκα πρὶς σὴν γαίαν ἑκάς πάτρης ἐδάσαντο.
Τρία γὰρ Ἑλληνικά ἐθνη τῇ Κρήτῃ ἐπέκησαν, Πηλασγοί,
Ἀχαιοὶ, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bæckh.) τὴν δὲ πάλιν
ἐνίκησεν Ἐχέμος Ἀρκὰς τὸ γένος. Ὑπὸ δὲ τούτου Ἐχέμου τὸν
Ἵλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἐχέμος θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
κατεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος·

θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenæus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει.

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Prætos Pamphyla lingua sordidus
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

sensu etiam κορυθαῖολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a patria partiti sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echemus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echemo Hyt-
lum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echemus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleadaei illustris.

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uvarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobius Fulgentii codice Goth. adju-
tus ita restituit :

πρῶτος σταφυλῶν καλῶς λακτιστῶν αἱμάτιος ὀρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleæ satorem
fructum ex ea percepisse quemquam : tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
præterea tuso cum ficis, præcipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriæque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes subterni, uri vel portari : in vino
decoqui recens vel aridum illinique. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur,
quasi ἵππου μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γὰρ φησι τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλακῆτης τῆς στρεφομένης δίχην μύλης· μήλοπα γὰρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἥτοι τὸν μαλλόν.

ASTRONOMIA.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Peleïades
semper eas appellat :

eas vero mortales vocant Peleïades ;

et rursus :

hibernæ occidunt Peleïades ;

et rursus :

tunc occultantur Peleïades.

OPERA.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,

In colo mole instar rotanti : flavum enim ovium fructum, i. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam περί των γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias viro- rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. *Lyd. de mens. cap. 4.* 'Εν καταλόγοις·
κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρὶ, θεῶν σημαντορὶ πάντων,
μυχθεῖσ' ἐν φιλότῃ τέχε Γραῖκον μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. *Apollon.* III, 1086. ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων Ἡσίοδος πρώτῃ καταλόγων φησὶ, καὶ ὅτι Προ-
μηθεὺς καὶ Πύρρος Ἕλληνας.

XXII. 22.

Schol. *Ambr. Hom. Od. X, 2.* Δευκαλίων Προμηθεὺς μὲν υἱὸς, μητὴρ δὲ, ὡς οἱ κλειστοὶ λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος, Πρυμνείης.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

'Ελλήνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωρὸς τε Ξοῦθός τε καὶ Αἰόλος ἵππιόχαρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad *Lycophr.* 284. cum Schol. *Pind. Pyth. IV, 252*,
Conf. Schol. *Thucyd. I, 3.* *Plutarch. t. II, p. 747*, F. *Herod-
dian. περί μονήρους λέξεως*, p. 42. Tzetz. — *Exeg. p. 63, 5. 13.*
Addo Schol. *min. ad Od. X, 2.* Ἕλληνας, ὅς ἦν Διὸς, οὗ καὶ
Ἡσίοδος μέμνεται. (Hellen, Jovis filius, cujus etiam Hesiodus
mentionem facit.) Vid. *Frag. XXI.*

XXIV. 24.

Schol. *Apollon. IV, 266.* Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐδασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησὶν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίο-
δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. Gemist. *Pletho epit. Strab.*

ἦτοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de *Themat. p. 22. ed. Paris.*
Μακεδονία ἡ χώρα ὀνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνα τοῦ Διὸς καὶ Θυίας
τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διὶ γαίνατο τερπικεραύνῃ
υἱὸς δὴ Μάγνητα Μακεδόνα θ' ἵππιόχαρμην,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον.

Herodian. de *solocismo* (Boisson. *Anecd. Gr. t. III. n. 9.*
ap. Valcken. post Ammon. p. 196. coll. *Apollod. I, 9, 6.*)

Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 6. L. 110.)

Eustath. ad *Odyss. p. 1746.* κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γέ-
νος οὐδέτερον. Ἑρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσίοδου
καταλόγου περὶ τῶν Προϊτίδων·

καὶ γὰρ σφιν κεφαλῆσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν·
ἄλφος γὰρ χροῖα πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νυ χαίται
ἔβρεον ἐκ κεφαλῶν, ψῶλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. *Etym. M. p. 523, 8.*

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. *μαχλοσύνη*, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιό-
δειος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων·

εἴνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος.

Conf. Eustath. p. 1337, 34.

CATALOGI S. EOEÆ.

XX.

Virgo autem in sedibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium,
mixta in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethei et Pandoræ filium Deucalionem fuisse Hesiodus in
catalogorum primo tradit, et Promethei Pyrrhæque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethei filius matrisque, ut plurimi dicunt, Cly-
menæ, ut vero Hesiodus, Prymæ.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges
Dorusque Xuthusque et Æolus equis-gaudens.
Æolidæ autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmonæusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucalione originem ducebant, in Thessalia regnabant,
ut Hecateus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegeis præerat populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra recordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est e Macedone Jovis filio et Thyia
Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta:

ea autem gravis-facta Jovi peperit gaudenti-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolebant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνύος (scabies) neutrius generis perniciem significat. Hero-
dianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Proctidibus
factum laudat:

etenim his super capita scabiem gravem effudit:
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in-ea autem capilli
defuebant ex capitibus, decalvabantur vero pulcra capita.

XXVIII.

Μαχλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodæa, Dicti
enim de Procti filiabus:

propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αὐται δὲ (αἱ Προϊτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησὶ, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὁμαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδειξάσης. Φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὀλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοί· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετὸς, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φύλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. Εἶχε δὲ δῶρα
παντοί, οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Scholiastes minor ad II. II. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλεὺς ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. Ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μελίσσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δειξάσα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνῳι τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη· ἴστορεϊ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 331.
κτεῖνε δὲ Νηλῆϊος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἑνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

ξείνος ἐὼν ἐτύχῃσε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνιος.

et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

Stephan. Byz. v. Τάβαι. — Ἡσίοδος·

παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνιος.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ·

καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάχητα
γεῖνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὲ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ ἐναλίγκιοι ἦσαν. Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐθήμεναι. Πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὺς ἐναλίγκιους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν

πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

χώρατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὔτε Λήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γεναλογεῖ.

XXIX.

Proetides quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam incliderunt, quod, ut Hesiodus loquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsueta-rum commutatum umbellico jugi equorum Herculis insedis-se, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Minerva indicante, ad tempus eum sagitta occidisse. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terræ
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu !
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde decepe-runt consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat capta. Ancipitis enim vitæ ille erat. Quem in apem commuta-tum stantemque in Herouliis curru Minerva Herculi ostendit occidique iussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gerenius nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei ærumnosi filios egregios undecim, duodecimius autem Gerenius eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit et Thronia, filia Beli regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc versu alium proponit hunc : Il vero ex immortalibus mortales nutriti-sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit?

XXXIV.

De Æsculapio Hesiodus :

pater hominumque deorumque
iratus-erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Ledaë neque Nemesis, sed Oceani et Tethyis filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρής ὁ Λυκομήδης, ὃς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odys. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου. Cf. Schol. Ambr. ad Odys. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

(Porphyrius in Schol. Ven. II. Σ. 200. (ἀπειρέσιος) Σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὥς παρ' Ἡσίοδου ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγένορας παιδός

Δημοδόκης, τὴν πλείστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων μνήστειον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν ἰφθίμοι βασιλῆας, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odys. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανὴ παρ' Ἡσίοδου ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθε φανὴν ἔντοσθεν ἔκλυτον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον φῶς ἐν οὐδαί· Ἡσίοδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὁρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocratio p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν. ἐν τῷ περὶ

ὁμοιοίας. Ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ καταλόγῳ μέμνηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσίοδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιο ἀγνοίαν ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf. Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione: τοῦτον δὲ Ἡσίοδος φησι Βρύλλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· δωρεὰν δὲ ἔχειν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι, οἰνωθέντα· τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπαίνοντα ἐκτυφλῶσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀθμῶνα ἀλιτεῦντα τῷ Ἡραίστῳ συμμίζειν, ὃς αὐτὸν ἐλεήσας, δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυθαλίωνα· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς, καὶ ἡλίῳ συμμίζας, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἦλθε, τιμωρήσασθαι μέλλων. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. Ἀπαλπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ σκορπίου πληγῆς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac 15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse) δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36: Ἡσίοδος δὲ ἐνεακαίδεκα (Νιόβης παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσιν Ἡσίοδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὥς πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέφευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·

ἡ δ' ὑποχυσάμενη καλλίζωνος Στρατονίκη

XXXVII.

Lycomedes Cres, uti dicit Hesiodus in recensendo procos Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex OEnopione Bacchi filio natum dicit.

XXXIX.

Ἀπειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminentem et perpulcrum, ut apud Hesiodum in mullerum catalogo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανή (fax) apud Hesiodum in secundo libro scriptum:

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. Hesiodus in tertio libro:

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, cujus etiam Hesiodus in tertio catalogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicanes nominantis et capitones et pygmaeos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minolis filiae, Neptunique filium esse refert. Huic quum facultatem per undas incedendi pater dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen, OEnopionis filiam, stuprasse ebrium: ab OEnopione irato oculorum lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalionem itineris ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetudine sanatus, ad OEnopionem reversus est ultionem petiturus. Cujus de adventu certior factus OEnopio sub terra se occultuit. Quem se reperturum desperans Orio in Cretam abiit, ubi Dianæ venationis socius factus est. Quum vero huic etiam vim afferre studeret, a scorpione ictus oblit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse testatur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia, falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis alius traditur. At Hesiodus quidem quatuor Euryti et Antiope filios hisce verbis enumerat:

Ea autem gravida facta pulcre cincta Stratonice

Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγαίνατο φιλάτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντο Δηῖων τε Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδ' Ἴφίτος, ὅξος Ἄρης·
τοὺς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδῃ καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
ὅς τοιςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
χρόνον συγχὸν ἢ οἰκησὶς τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ κλησίον τῆς ἀπὸ λεχθείσης Παφραι-
δίας καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς Βοιωτίας λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίῳ περικλειόμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἰρηκεν·

Ἡ οἷα Διδύμους ἱεροὺς ναίονσα κολώνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο
νίφατο Βοιωτιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμήτης.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἄμυρος.
Stephan. Byz. in Bibl. Coisl. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλωσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkenio : Δεὺς ὁ
Αἰαντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσίοδου·

Ἰδέα, τὸν ῥ' ἐφίλησεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἐμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὐράμενος Πλεων μίχθη ἐρατῇ φιλότῃ
ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος εὐδμήτοιο πόλῃος
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Cramerii anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzetz.
ad Lycoph. 393. Tzetz. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ Βοιωτῇ ἔτρεφε κούρην
Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ πυκινόφρων Μηκιονίῃ,
ἡ τέκεν Εὐφημον γαιήόχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex μεγάλας Ἡοίας laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωδών-
ην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἡοίαις λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἑλλοπία, πολυλήϊος ἡδ' εὐλείμων,
ἀφνειὴ μῆλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίονσι πολυῤῥηνες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἐνθάδε Δωδώνῃ τις ἐκ' ἐσχατιῇ πεπολισται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ δὴ χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,
. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
Ἐνθεν ἐπιχθονίους μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in aedibus peperit carissimum filium.
Huius vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :

Ter beate Æacida et quater, fortunate Peleu,
qui his in aedibus sacrum lectum conscendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhæbiæ, cujus mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Boebei paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluit Boebei palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyryn poetam in Dotio campo excæcatum ait.

XLVIII.

Dei, quo Alax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Pleum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nympham

inveniens proptitiam, mixtus est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Boeotica nutritiv puellam.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopia nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Ecis mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,
.....habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

δς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἀμβροτον ἐξερεεῖν,
 ἰο δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
 Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἢ οἷα Φθίῃ Χαρίτων ἀπο κάλλος ἔχουσα,
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Boeot. IX, 36, 4. Ὑήττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ
 ὁ τὰ ἔπη συνθεῖς, ὥς μεγάλας Ἡοίας καλοῦσιν Ἕλληνες.

Ὑήττος δὲ Μόλυρον, Ἀρίσθαντος φίλον υἱόν,
 κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἐνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
 οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἀργεος ἵπποδότιο,
 ἴξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινύειον καὶ μιν ὅγ' ἤρωα
 δεῖξάτο, καὶ κτεάων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπιεικές.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Boeot. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα
 γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
 δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη
 τὰς μεγάλας Ἡοίας ποιήσας.

Φύλας δ' ὥπτιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου,
 Λειπεφίλην ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίῃ,
 Ἰππότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροις ἐτίκτεν,
 Θηρῶ τ' εὐειδῇ ἱκέλην φαίεσσι σελήνης.
 Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
 γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Stav. Aries. Hic existima-
 tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
 auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἡσίοδος δὲ φησι διὰ Φάσιδος
 αὐτοῖς (τοῖς Ἀργοναύταις) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
 μαχος διὰ τοῦ Ὀκεανοῦ φασιν ἔλθεῖν αὐτοῖς (τοῖς Ἀργοναύταις)
 εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλα-
 γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὥς δὲ Ἡσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
 Ἀγῆνορος καὶ Κασσιεπείας (υἱὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπηρωσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος
 ἐν μεγάλας Ἡοίαις, ὅτι Φρίξω τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσεν,
 ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὁψέως
 προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας
 κατ' ἐπίκλησιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας
 αὐτοῖς [λέγει τοὺς Ἀλωίδας] καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἡοίαις λέγεται
 τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ
 Ἥρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλῳ νεφέλης καὶ ἐκδη-
 θέντα κατελθεῖν εἰς ἔδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogarit,
 dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
 Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quae a Graecis magnae Eoae
 vocantur, Hyetti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
 cum-occidisset in aedibus concubitus causa suae conjugis
 domo relicta fugit Argo equos-pascente,
 venit autem Orchomenum Minyeium: et eum heros
 excepit, et opum partem praebuit, ut aequum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
 quem Apollinis filium, cujus matrem Theronem Phylantis
 filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
 quae magnae Eoae vocantur:

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
 Lipephilen: erat autem pulcritudine Deabus similis,
 Hippoten vero ei filium in aedibus peperit,
 Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
 Thero vero Apollinis in ulnas quum-incidisset,
 peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Ocea-
 num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
 tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phœnicis, filii Agenoris, et Casio-
 peae filius erat.

LIX.

Phineum excæcatum esse Hesiodus in magnis Eois dicit,
 quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
 logo, quum longam vitam oculorum lumini præferendam
 judicasset.

LX.

Aloidas nomine quidem Aloei et Iphimedeae, sed revera Ne-
 ptuni atque Iphimedeae filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
 urbem Ætoliae ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Eois legitur Endymionem a Jove in oelum esse
 sublatum, propter amorem autem, quo Junonem amplexus es-
 set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Eois tradunt ex Iophossæ

μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παῖδας γεγενῆσθαι Φρίξῳ) καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἠσίοδος μὲν οὕτως φησὶν·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰαχὸν ἱπποχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἤβης πολυράτου ἔκετο μέτρον,
μοῦνος ἔων ἡσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ἅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπιδράτου ἔνδοθι νήσου,
εἰ τοὺς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον ζεύξαν νέας ἀμφιέλισσας.
πρῶτοι δ' ἰστία θέσαν, νεὺς (?) πτερὰ ποντοπόροιο.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὰ καὶ Ἠσίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄλχος,
ἔστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
σύν τε πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἠσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων, καὶ [μεγάλων] Ἔργων παρέρχεται.

LXVI. 69. (D. 48.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ οἱ πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανὸς Ἠσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἦ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατὴρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phaen. 172. Ἠσίοδος δὲ φησὶ περὶ αὐτῶν (sc. Ὑάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Φαισύλη ἡδὲ Κορωνίς εὐστέρανος τε Κλέεια
Φαῦθ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδῶρη τανύπεπλος,
ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, ὡς φησὶ καὶ Ἠσίοδος·

πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν ἀεὶδελα πάντα τίθεσκε.

Conf. Endocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδίφιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἡ ὥς πάνυ ποθοῦμενον Ἑλλήσιν, ἡ οἱ μυθεύεται ἀνδρὸν ποτε εἶναι. ὕστερον μὲν τοὶ ἐνυδρὸν γενέσθαι Ποσειδῶνος ἀναβρέξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα (Apol. lod. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἀργεὶ ὕδατα

Æti filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eois Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrmidonibus Hesiodus sic ait :

ea autem gravida-facta peperit Æacum equis-gaudentem : sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram, solus quod-esset dolebat : pater vero hominumque deorum-quotquot erant formicæ amœnam intra insulam, [que, eas viros fecit alteque-cinctas mulieres ; qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas : primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectæ.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eois dixit :

Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ; quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum, simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quæ omnia ad imitationem magnarum Eoearum, quas Hesiodo attribuit, Operumque expressa sunt.

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelice dici, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eois Alkmenen ad Herculem ita dicere facit :

o fili, sane te miserrimum et optimum

Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parca te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphæ Gratiis similes,

Phæsyia atque Coronis pulcreque-coronata Cleea

Phæoque amabilis et Endora longo-peplo,

quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Autolicus arte furandi præ omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quæcunque attingebat, inconspicua omnia reddebant.

LXIX.

Sitticulossimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Græcis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob amorem Amymonæ ex qua etiam Amymonis Argorum aquas

(Schol. Euripid. Phœn. 195.), ἥ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναίδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρυγίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἀνδρὸν ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἀνδρὸν ἐὼν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἀνδρὸν.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocatur, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastorem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXIII. 638. Ἀκτορος υἱὸς — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Molione. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐνοιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γούν Ἡσιόδῳ ἀνεγκώκασι

ποδώκης δὲ Ἀταλάντη.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ ἴασου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemo v. εὐφύης et Favorinus p. 781. 20. καὶ τοῖς θηλυκαῖς ὀνόμασιν ἀρσενικά συντάττουσιν ἐπιθέτα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς Ἴπποδάμεια καὶ θερμὸς αὐτμή καὶ ἀλὸς πολιοῖο, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ

δαῖζομένοιο πάλης.

LXXVI. 79.

Choroboscus in Bekkeri Anecdotis p. 1183. ὁ Θόας, τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ·

ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένης υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ καὶ Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια ἡ μήτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης. Πλεισθένης δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Διάντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια. νέου δὲ τοῦ Πλεισθένης τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοῖς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένης· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεον Εὐρυγύην εἰρῆσθαι φησι τὸν Μίνωας, ἐφ' ᾧ ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ Ἡσίοδος Εὐρυγύης ὃ ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱερῶν.

nominantur, aut a Danaidibus, quæ quum ex Egypto venissent, puteorum fodiendorum artem docebant, uti Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :

Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Sitticulosum Argos. Hesiodus ἀνδρὸν (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed ancipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt :

ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalanten non Iasi, sed Schœnel filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretam fuisse existimavit.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς x. τ. λ. (Inclita Hippodamia et callida status et maris canis, et apud Hesiodum divise urbis.)

LXXVI.

Thoas, genit. Thoas, ut apud Hesiodum :

ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemno et Menelaus Hesiodo Æschylouque auctoribus et Plisthene, Atrei filio nati esse habentur, Homero autem omnibusque verè libus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Æropæ secundum hos liberi Agamemno, Menelaus et Anaxibia, Pyladæ mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Æropes filium Plisthenem faciunt; hujus et Cleollæ, Diantis filix, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmature mortuo Atreidas ab Atreo avo educatos esse multi existimant.

Agamemno secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Ærope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Eurygæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minos filium, Eurygæ vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramico. Hesiodus etiam :

Eurygæ autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. Ὁρθρος· καὶ Ἡσίοδος, τελευτῆσαι τινα
πρωτὶ μάλ' ἤϊθεον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in Ἐπιάλτην. Ὁμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν θαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτὸν ἄνδρα Ἐπιάλτην, καὶ ῥιγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημῶδης ἱστορία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐστίν, ἥ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Daedali et Acasti historia, ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίοδος, λέγων οὕτως.

ἤδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρυψαὶ δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
ὥς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκόοισι δαμείη.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. ὅτι δὲ ἐγράφη παρὰ τῷ Χείρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδος φησιν·

Αἴσων, ὃς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσονα, ποιμένα λαῶν,
ὃν Χείρων ἔθρεψ' ἐνὶ Πηλῳ ὠλήεντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως αἰεὶ διετέλει κακῶς ἀκούων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὔτε Ἡσίοδος αὐτὸν ὤνησε, βασιλεύτατον — προσαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδην, τοῦ Θησεύς ἐρῶντος ἐτέρας·

δεινὸς γὰρ μιν ἔτειρεν ἔρωι Πανοπηίδος Αἰγλης.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσίοδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φησιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenaeus XIII. p. 557. Ἡσίοδος δὲ φησι Θησέα νομῖμος γῆμαι καὶ Ἰππην καὶ Αἰγλην, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδην ὄρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκυρα.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἡ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβῳ ὑποδμηθεῖσα, εὐπλόκαμον τ' Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀρσινόης ὁμοίως.

Ἀρσινόῃ δὲ μιγείσα Διὸς καὶ Αἰητοῦς υἱῶ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Goettl. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἄρ' ἀγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθῶ ἐς ἡγαθέην, καὶ β' ἔρρασεν ἔργ' αἰδηλα
Φοῖβῳ ἀχερσεκόμῃ, ὅτι Ἴσχυς γῆμε Κορωνίην
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θυγατέρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαί φασι Φυκτίον ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·
τὴν Ἀμαρυγκείδης Ἰππόστρατος, ὅζος Ἄρμος,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱὸς, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, obliisse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem appellant, virum autem et febrem illam (ῥιγοπύρετον) Ephialten per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualls in vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam tradit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc quaerens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjunxit eo quod maxime regium cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo aliam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodicis carminibus a Pisistrato sumptum esse Heræas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hippen et Æglen, propter quam etiam jusjurandum, quo Ariadna se obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum, Phæbo compressa, pulchricomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phæbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phyteum nominari dicunt e Phyteo quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :
eam Amaryncides Hippostratus, suboles Martis,
Phytei splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollo d. I, 8. Ἡσίοδος δὲ (Περιβόαν) ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαιῆς, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐν-
τειλάμενον ἀποκτείνειαι.

Conf. Strab. VIII, p. 324. *vid. inf. frag. CLIV.*

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. Il. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διή-
κοντα ἐφόρουσαν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, ὕστερον δὲ
Ἀθηναῖσι τινων ἀγωνιζομένων, ἀρχοντας Ἱππομένους, συνέβη
ἓνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος
τελευτῆσαι. ὁδὲν ἐθεσπίσθη γυμνοῦς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν.
διὸ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπονούντο γυμνάσια καλοῦνται
νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοῦς ἐξάγων ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. *Boeckh.*) Ὅμηρος
ταύτην Ἀστυόχην φησίν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ
Ἀστυδάμειαν αὐτήν φησι.

XCI. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἑκαταίου καὶ τῆς Φο-
ρωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν

ἐξ ὧν οὐρεῖαι Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν,
Κουρῆτές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἐνιοὶ δὲ γράφουσι Σῆρος
Ἀλιφρόθιου, οὗ μὲννηται Ἡσίοδος.

ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοῦς.
ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιφρόθιου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσίοδῳ λέγοντι·
ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ·
ὀπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἀρης.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανὴ δ' ἄρ' ἔτικτε Αἰνὸν πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσὶν αἰδοὶ καὶ κιθαρισταὶ
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀργόμενοι δὲ Αἰνὸν καὶ λήγοντες καλέουσιν.
Eustath. II. p. 1163, 61. *Eudoc.* p. 278.

XCIV. 98. (D. L. 2.)

Αἰνὸν κιθαριστήν,
παντοίης σοφίης δεδαηκότα.

Clemens Alexandr. Strom. 1. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον.
Ἡσίοδος.

Φέλλον εὐμμελὴν τέκε τῇ (?) Μελιβοίᾳ.

XCVII. 100. (D. 83. L. 10.)

Apollo d. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XCVIII. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεὶς ἐξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο,
ὃν ποτε τίκετ Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poet. astr. p. 419. *Munck. Arcton Hesiodus ait*
esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Peribœam ait, ex Oleno Achaiae oppido, deflora-
tam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem mi-
sisse ad Oëneum, qui tum procul a Græcia agebat, atque huic
mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam
facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athe-
nis accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus
cecidisset, animam expiraret. Hinc lex lata est, ut nudi cer-
tarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo
tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesio-
dus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eandem, quam Hesiodus Astydamiā vocat, Homerus
Astyochē appellat.

XCI.

Hesiodus quidem Hecatai et filiae Phoronei quinque fuisse
filias ait,

ex quibus montanae Nymphae, deae, ortae sunt,
et genus nequam Satyrorum et indocilium-laboris,
Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιφρόθιου (Serus Halirrhothii),
quem Hesiodus memorat :

sane is quidem Serus et Alazygum filios egregios.

Serus enim Halirrhothii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit :

Ea peperit Hermionem hasta-inclyto Menelao :
minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium,
quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines
omnes quidem lugent in conviviisque chorisque,
incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XCIV.

Linum fidicinem,
omnigenae sapientiae peritum.

XCVI.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus :
Phellum bene-hastatum peperit Melibœæ.

XCVII.

Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse ait.

XCVIII.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis,
quem olim genuerat Pelasgus.

XCIX.

Harum Arctorum alteram, eamque majorem, quam Aratus
Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritatem Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente propere diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit poenam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græcæ ἀρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἀρκτῶν τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσει Ἑλίκην, Ἡσίοδος φησὶ Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλίσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ᾗ μελλοῦσαν τεκεῖν, ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς λαομένην· ἐφ' ᾗ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὔσαν, τὸν κληθέντα Ἀρχάδα· οὔσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὃ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρχάδων δὲ αὕτην ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν, Ἀρκτὸν αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἔϋζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτῃ κούρῃ Νηληιάδῃ,
Περσέπολιν, μιχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παιήων Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲρ θανάτοιο σώσει
ἢ αὐτὸς Παιών, ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonique redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycaum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interficere essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur : nisi Apollo Phœbus a morte servabit aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσίοδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἰεῖται καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λαχέρυζα κοροῖνῃ
ἀνδρῶν γηρῶντων· ἑλαφος δὲ τε τετρακόρωνος·
τρεις δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκεται. Αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νύμφαι ἑυπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzetz. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzetz. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Chymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic annis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Iudi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V. Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰφιγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρχάδων λεγόμενον, οἷδα δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Ἰφιγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem gentis obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore ænigmati circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem-attingit : sed phœnix
novem cornices æquat, decem vero nos phœnices
nymphæ cincinnatæ, filiæ Jovis ægida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audiui, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non cæsam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποιήται δὲ ἐν μεγάλας Ἡοίας, Οἰδάλου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan. — II, 16, 3. Τάυτην (Μυκλήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνάχου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἐπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες καλοῦσιν Ἡοίας μεγάλας ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ οἱ μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλλεύς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκμήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

- Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ Ἰλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρί Εὐαίχημ συνοικήσαι Πολυκᾶνα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς μεγάλας οἶδα Ἡοίας, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσήνης ἀνδρα καὶ τὰ ἐς αὐτὴν Μεσσήνην παρεῖται σφισιν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ τὰ ἐπη τὰς μεγάλας Ἡοίας Ἀλκάθους ὁ Παρθάιος, δεύτερος οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι· μετὰ δὲ Ἀλκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύμαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοῖαι τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς ὠμολογήκασιν ἁλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταὶ φασιν αἱ ποιήσεις ἀμύναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batto), cuius in summiario legitur: ἰστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροιοιμένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν μεγάλας Ἡοίας, κ. τ. λ.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασί, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος, ὡς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas: Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσίοδου ἐν τρίτῳ Καταλόγῳ Κατουδαίους ὀνομαζομένους. Conf. Photius: ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Εἰληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιγενοῦμενος ὁ Ἡρακλῆς τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαινὼν τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος ὀδίοπομπος αἰετός, ἀφ' οὗ τὴν προσωνομίαν ἔλαβεν Αἷας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλας Ἡοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ θυόντος δ' ἐκείνου βοῦν δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάτου θεράποντα. Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναιρεθείς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα, καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν, ἐπειδὴ τὸ στέγος ἐμελλεν ὅσον οὕτω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανενοχότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβλημα, αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδούς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀρίκετο κλέψαι. Conf. Eudoc. p. 286.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-

CVI.

In magnis Eois OEball fuisse filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Mycenen Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a Græcis magnæ Eoæ vocantur, carmina tradunt. Eam itaque nomen etiam urbi dedisse aiunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euechmen cum Polycaone Bute filio nuptam fuisse quamquam in magnis Eois legi scio, eandem tamen et Messenes virum et Messenen ipsam silentio prætereunt.

CX.

Occisi sunt ab OEnomao, sicut in carminibus, quæ magnæ Eoæ vocantur, legitur, primus post Marmacem Alcatheus Parthæonis filius, deinde Euryalus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eoæ, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt: utrumque enim carmen ab Apolline Curetas adjutos esse tradit contra Ætolos occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de Immutatis et Hesiodus in magnis Eois.

CXIII.

Buten Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in Periplo Troglodytas vocat, qui lidem ab Hesiodo in catalogo tertio libro Catudæi nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Eois desumpta est. Ibi enim mentio est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pelle preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci nomen dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eois, Melampus Apollini amicus apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolante bovem draco proropens Polyphatæ famulum devoravit. Draconem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem nutrit. Quæ Melampodis aures circumlambens vaticinandi artem ipsi insinuavit. Is deinde comprehensus in furto bouum Iphicli, filii Phylaci, et in vincula conjectus quum tectum domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphicli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi libertatem restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper dedit.

MELAMPODIA.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re-

φιλόχου τοῦ Ἀμφικράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ
δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντι κατὰ
τὴν Κλάρων, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσιόδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνει γὰρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἐρινεὸς οὗτος· δλύνθους
οὖς δδ' ἔχει, μικρὸς περ ἐὼν, εἴποις ἂν ἀριθμὸν;

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρον·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenæus II. p. 40. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθι-
σθεὶς ἀνατροφῆς ὕδροποτεῖν.

Ἡδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖν
τέρπεσθαι μῦθοισιν, ἐπὶ δαιτὶς κορέσωνται.

Ἡσιόδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησὶ.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσιόδός τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ·

ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές·

καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν εἴ γυνεὴς ἦσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἑκτοκλέους καὶ Πολυνείκου, ὥς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρεξάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἦσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὤφειλες δοῦναι καὶ μῆδεα ἰδμεναι ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς γέ με μακρὸν ἔθνηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἐπτά μ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzetz. Eleg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post : Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τει-
ρεσίῳ ἔνθα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησὶν.

Οἶην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenæus XI. p. 498. A. Ἡσιόδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύφον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θοδὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοδὸς αἴνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύφον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σχῆπτρον αἰέρας,
ἵσταίην Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμῳέσσιν ἔειπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenæus XIII. p. 609. E. Ἡσιόδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in vatem se præstantiorem incidisset, Mopsum filium
Mantus, quæ Tiresias filia erat, præ mœrore diem obliisse. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo; caprificus hæc, grossos[rum?]
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens) : dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.
Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus-est mensuræ :
et tum sane Calchantem somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam hîbere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :
dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfecerunt
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Musæo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum alii
novem ei tribuant. Cadmo enim uatus Eteocli et Polynici su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
dedisses et consilia scire æqualia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statisti habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresie suppeditatis :
una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scypphum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per ædes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
lincebat Phylacus, et inter famulos sic iocutus-est. [Iens,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalcidem Euboræ ur-
bem formosis-mulieribus præditam vocavit.

CXXIV 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν γράφει συνάδει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅστις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας Ἡσίοδω ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Εὖ νῦν μοι τάδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν ὅτ' εἰς δόμον εἰσαφίκηται
ἔρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰεγενέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Ἡσιόδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἐστίν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδ' ἥστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοὺς κείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἰονταὶ τὸν στίχον.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholias Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τὰ [χ'] ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.

Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. Ὡς τε κατ' ἀρχὰς ἐπιμύζιαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·

ἕναι γὰρ τότε δαίτας ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρκυῶν ἀγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν, ἀπήναις οἰκί' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πᾶς οὖν ἠγνόει τοὺς Σκύθας ὁ ποιητὴς, Ἰππημολγοὺς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum illis, quæ diximus, consentit in illo :
vates autem nullus est terrestrium hominum,
qui novit Jovis mentem ægida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiodo attribuuntur, quorum exordium hoc est :

Bene nunc mihi hæc omnia in mente prudenti
indicato ; primum quidem quum in ædes veneris
facturus sacra pulkra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : Id Hyperides etiam in oratione contra Autoclem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (viro-
rum), preces autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsi :
dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodeum esse existimant verum.

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; quibus bene perspectis Ascræus poeta cecinit :
communia enim tunc convivia erant, communes autem sedes] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At coelum quidem mundum, terramque rotundam primus vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Zenoneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab Harpyiis propulsum esse
Lactivororum in terram, in-plaustris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos et Lactivoros quosdam nominat ? Hos enim ea tempestate Equi-

Ἵσιος γὰρ οἱ τότε τοὺτους ἱππημολογούς ἐκάλουν, καὶ Ἵσιος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθείσιν ἔπεισιν

Αἰθίοπας Αἰγυῖας τε ἰδὲ Σκύθας ἱππημολογούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Aeschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἵσιος πρῶτος ἑτεραπεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἤχεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πελάγος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πεδῖον, συνάπτον τῇ Κίρρᾳ, ὡς Ἵσιος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἵσιον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσας νησίου καὶ Τυρρηνῶν.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἠκολούθησεν Ἵσιος οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων

νῆσον ἐς ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντεῦθεν λαβὼν Ἵσιος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. Conf. Schol. Ambr. Od. XII, 168.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἵσιος μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ἁγνὴν Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἵσιος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅτε Λιλαίηθεν προχέει καλλίβροον ὕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἵσιος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ (Κηφισοῦ) λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης ῥέοι τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς

δς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμνήν, καὶ τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένους εἶσι, δράκων ὡς.

Conf. Theo ad Arati Phaenomen. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηρισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἐνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτεόκλος ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησὶν Ἵσιος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ρεῖ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk. Τῇ τινὶ σύζυγος ἡ ἱν, τοῦ τ' ἀρθέντος. Ἵσιος·

ἱν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμῖωνα Ἵσιος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκῃς παιῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφῶτα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θελοὶ ὀλέσθαι.

mulgos fuisse appellatus, Hesiodus quoque testatur in illis, qui ab Eratosthene laudantur, versibus :

Æthiopes Liguæque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Ægæum pelagus. Est etiam Ægæus campus, qui adhæret Cirrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἶγα i. e. a capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde campus Ægæus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum conjicit, quam Ulixem errantem in Siciliam Italiamque venisse audivisset etque opinioni fidem adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab Homero referuntur, sed Ætnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ ante Syracusas sitæ, et Tyrrhenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenum insulam ita appellat : Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam de-
teniri finxit.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Adnotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo notam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit, quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar : qui præter Panopidem — Glechonemque munitam atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratia etiam coluntur : his enim primus Eteocles, Cephissi fluvii filius, sacra fecit, uti Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomen ἱν, sublata littera τ. Hesiodus :

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Aethlii, filii Jovis, filium esse et Calycæ dicit; cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mortem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τι-
θασσῶν τίθεται καὶ Ἡσίοδος·

χρὴ σε πατρὶ κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησιν, ὡς θύων τοῖς
θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάβετο. Ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα
διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέ-
ρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος·

τῆσιν δὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δὲ σφ' ἔμβαλε φήμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τοῦ-
τον δὲ Πείσανδρος ὑπέιληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος
δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδὸνα μόνην
ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν· τὴν δὲ χελι-
δὸνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι
τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ
πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο τὸ
ἀθεσμον.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὐρώπην τὴν Φοίνικος
Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἄνθ' ἀναλέγου-
σαν ἠράσθη, καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ
τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει. Οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας
ἐβάστασε, καὶ διαπορθεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἰδ' οὐ-
τως συνήκισεν αὐτὴν Ἀστεριῶνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη
δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθον. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσίοδου καὶ Βακχυλίδου. Conf.
Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος·

Μουσάων, αἵτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον, αὐδῆεντα.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφράδμονα λέγει· δεινὸν δὲ
τὸν αὐδῆεντα· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς
ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ἠῦξαντο οἱ περὶ Ζή-
την τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος·

ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθηεν Αἰνῆϊψ ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνῆσιου Διὸς
ιερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς
περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στορράδας φασὶν αὐτὰς κεκλη-
σθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες αὐτόθι εὗξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν
τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον
οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλή-
σμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ
πλήσμη τὴν πλήμυραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσίοδου
οὕτως ἀναγνωστέον·

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διυπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὥς τινες, ἐν πλήμνησι.

CXLV.

Κτίλα de suavis mltibusque dicit etiam Hesiodus :
oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris oblitum
fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas
et relictas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus
irata-est intuita, malam vero ipsis injectit famam.

CXLVII.

Dracontem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum
existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniā solam ex avibus somnum negli-
gere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpetuum
vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem
poenas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, cœnam
illam impiam.

CXLIX.

Europam, Phœnicis filiam, quum Jupiter in prato aliquo
inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : cœlo
relicto taurique accepta forma Europam croci odore, quem
ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam
insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni,
Cretensium regi, connubio eam junxit. Quæ gravida facta

HESIODI.

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum
Hæc historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :

Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero
vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et
veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus
etiam dicit :

Ibi illi precati sunt Æneum alte-regnantem.

Ænus enim mons Cephallenæ est, ubi Jupiter Ænesias tem-
plum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset,
Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Ca-
lais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi re-
tineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus
non interficiantur.

CLIII.

Πλήμνη et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ
modiolium, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat.
Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus ο-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

5

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσί, τοῖς κατ' ἑβέν ἡδέσιν. Etym. M. p. 557. 8 :
βαίνου (?) λαροῖς ποσί.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δ' Ἡσίοδου εἰπόντος
ῶκεε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρείος Παίροιο —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εἰδ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλενος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Εἶχε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.
nbi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσίοδου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρῶες ἀπαρ κλονέοντο πεφυζότες]
Ὅθεν ἀφύζαν τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησι. Conf. tamen schol. Vict. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.
Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὗτις ἐρήρισταί κρᾶτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ δ' Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκουεν
ἰδὼν δ' ἱππηλάτα κήρυξ (?)
ἀντὶ τοῦ ἱππικός.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μινίου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανᾶσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκιω τῷ Δηϊωνος Ἰφίκλον τίκει ποδώκεα παῖδα· τοῦτον λέγει διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχύνων διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουφότητα [μὴ] περικλᾶν τοὺς ἀέρας· ἐνιοὶ δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθεῖναι φασιν Ἠλίω, ἐξ ἧς Φαίδων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσίοδου. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσίοδος, ὅτι ταχύτητι δέηνεγεν, οὐκ ὥκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολήν·

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεσσι
..... καὶ οὐ σινέσκετο καρπὸν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od. XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I, 45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll. Suida v. Ἀλκή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσίοδος φησιν ἐν τούτοις·

Ἄλκην μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδασι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδασι, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἷους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς
Αἰακίδας, πολέμου κεχαρηότας ἦν τε δαίτι.
Cf. Suidas in δαῖτας.

CLIV.

Hesiodus laqueo ποσί (suavibus pedibus) dicit pro gratis videntur.

CLVI.

Hesiodo dicente:
habitabat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —
nonnulli πόροι scribant minus recte.

CLVII.

Ultimam patitur quae perpetravit, poenaeque justa fiat!
Versus hic ex Hesiodo est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἀφύζαν leonem Hesiodus vocat.

CLIX.

Ipsae enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum eo nemo certat de potentia alius.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit:
videns autem equorum-agitator praeco
pro ἱππικός (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyas, qui Neptuni et Euryanassae, Hyperphantis filiae, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta Iphicium parit celeripodem. Hunc dicit propter pedum praestantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenem cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea esse natum. Haec historia apud Hesiodum est.

Iphicium celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque dubitavit hac de eo hyperbole uti:

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursabat pedibus
..... neque auferebat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Graecos excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait:
Robur quidem enim dedit Olympius Aecidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem praebuit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit
Aecides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (600, Sylb.)
 'Εβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡλίοιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
 ἄλιμον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
 enim suo nomine ἄλιμον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέ-
 ναι καὶ βράπτειν τὴν ᾠδὴν οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι·
 δηλοῖ δὲ 'Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δῳλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
 μελπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις βράψαντες ἀοιδὴν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάρορον, δν τέκε Λητώ.

'Ραψωδῆσαι δὲ φησι πρῶτον 'Ἡσίοδον Νικοκλῆς.
 Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν 'Ἡσίοδος ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἴη
 Σικυών.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' 'Ἡσίοδου
 μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαρίδην
 γάρ φησι Τιτυόν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24 Ἀπτερέως. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ 'Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ
 τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμῶν· ἐκ τοῦ μῶν, πλεονασμῶ
 τοῦ ἡ· ὁ δὲ 'Ἡσίοδος ἀμύοντα χάμαζε εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἡ ἀπὸ Φοῖβης μαμμων-
 υμικῶς, ὡς 'Ἡσίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὅμηρου
 ἐπιμερισμοὶ in Crameri anecdota. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocration in Μελίτῃ· κεκλησθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φι-
 λόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν 'Ἡσίοδον
 Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid.
 in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Αἰπυτον. — Ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρ-
 καδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν 'Ἡσίοδος·

Αἰπυτος· αὖ τέκετο Τλησῆνορα Πειρίβοόν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἀγάλματα· καὶ 'Ἡσίοδος τὸν δρμον ἀγαλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. 'Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τοῦναν-
 τῶν ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους, Ὀρίωνα προσχῶσαι τὸ
 κατὰ τὴν Πελορίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
 Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμῶμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δια-
 φερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι
 κακεῖ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστροῖς
 καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων
 δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ
 τινὰς Ἡπιόνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ 'Ἡσίοδον Ξάνθης.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
 mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
 ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetas
 canebarum, in novis hymnis suentes cantum,
 Phœbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Sicyonem Erechthel filium esse cecinit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
 nymicum legitur; Ellariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Broto Ætheris et Diei filio.

CLXXIII.

Ἡμῶν. A μῶν (inclinator), abundante litera η. Hesiodus au-
 tem ἀμύοντα. Χάμαζε (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammonymicum (nomen ab
 avis nomine deductum) ait, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melite. Philochorus tertio libro tribum dicit nominatam e
 Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Musæo autem Ieste,
 Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Æpytum. — qui Arcadiorum heroum unus est, de quo
 Hesiodus ait:

Æpytus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII

Hesiodus etiam monile ἀγαλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi
 extenso mari, Orionem adiecisse Peloridis promontorium de-
 lubrumque Neptuni in eo extruxisse, vario modo cultum ab
 incolis: quibus rebus perfectis in Eubœam eum se contulisse
 ibique habitasse, dein propter famam inter sidera cœlestia nu-
 meratum immortalē memoriam esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Æsculapii filius et Arsinoes, aut secundum alios
 Epiones, filie Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthos.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἄξυλον. Οἱ μὲν τὴν θρωύδῃ ἀποδεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ, ἂν ἢ οὐδεὶς ἐξυλίσσαιο, ὡς Ἡσίοδος·

τῆλε γὰρ ἄξυλῃ κατεπόβετο χεῖλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odys. XII, 68. Αἰσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenaeus II, p. 49. B. Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήρυκος γάμψ, κἄν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δευτέραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο. Καὶ ἔστι τοῦνομα παρ' Ἡσίοδου καὶ ἐν Τελμησσεύσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσιόδου δὲ ὅτι τὸ βριθὺ, τὸ βριαρὸν βρὶ λέγει. Conf. Eustath. pag. 296, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλοχον ἦδη εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προτιδῶν λέγοντα ὡς Πανέλληνας ἐμνήστευον αὐτὰς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων οἰζὺς ἐς Θάσσαν συνέδραμιν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII. p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV. p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπώλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφιλοχον φησιν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocl. ad Oed. Tyr. arg. Οὐτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῇ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσιόδός φησι Μενότιον τὸν Πάτροκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανειμούς οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλους. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὀρχομενοῦ γὰρ φασιν υἱοί· Ἀσπληδῶν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφιδόκος θεοειδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερδασία, ἥς καὶ παρ' Ἡσίοδου χρήσις ἐν τῷ·

ὕπερδασίαι δ' ἀλεγείναι.

CXCII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρα τὴν χώραν σιύοντα ἔφη, δὲ Πορφύριος δηλοῖ.

CLXXX.

Ἄξυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundantem; melius vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Aëone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptiis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quædam primæ mensæ et secundæ et tertiæ, eæque tripodes, quibus adjacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βρὶ dicat pro gravi, valido (βριθὺ, βριαρὸν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Panhellenes quoque vocari jam norant, quum ille de Proctidibus loquens Panhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Panhellenum ærumnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilochem ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius quisquam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menœtium, Patrocli patrem, Pelei esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruelis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cycnum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen nactus est.

CXC.

Oorchomeni enim filii dicunt: Aspledon Clymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερδασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injurias autem graves.

CXCII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCIII. (H. 195.)

Porphyrus de abstin. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὥς καὶ πόλις ῥέζῃσι νόμος δ' ἀρχαῖος ἀριστος.

CXCIV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Victor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησὶν, Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦντων.

CXCIV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κάναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Καρμέας, οὓς τινὲς Ἡσίοδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν·

εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodor. III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοῖνικος καὶ Ἀλφειβοῖας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἑνδεκα γενεαῖς.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Παλλαντος, ἑνὸς τῶν Λυκάωνος παιδῶν, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad Il. VI, 164. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

Συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἐβελούσῃ· ἀλλ' οὐχ' ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάτου γυναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπεξεληθὼν.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησίδες), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἀφ' οὗ δὴ καὶ Κυχρείδης ὄφεις, ὅν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτῆς ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσίοδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ δρματος τοῦ Ἠλίου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἔλθεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Ψυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ψυλλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδος φησὶ κείσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palaeph. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος. Ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κινάρα τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστῆρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ.

CXCIII.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quæ ab Hesiodo reliquisque Polydora vocatur,

CXCIV.

Canistra poetæ illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptos. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylæ et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phœnicis et Alpheisibœæ filium esse dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Busiris undecim ætatis major erat quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCIX.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pelopis et mulleris Acatæ minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continenti terræ adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cychrides serpens, quem alitum a Cychreo, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quum insulam infestaret, receptumque Eleusina a Cerere in locum administrari.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circeam ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrrheniæ adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogylliam vero prope Cretam esse sitam Hesiodus ait.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharæ, ædificasse, quum alli, tum Hesiodus narrat.

CCV.

Huic numero procorum interfectorum et Hesiodus et Epimenides adsentiunt.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. 'Hσιόδος δὲ Ἀρτιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

CCVII.

Id. ibid. 'Hσιόδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πίλοπος.

CCVIII.

'Ομήρου ἐπιμερισμοί, Cramerī anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. 'Hσιόδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκριναι καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σησημαίωται παρ' 'Hσιόδου τὸ εὐδύνειον, ὡς ἐνέειον, ἢ κλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. 'Hσιόδος·

δῶρα νεῶν μακάρων πλεῖσθαι χθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδή· ἡ ἀνάσσωσις. 'Hρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ. ['Hσιόδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἰθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησιν 'Hσιόδος,] διὰ τὸν λυμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Artibiam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Nicippen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκριναι et per syncopen πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐδύνειον, ut ἐνέειον, sive per pleonasmum litteræ ε, sive per metabolen syllabæ νυ.

CCX.

Hesiodus :

Dona deorum beatorum accumulata-esse in terra.

CCXI.

Κομιδή. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Eithon (Iividos) Eryaichthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝΙ.

1. 'Ομηρον καὶ 'Hσιόδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι πολὺτας ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. Ἀλλ' 'Hσιόδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπῆλλαξεν εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

εἴσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κόμῃ

'Ασκηρ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

'Ομηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μίλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθηίδος Νύμφης κεκληθῆναι φασὶ πρότερον Μελησιγένῃ, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα 'Ομηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιοῦτων συνήθη προσηγορίαν. Χίοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν, ἴδιοι εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, 'Ομηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασὶν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρεσθῆναι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἔστιν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίων δὲ Μίλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροϊζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματίαν· εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν 'Οδυσσεὺς· μητέρα δ' οἱ μὲν Μήτην, οἱ δὲ Κρηθηίδα, οἱ δὲ Θεμιστήν, οἱ δὲ Εὐγνήδω, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἔπαμπαληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μίλης, ὡς δὲ τινες φασὶ, Μελεσιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. 'Ονομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες 'Ομηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὀμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσεως, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρσιν τῶν ὀμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Διο-

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriantur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo :

habitavit autem prope Heliconem misero in vico, Askra, lieme malo, aestate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant : primi quidem Smyrnaei Meletis, patris filii, et Critheidos Nymphæ filium fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt ; deinde vero, cum cæcus factus esset, Homeri nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostentant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellanicus quidem et Cleantes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse ; Eumæon autem, Meletem ; Callicles, Dmasagoram ; Democritus Troezenius, Daemonem mercatorem ; quidam vero Tamyram ; Egyptii autem Menemachum, scribam ; sunt etiam, qui Telemachum Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themisten, hi Eugneitho, aliqui vero Ithacensem quamdam a Phœnicibus in servitutem venditam ; alii Calliopen, Musam ; alii Polycasten, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes ; vel secundum nonnullos, Auletes ; aliqui vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persæ a Cypriolis traditus fuerit ; alii vero, ob cæcitatem ; ita enim cæci ab Æolis vocantur. Quod vero

λεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ
θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας
περὶ Ὁμήρου, ἐκδησόμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθόμενου πόθεν
Ὅμηρος καὶ τίνας, ἀπεροίβασε δι' ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σειρήνων. Ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν·
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορέη Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτιχτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.

2. Οἱς μάλιστα δεῖ πιστεῦειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν
προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακός. Ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν
προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγ-
γενή. Γενεαλογούσι τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασὶ καὶ Θωώσης τῆς
Ποσειδῶνος γενέσθαι Δῖνον, Δίνου δὲ Πιέρου, Πιέρου δὲ καὶ
Νύμφης Μεθώνης Οἰάγρου, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα,
Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ
Εὐφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δῖον
καὶ Ἀπέλλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκμιήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
τρὸς Ἡσιόδου καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγα-
τρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμήρου.

3. Τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἀγωνίσα-
σθαι ὁμῶς ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην
Ὀμήρου περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις ραψωδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ
ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ
Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς ἥ σε θανόντα
δέξεται. Ἀλλὰ νέων παιδῶν αἰνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἀφίξιν, διατρίβειν
δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ
ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτε-
λῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει
ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλαις δωρεαῖς τιμῶν, συνε-
κάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλή-
λοις ἦλθον εἰς Χαλκίδα, Ὅμηρός τε καὶ Ἡσιόδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος
ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ
μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκός. Ἀμφοτέρων
δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικῆσαι φασὶ τὸν
Ἡσιόδον τὸν τρόπον τούτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυν-
θάνεσθαι τοῦ Ὁμήρου καθ' ἐν ἑκαστον, τὸν δὲ Ὀμήρου ἀπο-
κρίνασθαι. Φησὶν οὖν Ἡσιόδος·

Υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρε, θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδὼς,
εἰπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.

Ἡσιόδος τὸ δεύτερον·

Εἰπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον ὀίεται ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δὲ·

Ὅπποταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰδοῦ
ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρεῶν, μέθυ δ' ἐκ χρητῆρος ἀφύσσω
οἶνοχόος φορέησι καὶ ἐγγχείη δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐν φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

5. Ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασθῆναι
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προσ-
αγορευθῆναι, καὶ ἐτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν
καὶ σπονδῶν προκαταύχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσιόδος, ἀχθε-

αυδὶνίμω, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam
de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille in-
terrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, hujus-
modi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicaste [rura.
mater, quae eum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui in-
terrogavit, et ejus, qui responsum dedit; praesertim vero cum
ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit.
Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli
autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem
hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa,
Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et
Nympha Methone Oeagrus; ab Oeagro et Calliope Orpheus;
ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpis; ab eo
Euphemus; ab eo Epiphraides; ab eo Melanopus; ab eo Dius
et Apellæus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus
et Perses; a Perse Maëon; a Maëonis vero filia et Melete fluvio,
Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse
Aulide in Boeotia. Homerum enim, cum poema suum, Margi-
tem, composuisset, id canentem urbes circumfisse; cum Del-
phos vero advenisset, de patria sua percontatum, quanam es-
set; Pythiam autem respondiisse :

Est Ios insula, matris patria, quae te mortuum
excipiet; sed juvenum aenigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci,
sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganyetor
funebres ludos patri suo Amphidamanti, Euboeae regi, insti-
tuens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia
etiam praecellentes viros, magnis praemiis ad certamen invi-
tabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chal-
cida venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem judi-
ces constituebantur aliqui maxime conspicui e Chalcidensibus·
viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque
poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo
vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quaestiones se-
riatim Homero proposuisse, Homerum autem respondiisse.
Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [esse?
quid mortalibus (dum vivunt) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties laetitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensae
pane et carnibus, vinumque ex cratere hauriens
pinearna adferat et infundat poculis :
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes
Græcos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina
nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis
pro communi precationis formula ante cenas et libationes

σθεις ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοὺςδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἀγε μοι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·
τῶν μὲν μηδὲν δαίει, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἀπορον λύσαι, φησὶν·

Οὐδέποτε' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχίποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνόμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἡξίου καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δείπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων
ΟΜΗΡΟΣ.

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κόρεσθεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρυγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἀριστοὶ

ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,

ΟΜΗΡΟΣ.

χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φῶλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι

ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ,

ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπεύραντε διὰ χρυσέην Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμηθῆ γάμψ' Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα,

ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρεῖχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δείπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση

ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον ὀστέα λευκὰ βοῆς κατατεθνηῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερβύμου Σαρπηδόνης ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδῖον Σιμοέντιον ἤμενοι αὖτως

ΟΜΗΡΟΣ.

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam ægre ferens, ad intricatas deinde quæstiones pergit, et hos versus recitat :

Musa, age mihi præsentiaque futuraque et præterita :
eorum quidem nihil cane ; tu vero alia memento cantilene.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipedes equi
currus collident , contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post alium, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quæstionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cœnabant deinde boum carnem, et cervices equorum

HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satii sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros prædomes in littore cœnam sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est

HOMERUS.

matre; quoniam bellum grave est omniibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,

HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta-est nuptiis Diana sagittis-gaudens,

HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

HOMERUS.

domo-petitum; sed præbuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Cœnam postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

HOMERUS.

fili magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

HOMERUS.

HESIODOS.

Ἵομεν ἐκ νηῶν δὸν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
OMHPOΣ.
φάσγανα κωπήντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

HESIODOS.

Δὴ τότε ἀριστῆς κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης
OMHPOΣ.
ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

HESIODOS.

Κολχίδ' ἔπειτ' ἔκοντο, καὶ Αἰήτην βασιλῆα
OMHPOΣ.
φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.

HESIODOS.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης
OMHPOΣ.
ποντοπορεῖν ἡμελλον εὐσσελμων ἐπὶ νηῶν.

HESIODOS.

Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
μηδέποτε' ἐν πόντῳ· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
OMHPOΣ.

Ἑσθιέτ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων
οἶκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
πημανθείς· ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἶκαδ' ἵκοισθε.

8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος, πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

Τοῦτο τι δὴ μοι μόνον χειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἔμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

9. Ὁ δὲ Ὀμηρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἑκάστῃ
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πενήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πλῆθος ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐ σὺν ν', ὀβελοῖσιν γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα.] Κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος, φθονῶν δὲ Ἡσίοδος ἀρχεται πάλιν·

Υἱὰ Μέλῃτος Ὀμηρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὡς λόγος, ἐψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατραι,
λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

11. Ὁ δὲ φησὶ·

Ἡσίοδ', ἔχγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι τῷ θυμῷ φίλον ἔστιν, ἐρώτα.

HESIODOS.

Πῶς ἂν ἀριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἡθεσι πόλεις;
OMHPOΣ.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχροῶν ἐθέλοιεν·
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκῃ δ' ἀδίκουσιν ἐπείη·

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes
HOMERUS.
enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari

HOMERUS.

libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Aeten regem

HOMERUS.

fugerunt, quoniam noverunt eum inhospitalem atque inju- [stum.

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris

HOMERUS.

transituri erant bene-transtis-aptatis in navibus.

HESIODUS.

Illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, ut pe- [rissent
numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est :

HOMERUS.

Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
domum redeat caram in patriam terram,
læsus; sed rursus illæsi domum revertamini.

8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rur-
sus dixit Hesiodus :

Hoc igitur mihi solum percontanti narres :
quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per Arithmeticum problema ita respondit ;

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta :
ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.

10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim
quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes
centies vices quingules mille, [quadringentæ et quinquaginta.]
In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesio-
dus invidia stimulatus rursus incipit :

Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
ut fertur, summi Jovis magni filia,
dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus
pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit :

Hesiode, fili Dii, haud-invitus me hæc jubes
dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.
Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse
se sibi, malorum autem maxime-odiosam omnium,
benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum : [tare.
aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-

HESIODUS.

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori- [bus?

HOMERUS.

Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolint;
boni autem honorentur pœnaque injustis adsit,

εὐχεσθαι δὲ θεοῖσιν τὸ πάντων ἔστιν ἄμεινον.

HESIODUS.

Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἀριστον ἔχειν σ' ὅ τι φύεται εἰπεῖν;

OMERUS.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODUS.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

OMERUS.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοις πορίζειν.

HESIODUS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

OMERUS.

Γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἄμ' ἔπεσθαι.

HESIODUS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἀξίον ἔστιν;

OMERUS.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶπραχθεῖσιν ἔπηται.

HESIODUS.

Ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

OMERUS.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλείστα.

12. Τῇθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὀμήρον ἐκέλευον στεφανοῦν· ὁ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν ἑκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἀρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοιό τε δυσομενάων·
αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἱ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἱ τ' ἀγρεα βησσηέντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα γῶρον
ναίουσιν. Γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βουτεῖν·
γυμνὸν τ' ἀμάαν, σταν ὄρια πάντα πέλωνται.

13. Μεθ' ἐν Ὀμηρος·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσός. Οἱ γὰρ ἀρίστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκαϊ προθελύμνω·
ἀσπίρ' ἃ ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
Ψαῦον δ' ἐπὶ πόκοις κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἐφριξεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐγγεῖσσι
μακραις, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. Ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκίῃ, κορύθων ἀπολαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἀμυδῖς. Μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀνάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμήρον οἱ Ἕλληνες ἐπὶ ἡνῶν, ὡς περὰ τὸ προσήκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον δίδοναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνω-

precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum coronari iusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poematum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. Hesiodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus
Incipe messem, arationem vero occidentibus :
haec quidem noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero revoluta anno
apparent, primum ut-acuitur ferrum.
Haec utique arborum est lex, et tīs, qui mare
prope habitant, et tīs, qui valles flexuosas,
mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato ;
nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges
firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens,
neque Minerva populorum-concitatrix : illi enim præstan-
tissimi] delecti Trojanosque et Hectorem divum manebant,
addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :
clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque
vir :] seque invicem attingebant comantes galeæ splendidis
conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-se.
Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis
longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-
gebat] splendor æreus galeis a lucentibus,
thoracibusque recens-extersis, scutisque fulgentibus,
congregientium in-unum : valde audax-animo esset,
qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt, quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composuisse, ideoque eum victorem prædicari jusserunt : rex autem Hesiodum coronavit, dicens, æquum esse, ut ille, qui ad agri-

σαν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνῃν προ-
καλούμενον νικῆν, αὐτὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεχίοντα. Τῆς
μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα
τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράφαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ὅμνην νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγώνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελ-
φοὺς χρησόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων.
Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῦ, ἔνθεον γενομένην τὴν προφη-
τὴν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ δὲ ἐμὸν δόμον ἀμφικολεύει,
Ἡσίοδος, Μοῦσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσῃν ἐπικίδναται ἡώς.
Ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
καὶθι δὲ τοι θανάτω τοῖς πεπρωμένον ἔστιν.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
μὲν ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ
Οἰνίην τῆς Λοκρίδος ἑλθὼν καταλύει παρὰ Ἀμφίφηναι καὶ Γα-
νύκτορι ταῖς Φηγέως παισιν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τό-
πος οὗτος ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος
γενομένης ἐν τοῖς Οἰνῶσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ
μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν.
Τοῦ δὲ νεκροῦ τρίταίον πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσνεχθέν-
τος, ἐορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὕσης Ἀριαδνείας,
φάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν Ἰδραμόν· καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες,
ἐκεῖνο μὲν πενήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτησαν. Οἱ
δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασκάσαντες ἀλιευτικὸν
σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὗς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ
Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντισεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μου-
σεῖῳ. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἐνγηπόδῳ ἔτι μόνον καὶ Ἀντι-
φον τοὺς Γανύκτορας ἐπὶ τῇ προσηρμένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφα-
γιασθῆναι θεσμοῖς ἑνίοις ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν
μὲντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προσηρμένων, μετὰ τὴν
φωρὰν ἐαντήν ἀναρτήσαν· φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου, συνό-
δου τοῦ Ἡσίοδου, Δημόδοκου ὄνομα· ἃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι
ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρομὸν
μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ
τάφῳ·

Ἀσκηρὴ μὲν πατρίς πολυλήϊος ἄλλα θανόντος
δοτεῖα πληξίππων γῇ Μινυᾶς κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν χρινομένων ἐν βασιλῇ σαφίης.

17. Καὶ παρὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὀμηρος ἀποτυχὼν
τῆς νίκης περιερχόμενος Διὰ γε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
Θηβαίδα, ἑπὶ ζ, ἥς ἡ ἀρχή·

Ἄργος δαΐδε, θεὰ, πολυδέφρον, ἔνθεν ἀνακτεῖ
εἴτα Ἐπιγόνους, ἑπὶ ζ, ἃν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ἐπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

18. Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ
τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ἐάνθος καὶ Γόργος,
παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπιγράμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον
εἰκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκῇ παρθένος εἰμι, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἤμαι.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νῆα καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλη,
καὶ ποταμοὶ πληθῶσι, περικλύξῃ δὲ θάλασσα,
ἡέλιος ἀνιών φαίνει λαμπρὰ τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτη ἐπὶ τόμβῳ
σημανέως παριούσι, Μίδης ἐστὶ τῇδε τάφος·

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille,
qui bella et caedes narraret. Victoriam igitur hoc modo asse-
cutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque aereum, quem
praemio acceperat, Musis consecrassae, hac prius inscriptione
notatum :

Hesiodus Musis Heliconiadicibus hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit,
oraculum ibidem consulturus, et victoriae suae primitias Deo
consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam
prophetissam hoc modo cecinisse dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus :
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum ;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit,
putans illam, quae in illa erat regione, Nemeam deum signifi-
care. OEnoen vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem
et Ganyclorem, Phaege filios, diversatur, vaticinii sane ignarus ;
omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem
diutius apud OEnoenses commoratus esset, suspicati adolescen-
tes Hesiodum sorori suae stuprum intulisse, eum interfecerunt,
marique, quod Euboeam et Locridem interjacet, submerse-
runt. Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphines
detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnae
celebrabatur, omnes ad litus decurrerunt, agnitoque corpore,
illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exqui-
verunt ; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cymba
piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem
in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submerxit, ut narrat
Alcidamas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepedo Cti-
menum et Antiphum, Ganyclores filios, ob illud, quod diximus,
crimen, cum redissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hos-
pites exigunt, morte mulctatos fuisse. Virginem quidem,
horum hominum sororem, post violatam pudicitiam injuriam,
semet suspendisse ; corruptam vero fuisse ab hospite quodam,
qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et
ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomenii,
oraculo moniti, corpus ad se translatum sepelierunt, et hanc
inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascre quidem patria dives-segetum ; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientiae.

17. Haec vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam vi-
ctoriam circumerrans recitabat poemata ; primum quidem The-
baida, septies mille versus, quae sic incipit :

Argos cano, dea, siticulosum, ubi reges ;
deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium :
Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musae.

18. Dicunt enim nonnulli et hoc Homeri esse. Auditis autem
carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogant eum, ut epi-
gramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Se-
pulchro autem imposita erat imago virginis aeneæ, Midæ mor-
talem defunctæ. Epitaphium igitur, quod sequitur, composuit :

Aeneæ virgo sum, Midæque in monumento sedeo :
dum undaque fluit, et arbores altæ florent,
et fluvii tument, inundatque mare,
sol exorians lucet splendidaque luna ;
hic manens deplorato super tumulo
narro praetereuntibus, Midæ quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φίλῃν ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας·

Φοῖβε ἀναξ, δῶρον τόδ' Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν δπάζῃς·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν ἐπὶ μῆξ', πεποιηκώς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπὶ μὲ'. Παραγενόμενος δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ἐνισθῆναι φασὶ παρὰ Μίδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τοὺςδε τοὺς στίχους·

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος·
ἴπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσράσθαι.
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἥματι χειμερίῳ, δπόταν νίψῃσι Κρονίων.

21. Ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψώδει τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίγνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἐπὶ τάδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιονήν τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροϊζὴν, Ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδαο,
καὶ Σθένηςος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' αἶμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
Μηχιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' αἶμ' ὀδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχῶντο
Ἄργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα ποτόλμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προσετηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελεῖσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇ ἀναστήσαντες, ἐψηρίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἀλλήν δὲ θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὀμηρος δδ' ἐστίν, δς Ἑλλάδα τὴν μέγαν αὐχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ἤρριψαν ποινὴν ἡυκόμου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανήγυριν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

24. Ρηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πόλιν αὐτὸν κοινὸν ἐποίησαντο, Δῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἐπὶ εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον, κακεῖ χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτερος ὢν ἤδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παῖδων τινῶν ἀπ' Ὀλυσίας ἐρχομένων, ὥς φασὶ, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

19. Donatus autem ab his phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phoebe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuae sapientiae; tu autem mihi gloriam semper praebes.

20. Post haec autem componit Odysseam, 12600 versus, composita prius Iliade 10006 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Iliade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes;
Troezena Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Aeginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro praerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim CEnidae,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Cum-his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidae regis.
Universis autem praerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigrae naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero procures, supra modum gaudentes encomio, quod genti suae poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua aenea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annum sacrificium Homero fieret, aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chium mitteretur; statuae autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia;
praecipue vero Argivos, qui a-diis-aedificatam Trojam
diruerunt in-poenam pulchricomae Helenae.
Gujus gratia statuit populus magnae urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistens, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidem Iones civitate sua donarunt, Delii vero carmina, tabulae albae inscripta, in Dianae templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Ionem navigavit, ad Creophylum; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentes quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse :

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid?

Illis autem dicentibus :

Ὅσσ' ἔλομεν λιτόμεσθα, ὅσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
 οὐ νοήσας τὸ λεχθὲν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δὲ φασιν ἐν
 ἀλιείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μὴδὲν, ἐφθείρισθαι δὲ, καὶ τῶν φθειρῶν
 οὐς ἔλαβον καταλιπεῖν· οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
 ρειν. Ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἦκει
 τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
 ἐκεῖθεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευρὰν, τρι-
 ταῖος, ὥς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἴφ. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
 γραμμα τόδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quæ cepimus, reliquimus; quæ non cepimus, auferimus;
 responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
 Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
 sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
 quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
 datus igitur vaticinii, vitæque finem sibi jam instare intelli-
 gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
 tem, lutulento solo, lapsus, et in latus concidentem, tertio
 post die mortuum esse dicunt, et in lo sepultum. Epigramma
 autem hoc est:

Hic sacrum caput terra obtegit,
 virorum heroum præconem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O. opera et dies*, *S. scutum Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

Ἀθανῆς, ἴδος, ἡ, priscum Euboræ insulæ nomen, III.
Ἀγαμέμνων, ονος, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
Ἀγανῆ, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρης, 976.
Ἀγῆνωρ, ορος, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
Ἀγλαΐη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 946.
Ἀγριος, Ulixis et Circes f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
Ἀγχίσης, ου, Æneæ pater e Venere, ἥρωρ, 1009.
Ἀδμήτη, Oceanitidum una, 349.
Ἀδμητος, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
Ἀδωνις, ἴδος, f. Phœnicis et Amphesiboræ, CXCWI.
Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Calyce, CXLIV.
Ἀελῶ, οὐς, Harpyiarum altera, 267.
Ἀθάμας, αντος, Æoli f., XXIII.
Ἀθῆναι, ἄων, αἰ, Athenæ urbs, ἱερὰ, LXXVIII.
Ἀθηναίη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μητιν, quum cam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolaum de certamine cum Cycno ac Marte incundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnanti opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγελείη, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κούρη Διός, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; δῖα θεάων, S. 338.
Ἀθηναίης δμῶος, faber lignarius vocatur, O. 430.
Αἰακίδης, ου, Æaci f., Peleus, XLVI; οἱ Αἰακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
Αἰακὶς, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
Αἶας, αντος, 1) Telamonius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ιλεῖ (Oilei) f. XLVIII.
Αἰγαῖος, adj. 1) Αἰγαῖον ὄρος, Idæus mons Cretæ insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπνυκασμένον, ὤληεν, 484. 2) Αἰγαῖον πεδῖον, campus Ægeus, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
Αἰγείδης, ου, Ægei f., Theseus, S. 182.
Αἰγλή, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
Ἀΐδης, αο, s. εω et Ἀιδωνεύς, ἦος et Ἀΐς, ἴδος, Pluto, Rhæe et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913,

cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: ἱφθίμος, 455, 768, 774, κρυερὸς, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι καταρθιμένοισιν ἀνάσσειν, 850. Ἀΐδος κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Ἀΐδος εἰσω, S. 151, et Ἀΐδόςδε, S. 254; δόμος κρυεροῦ Ἀΐδαο, O. 158; Ἀΐδω κύων, Cerberus, 311.
Ἀιδωνεύς, ἦος, 913; vid. Ἀΐδης.
Αἰδώς, οὐς, Pietas, cum Nemesi e terra aufugit, O. 197, seqq.
Αἰήτης, αο et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medææ, 957, seqq., 992, διοτρεφὴς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
Αἰθερίη, una Heliadum, CIV.
Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
Αἰθίοπας, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
Αἰθων, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
Αἰνείας, αο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
Αἰνῆϊος, Jupiter cognominatus ex Æno, monte Cephaloniæ, CLI.
Αἰολίς, ἴδος, adj. fem. Æolia, Κύμη, O. 636.
Αἰολίδαι, οἱ, Æoli filii, recensentur, XXIII.
Αἰολος, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
Αἰπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
Αἶς, ἴδος, S. 151, 227, 254; vid. Ἀΐδης.
Αἰσηπος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
Αἰσονίδης, ου, Æsonis f., Jaso, 993, 999.
Αἰσων, ονος, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
Αἶτνη, mons, CXXXVI.
Αἰτωλοί, οἱ, Ætoli, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
Ἀκάστη, una Oceanitidum, 356.
Ἀκατος, De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuse naratam fuisse, CXCIX.
Ἀκταίη, Nereidum una, 249.
Ἀκτωρ, ορος. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
Ἀλάζυγος, Seri frater, XCII.
Ἀλγαι, τὰ, Dolores, Eridis liberi, δακρυόεντα, 227.
Ἀλιάκμων, ονος, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
Ἀλῆ, una Nereidum, 245.
Ἀλμῆδη, una Nereidum, εὐστέρανος, 255.
Ἀλιβρόθιος, Perieris f., Seri pater ex Alcyone, XCII.
Ἀλκίβους, Parthaonis f., ab Œnomao interfectus, CX.
Ἀλκaios, Amphitryonis pater, S. 26.
Ἀλκείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.

Ἀλκμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλι-σφυρος, 526, 950. S. 467. LXVI.

Ἀλκυόνη, Serī mater ex Halirrhothio, XCII.

Ἄλος, ἡ, urbs Ætoliæ, ab Aloëo condita, LX.

Ἀλφειός, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.

Ἀλφειοβότα, Adonis mater e Phœnice, CXCVI.

Ἄλφειος, ἑως, Aloidarum ex Iphimedeā pater esse ferebatur, LX; vid. Ἀλφειά.

Ἀλοῖδαι, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominantur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeā, LX.

Ἀμαρυγκείδης, οὐ, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut nepos, LXXXVIII.

Ἀμαρυγκεύς, ἑως, Hippostrati aut avus aut pater, LXXXVIII.

Ἀμπυκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.

Ἀμυθαιονίδαι, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.

Ἄαυρος, Thessaliæ fluvius, πολύβοτρυς, XLVII.

Ἀμφιάραος, pater Amphilochoi, CCVII.

Ἀμφιδάμας, αὐτας, Artibiæ pater, CCVI. In ludis funebribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesiodus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.

Ἀμφιγυήεις, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περικλυτός; S. 219, κλυτός; O. 70, 945, ἀγακλυτός; LXXXII.

Ἀμφιδόκος, Orchomeni f., CXC.

Ἀμφιλογίαι, αἱ, Disceptationes, Eridis filiæ, 229.

Ἀμφιλοχός, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus, CLXXXVI.

Ἀμφιρῶ, οὐς, Oceanitidum una, 360.

Ἀμφιτρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e Neptuno, 930.

Ἀμφιτρυών, υἱος, Alcæi f., S. 26; Alcmenes conjux, ἀρήιος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λαοσώος; Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcmenē uxore Tirynthe Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81; Boeotorum, Locrorum, Phocensium dux, λαοσώος, S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19, seqq.

Ἀμφιτρωνιάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S. 165, 416, 433, 459.

Ἀμφίων, υἱος, cithara canens Thebarum mœnia sedificat cum Zetho fratre, CCIV.

Ἀνακτίδα, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.

Ἄαυρος, Thessaliæ fluvius, S. 477.

Ἀνδρόγεως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus, LXXVIII.

Ἀνδροκτασταί, αἱ, (Homicidia), Eridis filiæ, 228; quarum una in Herculis scuto representata, S. 155.

Ἀνθεῖα, Messeniæ urbs, ποιήεσσα, S. 381.

Ἀνθη, oppidum, S. 474.

Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ filiæ ex Euryto, χελούσα, XLV.

Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.

Ἀπέας, αὐτός, mons Nemææ, 331.

Ἀπόλλων, υἱος, ἐκτεβόλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκατηβέλης ἀναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis et Latonæ f., 918, LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater Æsculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristæi e Cyrene, LXX, Chaeronis e Thero, LIV; Admeti greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia exstruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Curetibus opem fert contra Ætolos, Meleagrum interficit, CXI; Amphilochoi interficit, CLXXXVI; ejus in luco Hercules cum Cycno pugnat, S. 57, ἐκατηβόλος; in Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀητοῦ-

υἱός; a Pæone distinctus, CI; Παγασαῖος, S. 70; Apollo pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.

Ἄραβος, Mercuri et Throniæ f., XXXII.

Ἀργεῖος, adj. Argivus. Ἥρη Ἀργεῖη, Juno Argiva, 12.

Ἀργειφόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτός, O. 84.

Ἀρείων, υἱος, Herculis equus, κυανοχαίτης, S. 120.

Ἀργέστης, Ventus, Astræi Auroræque f., 379, 870.

Ἄργης, Cyclopum unus, ὁμβριμόθυμος, 140.

Ἄργος, οὐ, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phrixi f. ex Jophosse, LXII.

Ἄργος, εὖς, τὸ, ἱππόδοτον, LIII; olim ἀνυδρον, postea ἐνυδρον, LXIX.

Ἄργω, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.

Ἀργωνάται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano trajecto ad Libyam appulerunt, LVII.

Ἀρδήσκος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.

Ἀρέστωρ, υἱος, Mycenæ maritus, CVII.

Ἄρης, υἱος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere pater Φόβου et Δείμου, 934, atque Harmoniæ, 937; Cycni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulneratus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta: ἀκόρητος αὐτῆς, S. 346; ἀνδραφόνος, S. 98; βλοσυρός, S. 191; βρισάρατος οὐλῖος, S. 441; βροτολογός, S. 333, 425; ἐναρφόρος οὐλῖος, S. 192; βιντορός, S. 934; πολλόπορος, S. 936. Ἄρης ἔργα, bella, O. 145; ἕως Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII, XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.

Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.

Ἀρητιάδης, Martis f., Cycnus, S. 57.

Ἀριάδνη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ξανθή, 947, quam Jupiter ἀθάνατον καὶ ἀγήρω reddidit, 949; a Theseo derelicta, LXXXV, LXXXVI.

Ἄριμος, οἱ, Mysiæ populus. Apud hos Echidnæ sedes erat subterranea, 304.

Ἀρίστας, αὐτός, pater Molyri, LIII.

Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis, LXX; Autonoe uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.

Ἀρκαδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.

Ἀρκάς, ἄδος, Jovis et Helices f., XCIX.

Ἄρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.

Ἄρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἐλίχη.

Ἀρκτοῦρος, ὁ, ἀστήρ, O. 565, seqq., 610.

Ἀρμονία, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975, et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Auto- noes, 977, Polydori, 978.

Ἄρνη, oppidum Boeotiæ, S. 381, 475.

Ἄρπυιαι, αἱ, Aëlo et Ocypete, Thaumantis Electræque filiæ, ἡύκομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum terram propellunt, CXXXI; Zetæ Calaisque precibus ad Jovem missis e morte servantur, CLI, CLII.

Ἀρσινόη, Æsculapii et Eropidis mater ex Apolline, LXXXVII.

Ἄρτεμις, ἱδός, iv, Diana, Jovis ac Latonæ filia, ἰοχέαιρα, 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit, XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim sibi afferre studentī scorpionem immittit, qui eum interficit, XLIII.

Ἀρτίδα, Amphidamantis filia, CCVI.

Ἀσβόλος, Centaurus, ὠωνιστής, S. 185.

Ἀσίη, una Oceanitidum, 359.

Ἀσκληπίος, Æsculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὄρχαμος ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρατερὸς, LXXXVII; Machaonis pater e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus, XXXIV.

Ἀσκη, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
 Ἀσπληδών, Orchomeni f., CAC.
 Ἀσπερίη, Phæbes et Cœi filia, εὐώνυμος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.
 Ἀστερίων, ὠνος, rex Cretensium, cui Jupiter Europen connubio junxit, CXLIX.
 Ἀστραῖος, Crii et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
 Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
 Ἀταλάντη, Schænei filia, LXXIII; ποδώκης δῖα, LXXII.
 Ἀτη, Eridis filia, 230.
 Ἀτλαγενής, ἐς, adj. Atlante natus. Πητιάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
 Ἀτλαντίς, ἰδος, Atlantis filia, Maja, 938.
 Ἀτλας, ἀντος, Japeti et Clymenes f., κρατερόφρων, 509; cœlum capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, Ἰαπετοῖο πάς.
 Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atrei nepotes, Plisthenis filii, Agamemno et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
 Ἀτρεΐς, ἑως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
 Ἀτρώπος, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis clypeo representata, S. 259.
 Αὐλῆς, ἰδος, ἡ, urbs Bœotiae, ubi Græci Trojam profecturi tempestatibus retenti sunt, O. 651, seqq.
 Αὐτόλυκος, furandi arte insignis, LXVIII.
 Αὐτονόη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, Aristæi uxor, 977.
 Ἀφροδίτη, Venus, ἄφρογενής θεὰ, 196; e genetalibus Urani in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόβου et Δέιμου, 934, et Harmoniæ, 937, 975; ex Anchise Æneæ mater, 1008; Phaëthontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem pœnam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: ἐλικοβλέφαρος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομειδής, 989; CXLVII; χρυσή, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυβέρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
 Ἀχαιοί, οἱ, Græci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.
 Ἀχελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.
 Ἀχιλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., βῆξήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruelis, CLXXXVIII.
 Ἀχλὺς, ὕος, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto representata fuerit, S. 264, seqq.

B.

Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimæram occidit, 325.
 Βῆλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
 Βίη, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατεῖ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
 Βοιωτίας, adj. Bœoticus. Ὑρίη Βοιωτίη, XLIX.
 Βοιωτοί, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλήξιπποι, S. 24.
 Βορέας, αο et ου et ω, Ventus, Astræi Auroræque f., αἰθηροκέλευθος, 379, 870. O. 506, seqq; ἰς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Θρητικός, O. 553.
 Βούσιρις, ὁ, undecim ætatibus major natu quam Hercules, CXCVII.
 Βούτης, ου, Neptuni f., CXIII; Polycaonis pater, CLX.

Βριάρεως, 817. Vid. Ὀβριάρεως.
 Βρόντης, ου, Cyclopi unus, 140.
 Βροτός, Ætheris et Diei f., CLXXII.
 Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceani, 133, Cœi, Crii, Hyperionis, Japeti, 134, Theæ, Rheæ, Themidis, Mnemosynes, 135, Phæbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cyclopi, 139, Centimanorum (Cotti Briarei-que et Gyæ), 147; a Cœlo filios Γαίης ἐν κευθμῶνι occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, falcemque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανός et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furias, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhoei, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.
 Γαλαξία, una Oceanitidum, 353.
 Γαλατεία, una Nereidum, 250.
 Γαλήνη, Nereidum una, 244.
 Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.
 Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniæ, ἱππόδαμοι, XXX, XXXI.
 Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθεμόεν, XXXI.
 Γῆρας, αος, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.
 Γηρυονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliroes f., τριχάρηνος, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ὀρύβριος.
 Γίγαντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.
 Γλαυτοφάγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.
 Γλαύκη, Nereidum una, 244.
 Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομειδής, 256.
 Γλαυκῶτις, Minervæ nomen proprium, 587, ὁμειρομοπάτηρ; Minervæ epitheton sapius, vid. Ἀθήνη.
 Γλήχων, ὠνος, ἡ, urbs Cephisso adiacens, ἐρυμνή, CXLII.
 Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.
 Γοργῶ, οὗς et Γοργῶν, ὄνος. Γοργοῦς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Persæus in Herculis scuto representatus portat, S. 223, δεινότο πελώρου; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filiæ, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo representatæ, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταί.
 Γοργῶν, vid. Γοργῶ.
 Γράϊαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filiæ, καλλιπάρχοι, 270.
 Γραῖκος, Jovis et Pandoræ f., XX.
 Γρήνικος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.
 Γύης, Gyas s. Gyges, Telluris Cœlique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἄατος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀβριάρεως.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idæi, in Creta insula ferrum temperarunt, CLV.

Δαναῖαι, αἱ, Danaides, Danai filiae, Argos ἐνυδρον reddiderunt, LXIX.

Δανάη, Persei mater, ἡύκομος, S. 216.

Δαναΐδης, οὗ, Danaes f., Perseus, S. 229.

Δαναὸς Argos ἐνυδρον ex ἀνύδρῳ fecit, LXIX.

Δεῖμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.

Δευκαλίων, ὠνος, Promethei ac Pandoræ f., XXI; cujus in ædibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posterī in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.

Δηῖων, ὠνος, Euryti et Antiope f., XLV; pater Phylaci, CLXII.

Δῆλος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.

Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rheæ ac Saturni filia, 454; mater Proserpinæ ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνή, O. 465; δία θεῶν, 969; εὐστέφανος, αἰδοῖη, O. 300; πολυφόρη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀκτὴ, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.

Δημοδόκη, Agenoris filia, XXXIX.

Δίας, ἄντος, Cleellæ pater, LXXVII.

Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.

Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.

Δίκτης, υἱός, XXVI.

Διοξίππη, una Heliadum, CIV.

Διώνη, Oceanitidum una, ἐρατὴ, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλή.

Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγυῖης, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσοκόμης, 947; Ceno-pionis pater, XXXVIII, a Proctidibus neglectus ipsas insania punit, XXIX; δῶρα Διονύσου πολυγυῖος, O. 614. — S. 400; LXV.

Δρύαλος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.

Δρύας, ἄντος, unus e principibus Lapitharum, S. 179.

Δυναμένη, Nereidum una, 248.

Δυσνομία, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.

Δωδώνη, Thesprotiae urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.

Δωρίς, ἰδός, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.

Δῶρος, Hellenis f., XXIII.

Δῶτιον πεδῖον, τὸ, campus Dotius Thessaliae, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.

Δωτώ, οὗς, una Nereidum, 248.

E.

Εἰλαρίδης, Elaræ f., Tityus, CLXX.

Εἰλατίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.

Εἰλείθυια, Jovis Junonisque filia, 922.

Εἰρήνη, Horarum una, τελαθυῖα, 902.

Ἐκαταῖος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.

Ἐκάτη, Persæ et Asteries filia, 411; cujus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.

Ἐλένη, neque Leda, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἡύκομος, O. 165.

Ἐλευθήρ, ἦρος, mons Boeotiae, 54.

Ἐλευσίς, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.

Ἐλίχη, 1) (quæ Callisto ab Hygino nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa)

HESIODI.

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.

Ἐλικών, ὠνος, Boeotiae mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάθεος, 23; cujus in vicinia Ascrea sita erat, O. 639.

Ἐλικωνιάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 658.

Ἐλλάς, ἄδος, Græcia, ἱερή, O. 653.

Ἐλλην, ἦρος, Promethei ac Pyrrhæ f., XXI; pater Dori, Xuthi, Ἄεoli, XXIII.

Ἐλλοπία, regio Thesprotiae, describitur, LI.

Ἐλπς, ἰδός, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.

Ἐνδυμίων, ὠνος, Aethlii et Calyces f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.

Ἐννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαιήοχος, L; ἐρίκτυπος, 441, 456, 930; ταύρεος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.

Ἐνυάλιος, nomen Martis, S. 371, ἀναξ.

Ἐνώ, οὗς, Græarum altera, κροκόπεπλος, 273.

Ἐξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.

Ἐπειοὶ ἄνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.

Ἐπιτάλτης, daemon (Romanorum Incubo), LXXX.

Ἐπιμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., ἀμαρτίνος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.

Ἐπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.

Ἐρατώ, οὗς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.

Ἐρεβος, οὗς, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Ætheris et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Locus infernus, in quem Menætiua a Jove deiectus est, 515; Ἐρέβεσφιν, ex Erebo, 669.

Ἐρεχθεύς, ἑως, Sycionis pater, CLXIX.

Ἐρινύες et Ἐρινύς, αἱ, Furiae, Telluris filiae e guttis cruentis pudendorum Cœli a Saturno resectorum, 185; quo die Horco deo serviant, O. 803.

Ἐρίς, ἰδός, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., στυγερή, 226, seqq.; Horci (Jurisjurandi) mater, 231, O. 804; in Herculis scuto representata, S. 156. Ἐρίδων duo genera (Æmulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.

Ἐρμῶν, ὠνος, Mercurius, ἀκάχητα, XXXII. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμείας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς et Ἐρμῶν, ὠνος et Ἐρμείας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κῶδιμος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀκάχητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77 — 88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.

Ἐρμιόνη, Menelai filia, XCIII.

Ἐρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.

Ἐρος, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσιμελής, 120; Veneris comes, 201.

Ἐρυθείη, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περίβρυτος, 290, ἀμυζέβρυτος, 983.

Ἐρυσίχθων, ὠνος, unde Αἰθων appellatus sit, CCXII.

Ἐρώπις, ἰδός, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.

Ἐσπερίδες, αἱ, Noctis filiae, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 245, λιγύφωνοι, 275, 518.

Ἐτεοκλής, ἑούς, CXX.

Ἐτέοχος, Cephissi Fluvii f., primus Gratiis sacra fecit, CXLIII.

Εὐαγορή, Nereidum una, 257.

Εὐάχημη, Hylli filia, Polycæonis uxor, CIX.

Εὐάρνη, Nereidum una, 259.

Εὐβοία, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

CXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXVIII; huc Heliodus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀδανίς.
 Εὐδώρα, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπεπλος, LXVII.
 Εὐηνος Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Εὐκράντη, Nereidum una, 243.
 Εὐλίμενη, una Nereidum, 246.
 Εὐνείκη, una Nereidum, 247.
 Εὐνομή, Horarum una, 902.
 Εὐπόμνη, Nereidum una, 261.
 Εὐρύαλη, trium Gorgonum una, 276.
 Εὐρύαλος, ab Œnomaο occisus, CX.
 Εὐρυανάσση, Hyperphantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
 Εὐρυδίκη, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Εὐρυγύης, alterum Androgei nomen, LXXVIII.
 Εὐρύλοχος Cychriden draconem profligavit, CCI.
 Εὐρύμαχος, ab Œnomaο occisus, CX.
 Εὐρυνόμη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
 Εὐρυσθένης, ἦος, S. 91, ἀλιτήμενος.
 Εὐρυτίων, ωνος, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
 Εὐρυτος, Stratonicus f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
 Εὐρύπη, 1.) Phœnicis filia, e Jove mater Minois, Sarpêdonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
 Εὐτέρπη, Musarum una, 77.
 Εὐφημος, Neptuni ac Mecionices f., L.
 Εὐφροσύνη, una Gratiarum, 909.
 Ἐπιώλης, LXXX.
 Ἐχεμος Timandram uxorem duxit, VIII.
 Ἐχιδνα, Chrysaoris et Calliroes filia, κρατερόφρων, 29/ seqq., ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρή, 304.
 Ἐωσφόρος, ἀστήρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζευὸς, οὗς, una Oceanitidum, 352.
 Ζεύς, Διὸς et Ζηνὸς, Jupiter, Saturni et Rhææ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratum, 485 seqq., deinde evomitum, 497, Delphis exstruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qua devorata, 886 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, atri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eurynome, 907; Proserpinæ ex Cerere, 912; Musarum e Mæmosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Dianæ, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921; e Maia Mercurii, 938; Bacchi e Semele, 940; Herculis ex Alcmenæ, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helicæ s. Callisto, XCIX, Græci ex Pandora, XX; e Thyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpêdonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aëthlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίην et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cuius ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quæ Pegasus ipsi fert, 286; Menœtium in Erebum dejecit, 514; Atlantî cælum dat sustinendum, 520; Prometheus vincto aquilam immittit, quæ ejus jecur rodat, 521 seqq.; Centimanos ab Urano sub terram detrusos ad lucem reducit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detrudit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheo deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., eamque paratam ad Epimetheum mittit, O. 83; ævi aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoque bello occisos ad μακάρων νήσους delegat, O. 167 seqq.; Eubœæ nomen Abantidi insulæ tribuit, III; Io a se compressam in vaccae speciem convertit, neque amplius se cum ipsa coitutum jurat, V; Deucalioni Leleges dat, XXV; Æsculapium fulminis ictu interficit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitus voluptate deceptat, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e formicis Myrmidones facit, LXIV.—
 Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἀναξ, 660 (Κρόνου υἱός); μακάρεσσιν ἀνάσσειν, S. 328; ἀθανάτων βασιλεὺς, O. 668; θεῶν βασιλεὺς καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀφ' οὗτα μήδεα εἰδὼς, 545, 550, 561; βαρύκυτος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύοπα, 514; O. 229, 239, 281; ἐρίγδουπος, 44; ἐρισθενής, O. 415; ἐρισμάραχος, 815; κύδιστος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002 S. 371; O. 122; μετίετα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μητιόεις, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέτα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; τερπικέρανος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμενής, 534; S. 413; ὑψιβρεμέτης, 568, 601; O. 8; ὑψιμέδων, 529; CLI. Vid. Ὀλύμπιος. — Διόθεν, S. 22 et ἐκ Διόθεν, O. 765. Ζεύς υἱέ, O. 488; Διὸς δμῶρος, O. 626, 676. — Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 50, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724. — Conf. Αἰνῆϊος, Κρονίδης, Κρονίων. — Ζεύς χθόνιος, O. 465, vid. Ἄλδης.
 Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594.
 Ζήθος, cum Amphione fratre Thebarum mœnia citharizando exstruit, CCIV.
 Ζήλος (Emulatio), Pallantis et Stygis f., 384.
 Ζήτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ἥβη, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Herculis uxor, 950.
 Ἥλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Theæ, 371; 780; e Perside pater; Circes (conf. 1011) et Ætææ regis, ἄκαμας, 956; μέγας, 18; φαεσίμβροτος, 958; Clymenis pater, Phaëthontis aut avus, CIV, aut pater e Clymene, CLXII; ejus curru Circe vehitur, CCII.
 Ἡτόνη, Nereidum una, 255.
 Ἡδέκτηρ, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante marito mater Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.
 Ἡλεκτρώων, ωνος, Alcmenes pater, λαοσσόος, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.
 Ἡλεκτρυώνη, Electryonis f., Alcmenæ, S. 16; τανύσφυρος, S. 35; εὐσφυρος, S. 85.

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaëthontis sorores, quarum nomina et historia, CIV.
Ἡλίη, una Heliadum, CIV.
Ἡμαβίων, ὤνος, Tithoni Auroræque f. ἀναξ, 985.
Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Ætheris soror, 124; mater Broli ex Æthere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.
Ἡνιόχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.
Ἡρακλῆς, κλῆος, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱός, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀτάρ-
 θητος Διὸς υἱός, S. 110; Διὸς ἀλκιμος υἱός, S. 320; Διὸς
 θρασυκάρδιος υἱός, S. 448; Διὸς ταλακάρδιος υἱός, S.
 424; υἱός Ἀλκμήνης, S. 467; Ἀλκμήνης ἀλκιμος υἱός, 526,
 950; ἱς Ἡρακλῆος, 951; βίη Ἡρακλῆϊν passim, vid.
 Ἡρακλῆϊος; (δεινῆς) ἀκόρητος αὐτῆς, S. 433, 459; θεῖος,
 S. 136; κρατερόφρων, S. 458; Θηβαγενής, 430; pater
 Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim ætatibus
 minor natu quam Busiris, CXC VII; difficiles labores ei
 imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex
 Erythea insula Tyrintha abducit, 289 seqq., 982, occi-
 sis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram
 Lernæam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332;
 Prometheus vinctum liberat, 526 seqq.; Periclyme-
 num occidit, XXX; ejus ocreæ Vulcani, S. 123, thorax
 Minervæ donum, S. 125; ejus sagittæ describuntur S.
 130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est,
 describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum
 esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno,
 S. 368—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat,
 S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulne-
 rat, S. 460; Cycno Marteque victis Trachina ad Ceycem
 venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea
 ἀπήματος καὶ ἀγῆραος in Olympo habitat, 955.—S. 74,
 138.—Vid. Ἀμφιτρωνιάδης.
Ἡρακλῆϊος, adj. Hercules; βίη Ἡρακλῆϊν Hercules vo-
 catur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452;
 item ἱς βίης Ἡρακλῆϊνης, 332.
Ἡρῆ, Juno, Rheæ et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex
 eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921, seq.;
 Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram
 Lernæam nutrit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jo-
 vem in Ius concubitu deprehendit, V; cum Jove de con-
 cubitus voluptate discepat, CXXI. Epitheta: πότνια,
 11; Ἀργεῖη, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖα, 12; λευκώλενος,
 314; Διὸς κυδὴν παράκοιτις, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.
Ἡριδανός, Fluvius, Oceani ac Tethys f., βαθυδίνης, 338.
Ἡσιόδος, Musæ eum in Helicone pecudes pascentem ca-
 nere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis fu-
 nebribus Amphidamantis regis præmium poseos conse-
 cutus est tripoda, quem Musis dedicavit, 651—659;
 cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
Ἡφαίστος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927;
 Aglaïam Gratiam uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O.
 60 seqq., Pandoram fingit, 571; O. 70, ejusque auream
 coronam fabricatur, 579 seqq.; Herculis ocreæ, Ἡφαί-
 στου κλυτὰ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320)
 fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S.
 244; ἀγακλυτός, 945; περικλυτός, 579; περίφρων, S. 297,
 313.—Vid. Ἀμφιγυρίης.
Ἡώς, οὐς, Aurora, 18; πολυδερχής, 451; Hyperionis et
 Theæ filia, 372; ex Astræo mater quatuor Ventorum,
 Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater
 Memnonis et Emathionis, 984, e Cephalo Phaëthontis,
 986.

Θ.

Θάληα, Thalía, Musarum una, 77.

Θαλίη, una Gratiarum, ἐρατεινή, 909.
Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine priva-
 tus, XLVII.
Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756,
 quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.
Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.
Θαύμυς, αντος, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem
 ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum,
 266 seqq.
Θεῖη, Thea, Cœli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione ma-
 ter Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
Θέμις, ἰδος, αἰδοῖν, 16; Cœli Tellurisque filia, 135; Jovis
 secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λι-
 παρῇ, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.
Θεμιστονόη, Ceycis filia, Cycni uxor, κυανῶπις, S. 356.
Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.
Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.
Θέτις, ἰδος, una Nereidum, 244, 1003; Achillis mater e
 Peleo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Peleo sibi natos in-
 terficit, solo Achille servato, II.
Θηβαγενής, εὐος, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.
Θῆβαι, αἱ et ἡ Θῆβη, Thebæ, urbs Bœotiæ, cujus mœnia a
 Zetho et Amphione ædificata, CCIV; Neptuni præsidio
 fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tiryne-
 the, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem
 contra Thebas), O. 162.
Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέφανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80
 εὐστέφανος, 105. Vid. Θῆβαι.
Θηρώ, οὐς, filia Phylantis et Lipephiles, Chæronis mater
 ex Apolline, LIV.
Θησεύς, εὐος, Ægei f., unus e principibus Lapitharum,
 S. 182; Ægles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV,
 LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.
Θόας, ὁ, gen. Θόα, LXXVI.
Θόη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354
Θρηάκιος, adj. Thracius; Θρηάκιος Βορέας, O. 553.
Θρήκη, Thracia, ἱπποτρόφος, O. 507.
Θρονίη, Arabi mater e Mercurio, XXXII.
Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex
 Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.
Ἰάνθη, una Oceanitidum, 349.
Ἰαπετιονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων
 ἐπιδείκτεος ἀνάκτων, 543; πάντων πέρι μήδαι εἰδώς, 559;
 O. 54. Vid. Προμηθεύς.
Ἰαπετός, 19; Cœli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus,
 507; ex ea pater Atlantis, Menœtii, Promethei (cf. 565;
 O. 50), Epimethei, 509 seqq.
Ἰάσιος, e Cerere Pluti pater, ἥρων, 970.
Ἰαωλκός et Ἰωλκός, ἡ, urbs Magnesiae, κλειτή, S. 380,
 474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.
Ἰδαῖος, adj. Vid. Δάκτυλοι.
Ἰδῆ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concu-
 buit, πολύπτυχος, ὀληέσση, 1010.
Ἰδύα, Oceanitidum una, 352, 959; Ætæe uxor, καλλιπά-
 ρηος, 960, et ex eo mater Medæe, 961.
Ἰήσων, ονος, Jaso, Aesonis et Polymelæ f. CLXXXI; a
 Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam
 Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992—
 1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.
Ἰδέυς, ἥος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis deriva-
 tio XLVIII.
Ἰμερος (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64;
 Venerem comitatur, 201.
Ἰναχος, Mycenæ pater, CVII.
Ἰνώ, οὐς, Cadmi et Harmoniæ filia, 976.

Ἰόλαος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exiit, S. 467; Herculem adjuvat in vincenda hydra Lernæa, 317. Epi-thieta : ἀρηϊζίλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; διόγνητος, S. 340; ἥρων, S. 78; κρατερὸς, S. 77, 323; κυδάλιμος, S. 74, 467.

Ἰόλεια, Euryti et Antiopes filia, ξανθή, XLV.

Ἰοφώσση, Ætæ filia, quatuor filiorum mater e Phrixo, LXII.

Ἰππη, Thesei uxor, LXXXVI.

Ἰπποβόη, una Nereidum, ἐρώεσσα, 251.

Ἰππονόη, Nereidum una, ῥοδόπηχυς, 251.

Ἰππόνοος, pater Periboræ, LXXXVIII.

Ἰππόστρατος, Phytæi f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Periboræ compressit, ὄζος Ἄρηος, LXXXVIII.

Ἰππότης, ου, Phylantis et Lipephiles f. LIV.

Ἰππου κρήνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.

Ἰππῶ, οὗς, una Oceanitidum, 351.

Ἰρις, ἰδος, ιν, Thaumantis et Electræ filia, ὠκεΐα, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγανδρον) petitura, πόδας ὠκεία, 780, 784.

Ἰστιή, Vestæ, Rheæ et Saturni filia, 454.

Ἰστρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιρέεθος, 339.

Ἰσχυς, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.

Ἰριγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.

Ἰφικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.

Ἰφικλῆς, ἥος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47, seqq., 56.

Ἰφικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXH.; plura de eo ejusque bobus CXVI.

Ἰφιμέδεια, Aloëi uxor, Alcidarum mater e Neptuno, LX.

Ἰριτος, Euryti et Antiopes f., ὄζος Ἄρηος, XLV.

Ἰῶ, οὗς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.

Ἰωλκός, ἡ, 997; vid. Ἰαωλκός.

K.

Καδμείος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδμείοι, Thebani, 326; φερεσσακέες, S. 13.

Καδμήης, adj. fem. Καδμήης γαίη Thebæ cognominantur O. 162.

Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Inus, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975 seqq.

Καίκος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., ἐυρέτης, 343.

Καινεύς, ἑως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.

Καλλιόπη, Musarum una, quæ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασι, 79.

Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 287 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.

Καλλιστώ, οὗς, vid. Ἑλίχη.

Καλύκη, Endymionis mater ex Aethlio, OXLIV.

Καλυψώ, οὗς, una Oceanitidum, ἡμερώεσσα, 359; Nausithoi et Nausinoti mater ex Ulixæ, δια θεάων, 1017.

Κάλχας, ἀντρος, vates, a Mopso vaticinandi arte victus, præ mærore diem obiit, CXVII.

Κασσιόπεια, Phineï mater e Phœnice, LVIII.

Κάστωρ, ὀρος, Jovis filius XXXVI.

Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.

Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnantes in Herculis clypeo representati, S. 184 seqq.

Κέρβερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq., ubi describitur.

Κερκίης, ἰδος, Oceanitidum una, φὺν ἑρατὴ, 355.

Κέφαλος, ex Aurora pater Phaethontis, 986.

Κῆρ, ἡρὸς, ἡ, Noctis filia, μελαινα, 221; in Herculis scuto

representata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. at Κῆρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filia Noctis, νηλεόποινοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto representatæ fuerint, S. 249 seqq.

Κητώ, οὗς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρης, 238; e Phorco mater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Κῆρυξ, ὕκος, Trachiniorum rex, Themistionoes pater, ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cycnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelit, S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κῆρυκος γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodæum, memoretur CLXXXII.

Κηφισός, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.

Κίρκη, Solis et Perseidis filia, Ætæ regis soror, 957, 1011; ex Ulixæ mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCII.

Κίρρα, Phocidis urbs, CXXXV.

Κλάρος, ἡ, Ioniæ oppidum, CXVII.

Κλεαδαῖος, IX, κεδάλιμος.

Κλέεια, Hyadum una, εὐστέρανος, LXVII.

Κλειώ, οὗς, Clio Musa, 77.

Κλεόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthene, Atræi filio, LXXVII.

Κλόμενος, Orchomeni f., CX.

Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaethontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis, Menæti, Promethei, Epimethei, 507 seqq.

Κλυμένης, Solis f., pater Phaethontis e Merope, CIV.

Κλυτή, Oceanitidum una, 352.

Κλύτιος, Euryti et Antiopes f., XLV.

Κλωθώ, οὗς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Κοῖος, Cœli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asterios e Phœbe, 404 seqq.

Κορωνίς, ἰδος, ιν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.

Κόττος, Cœli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., 618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀδριάδης.

Κουρήτες, οἱ, e quinque filiabus Hecatæ filiaque Phoronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες, XCI; contra Ætolos ab Apolline adjuti, CXI.

Κράτος, εὖς, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Bῆ (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.

Κρείων, ὄντος, Thebanorum rex, Henioches maritus, S. 83.

Κρηθεύς, ἑως, Æoli f., XXIII.

Κρής, τὸς, ὁ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.

Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρείη; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CXLIX; huc Orio venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum temperarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogyia insula sita, CCIII.

Κρίος, Cœli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.

Κρονίδης, εὖς, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (ὠψίζυγος), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.

Κρονίων, ὠνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; κελαινεφής, S. 53; θεῶν σημαντῶρ πάντων, S. 56; ὑπερμενής, 534.

Κρόνος, Saturnus, Cœli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo ævo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεύς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obvius 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab CEnomao occisus, CX.

Κυανοχαίτης, ου, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυδαλλίων, ωνος, Orionis cæco itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμὸς (Turba belli), in Herculis scuto repræsentatus, S. 156.

Κυθήρεια, Venus unde appellata sit, 198; ἐϋστέφανος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωπες, οἱ, Telluris et Cœli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seqq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra victos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύκνος, 1) Martis f., μεγάρμος, S. 57; maritus Themistocles, filiiæ Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; ἐϋμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obvius S. 329, 331, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguriæ rex, Phaëthonti propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Boeotiam trajecit, Αἰολίς, O. 636.

Κυμοδόκη, una Nereidum, 252.

Κυμοθόη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμὼ, οὗς, Nereidum una, 255.

Κυπρογενής, ἑός, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύπρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περιβόητος, 193; πολύκλυστος, 199.

Κύπρις, ἰδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, LII.

Κυτίστωρος, Phixi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχρεΐδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεὺς, ἑως, qui Cychriden draconem nutrit, CCI.

Λ.

Λάδων, ωνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Λαμπετή, Heliadum una, CIV.

Λαομέδεια, Nereidum una, 257.

Λαπίθαι, ἄων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo repræsentatum, S. 177 seqq., αἰχμηταί.

Λατίως, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερός, 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.

Λάχσις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto repræsentata, S. 258.

Λειαγόρη, una Nereidum, 257.

Λειπερίη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Theus mater, LIV.

Λέλεγες, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalioni olim a Jove dati, *ibid.*

Λερναῖος, adj. 314, vid. Ὑδρα.

Λήθη, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Λήμνος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suò venit, XLIII.

Ληναίων μῆν, mensis, (Γαμηλιών Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Λητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Λητώ, οὗς, 19; Phœbes et Cœi filia, κυανόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem pepererit, O. 771.

Λιβύη, Africæ pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Λίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Λιλαίη, Phocidis oppidum, CXLI, Αἰλαίηθεν

Λιμός, ὁ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Λίνος, vates, Uraniæ f., de quo XCIV, XCV.

Λόγοι ψευδείς (Mendacia), Eridis filii, 229.

Λοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphiis et Telebois bellum inferunt, ἀγχέμαχοι, S. 25.

Λοκρός, Lelegum rex, XXV.

Λυγκεύς, ἦρος, inter majores Herculis erat. Hinc Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῦ Hercules et Iolaus a Minerva appellantur, S. 327.

Λυκάων, ονος, Pelasgi f., ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadium, pater Helices s. Callistus, XCLX; pater Pallantis, CXCVIII.

Λυκομήδης, εὖς, Cretensis, XXXVII.

Λύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Λυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

Μ.

Μάγνης, ἦρος, Jovis et Thyiæ f., XXVI.

Μαίανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαίη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μακηδών, ὄνος, Jovis ac Thyiæ f., ἱππιοχάρμης, XXVI.

Μακροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὗς, Tiresiæ filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, ὁ, CXXII.

Μάρων, ωνος, CEnopionis filius, XXXVIII.

Μάχαι, αἱ, Pugnæ, Eridis filiæ, 228.

Μαχάων, ονος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκιόεντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCH.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno, compressa 278; ejus capite amputatò Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto repræsentatus, S. 223.

Μελάμπους, ὄδος, cujus historia CXVI.

Μέλας, ανος, Phixi et Iophossæ f., LXII.

Μελαιργός, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 187.

Μελίβοια, urbs Thessaliæ, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίεσσα, 246. 2) Myrmecis filia, CLXXV.

Μελπομένη, Musarum una, 77.

Μέμνων, ονος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μένδαος, Plithenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὗς, una Oceanitidum, 357.

Μενίππη, Nereidum una, δίκη, 260.

Μενότιος, 1) Japeti et Clymenes f., ὑπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὑβριστής, 514 seqq. 2) Patrocli pater, frater Pelei, Achilles patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) CEnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, **CIV**; 2) una Heliadum, *ibid.*
Μήδεια, Ætæ regis et Idyia filia, εὐσφυρος, 961, 992; Medei mater ex Jasone, 1000, qui eam e Colchide Iolcum traiecit, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
Μήδειος, Jasonis et Medea f., a Chirone educatus, 1001.
Μηκονίκη, Euphemi mater e Neptuno, L.
Μυκῶνη, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum hominibus certasse, 536.
Μηλοόσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
Μῆτις, ἰδος, iv, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
Μίμας, αἰνός, Centaurus, μεταγχαίτης, S. 186.
Μινύειος, adj. Ὀρχομενός Μινύειος, Orchomeus Minyarium, LIII.
Μινύας, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, **CLXII**.
Μίνως, ωος, Jovis et Europes f., **CXLIX**; pater Ariadnes, 948; Brylles pater, **XLIII**; βασιλεύτας ab Hesiodo cognominatus, **LXXXIV**.
Μημοσύνη, Cœli Tellurisque filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καλλιχομος.
Μοῖραι, αἱ, Parca, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filia, 217; Jovis ac Themidis filia, 904; in Herculis scuto representata, S. 258 seqq. **LXVI**.
Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetlo occisus, **LIII**.
Μόρος (Fatum), Noctis filius, στυγερός, 211.
Μούσαι, αἱ, Jovis filia e Mnemosyne, in Pieria natae, 53 — 61, 916; Musæ canuntur, 1 — 103; invocantur, 104 — 115, 1022; O. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac jubent, 22 — 35, O. 662; tripus ab Hesiodo eis dedicatus, O. 658; in Herculis scuto representata, S. 206. Epitheta: Ἑλικωνιάδες, 1; O. 658; ἡδέεσσαι, 1021; Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206; τέκνα Διὸς, 104; χρυσάμπυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; **CL**.
Μόψος, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchan-tem vaticinandi arte vicit, **CXVIII**; inter principes Lapitharum numeratur S. 181.
Μυκῆνη, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, **CVII**.
Μύρμηξ, ηκος, Melites pater, **CLXXV**.
Μυρμιδόνες, οἱ, e formicis a Jove facti atque Æaco dati, qui primi naves exstruxerunt, **LXIV**; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
Μῶμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἔδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, **CII**; de Najadum ætate longissima **CIII**.
Ναυβολίδης, αο, Nauboli f., Pylo, **XLV**.
Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
Ναυσίνοος, Ulixis et Calypsus f., 1018.
Νείκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
Νεμειῶς λέων, leo Nemeus, Othri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq.; ab Hercule interfectus, 332.
Νεμείη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
Νέμεσις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate ad cælum fugit, O. 197 seqq.
Νέσπος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
Νέστωρ, ορος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, **XXX**, **XXXI**, Γερήνιος ἱππότα; pater Polycastes, C.
Νηλεΐδης, αο, Nelei f., Nestor, C.
Νηλεὺς, ἦος, Pyli rex, cujus filii ab Hercule interfecti extra Nestorem, **XXX**, **XXXI**, ταλασίφρων.
Νημερτής, έος, ἡ, una Nereidum, 262.
Νηρεὺς, ἦος, Ponti filius maximus natus, ἀψευδής, ἀληθής, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέρων, 1003.
Νησαίη, Nereidum una, 249.
Νησῶ, οὖς, Nereidum una, 261.
Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλίσφυρος, 384.
Νικίππη, Pelopis filia, **CCVII**.
Νικόστρατος, **XCIII**, ὕψος Ἄρρος.
Νίσση, cujus decem filios totidemque filias fuisse, **XLIV**; undeviginti ejus liberos fuisse, *ibid.*
Νύμφαι οὖραι, Nymphæ montanæ, Oreades, 130; e quinque filiabus Hecatai filiaque Phoronei natae, **XCI**.
Νύξ, κτός, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Erebo Ætheris et Diei mater, 124; nullo ex viro mater Fati, Κηρὸς, Mortis Somnique (758), Somniorum, Mommi, Ὀΐζος, Esperidum, Parcarum, Nemesis, Fraudis, Φιλότητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq., illa Somnum secum ducens, 757. Epitheta: ἐρεβενή, 213; μέλαινα, 20, 123; ὀλέη, 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Æsculapio, **CLXXXIX**.
Ξοῦθος, Hellenis filius, **XXIII**.

Ο.

Ὁβριάρεως (Βριάρεως, 817), Briareus, Cœli Telluris f., 147 seqq.; Cymopoliam, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula coniecti, 617 seqq., a Jove liberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι, 815 seqq.
Ὁθρὺς, υος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnant, 632, ὕψηλή.
Οἰθαλός, pater Pirenes, **CVI**.
Οἰδιπόδης, αο, Œdipi f., Eteocles, O. 163.
Ὀϊζὺς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινέσσα, 214.
Οἰνόμαος, Marnacem, Alcaethoum, Euryalum, alios interficit, **CX**.
Οἰνοπίων, ωνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, **XXXVIII**, et Meropes, **XLIII**; Orione excacato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid.*
Οἶνεὺς, έως, rex, ad quem Periboea missa est, **LXXXVIII**.
Ὀλμειδός, Βρεττιæ amnis, 6.
Ὀλυμπιάδες, αἱ, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, **LIV**.
Ὀλύμπιος, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἀστεροπητής), O. 474, **CLXIII**.
Ὀλύμπια δώματα, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, O. 81, 110, 127.
Ὀλύμπος et **Ὀλύμπος**, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἀγνός, S. 203; μακρὸς, 391, 680, S. 406; μέγας, 842; νιφόεις, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139, 197, 257; **XXVI**.

*Ομαδος, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 *Ομηρος, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXXVIII.
 *Ονειροι, oi (Somnia), Noctis filii, 212.
 *Οπλεὺς, εὖς, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 *Ορβρος, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 *Ορκος, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 *Ορτυγία, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 *Ορχομενός, δ, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXI.
 *Ορχομενός, ἡ, Minyarum urbs (Μινύειος) in Boeotia, LIII, Cephisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
 Οὐλυμπος, 397, Οὐλυμπόνδε; 633; 855; 953, νηόεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. *Ολυμπος.
 Οὐρανίδης, Urani f., Saturnus, ἀναξ, 486; oi Οὐρανίδαι, Cyclopes, 502.
 Οὐρανίη, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
 Οὐρανίωνες, oi, Urani (Caeli) filii ac nepotes, ἀγαυοί, 461; de Diis, 919, 939.
 Οὐρανός, Caelus, 147, 159, 421, 644; εὐρύς, 45; μέγας, 176, 208; ἀστερόεις, 106, 127, 463, 470, 891; Telluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαῖα, Ἀφροδίτη.
 Οὐρεα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρὰ, 129.
 Οὐρεϊος, Centaurus, S. 186.

II.

Παγασαῖος, epitheton Apollinis, quia Pegasis templum habuit, S. 70.
 Παιών, ὄνος, Deorum medicus. Eum ab Apolline differre, CI.
 Παλίωξις, ἡ, Repulsio (hostium persequentium) in scuto Herculis representata, S. 154.
 Παλλάντιον, Arcadiae urbs, quae a Pallante nomen traxit, CXCVIII.
 Παλλὰς, ἄδος, ἡ, Minervae nomen. Παλλὰς Ἀθήνη, 577, O. 77; Παλλὰς Ἀθηναίη, κόρη Διός, S. 126.
 Πάλλας, αντος, δ, 1) Cui et Eurybiae f., 376. 2) Lycaonis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
 Πανδιονίς χειρῶν, hirundo, O. 568, ὀρθρογόνη.
 Πανδώρα, quomodo Jovis jussu a Vulcano ficta, a multis Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O. 83 — 105; Graeci mater ex Jove, XX, Deucalionis e Prometheo, XXI.
 Πανέλληνες, oi, O. 528; ita universos Graecos ab Hesiodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
 Πανόπεια, una Nereidum, 250.
 Πανοπητής, ἴδος, Panopei nata, Ἔγλη, LXXXV.
 Πανοπίς, ἴδος (alibi Πανοπεύς), Phocidis urbs, Cephisso adiacens, CXLII.
 Παρθάων, ονος, pater Alcathoi, CX.
 Παρθένιος, Flavius, Oceani et Tethyos f., 344.
 Παρηγός, Parnassus, Boeotiae mons, 499.
 Πασιθέη, una Nereidum, 247.
 Πασιθήη, Oceanitidum una, 352.
 Πάτροκλος, f. Menetii, fratris Pelei, Achillis frater patruelis, CLXXXVIII.

Πειθῶ, οὗς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit, O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
 Πειρίθοος, Ἄεϋτι f., CLXXVI; inter principes Lapitharum, S. 179.
 Πειρήν, ἦνος, Ius pater, V.
 Πειρήνη, Ἄεβλι filia, CVI.
 Πείρος, δ, Achajae fluvius, CLVI.
 Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
 Πελασγοί, oi, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
 Πελειάδες, αἱ, Plejades, X. Vid. Πληιάδες.
 Πελῆης, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, ὕδριστῆς καὶ ἀτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
 Πελοπόννησος, ἡ, Hesiodo nota, CXL.
 Πέλοψ, οπος, pater Nicippes, CCVII.
 Πελωρίς, ἴδος, promontorium, ab Orione conditum, CLXXXVIII.
 Περίβοια, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad Ceneum missa, qui eam interficeret, LXXXVIII.
 Περιήρης, οὗς, Ἄεoli f., ὑπέρθυμος, XXIII; Halirrhothii pater, XCII.
 Περικλύμενος, Nelei f., qui in omnium animalium speciem se convertere potuit, ab Hercule interfectus, XXX.
 Περιμήδης, εος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.
 Περμησός, Boeotiae amnis, 5.
 Περσέπολις, εως, δ, Telemachi et Polycastes f., C.
 Περσεύς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, ἱππότα, S. 214 — 229.
 Περσεφονείη et Περσεφόνη, Proserpina, Jovis et Cereris filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tartaro habitat, ἑπαινῇ, 768, 774.
 Περσεφόνη, 913, vid. Περσεφονείη.
 Πέρσης, 1) Cui et Eurybiae f., 377; Asteriae maritus, 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10, 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγα νήπιος), 641.
 Περσηίς, ἴδος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater Circes et Aetiae regis, 957.
 Πετραίη, Oceanitidum una, ἐρῶσσα, 357.
 Πετραῖος, Centaurus, S. 185.
 Πευκεῖδαι, oi, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
 Περρηδῶ, οὗς, Graearum altera, εὐτεπλος, 273.
 Πήγασος ἱππος, Medusae capite amputato prosiluit, 281; nominis derivatio, 282; terra relicta ad coelum volavit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum Bellerophonte Chimæram vincit, 325.
 Πηλεὺς, εος, Aeci f., XLVI; Achillis pater e Thetide, 1006; frater Menetii, Patrocli patruus, CLXXXVIII; Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et Acati uxore historiam ab Hesiodo fuisse narratam, CXCI.
 Πήλιον, τὸ, mons Thessaliae, αἰπὺ, LXXXII; in quo Jaso a Chirone educatus est, ὀλήεν, LXXXIII.
 Πηνειός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
 Πιερίδες, αἱ, Musae cognominantur, S. 206.
 Πιερὴ, Thessaliae regio, ubi Musae natae, 53; ibi Magnes et Macedo habitabant, XXVI. Πιερήθεν, O. 1.
 Πληιάδες et Πελειάδες, αἱ, Plejades, Atlantis filiae, Ἀτλαγενέες, O. 383; O. 572, 615, 619.
 Πληξάρη, una Oceanitidum, 355.
 Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
 Πλουτῶ, οὗς, Oceanitidum una, βοῶπις, 355.
 Πολυδεύκης, εος, Pollux, Jovis f., XXXVI; ἀντίθεος, XXVI.
 Πολύδωρη, Oceanitidum una, εὐειδής, 354. CXCI.
 Πολύδωρος, Cadmi et Harmoniae f., 978.

Πολυκάστη, Nestoris filia minima nati, Persepolis mater e Telemacho, ἑξωνος, C.
 Πολυκάων, ονος, Butæ f., Euæchmes maritus, CIX.
 Πολυμηλα, Jasonis mater ex Æsone, CLXXXI.
 Πολύμνια, Musarum una, 78.
 Πολυνείκης, εος, CXX.
 Πολυφάτης, ου, de quo CXVI.
 Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγινός, 226.
 Ποντοπόρεια, una Nereidum, 256.
 Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 233; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiæ, 237 seqq.
 Ποσειδάων et Ποσειδέων, ωνος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptunus, Rheæ ac Saturni f., 456; pater Cymopolis, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemi e Mecione, L; pater Batæ, CXIII, et Minyæ, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum mœnia exstruit, XLVIII; Thebarum præses, S. 105; templum in Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXVIII; γαϊήχορος, ἐννοσίγαιος, 15; ἐνοσίχθων, O. 667.
 Ποσειδέων, 732; vid. Ποσειδάων.
 Ποταμοί, οί, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 numero, δινήντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345. 348.
 Πουλινόμη, Nereidum una, 258.
 Πρίαμος, Hesiodo notus, CLXXXV.
 Προϊτίδες, αἱ, Præti filia, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania punitæ, XXIX; a Græcis plurimis in matrimonium petita, CLXXXIV.
 Προτώεις, Propulsatio hostium, in Herculis scuto representata, S. 154.
 Πρόλοχος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεύς, ἕως, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucalionis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI; Epimetheum fratrem præmonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula conjectus, 521, ejus jecur ab aquila comestum, 523 seqq.; per Herculem liberatus, 528 seqq.
 Epitheta: ἀκάκητα, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48; ποικίλος, αἰολόμητις, 511; ἕδς παῖς Ἰαπετοῖο, 565, O. 50; ποικιλόβουλος, 521; conf. Ἰαπετιονίδης.
 Προνόη, una Nereidum, 261.
 Προμνώ, οὗς, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτώ, οὗς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen, 243, 248.
 Πυθώ, οὗς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθή, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitur memoriæ causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθή. Πυθώδε, S. 480.
 Πυλάδης, ου, Anaxibæ f., LXXVII.
 Πύλος, ᾗ, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, ωνος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
 Πύρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.

P.

Ῥαδάμανθους, υος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Ῥήη, 467, vid. Πείη.
 Ῥέη et Πείη, Rheæ, Cœli ac Telluris filia, 135; e Saturno mater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ῥήκομος, 625, 634.

Ῥήσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
 Ῥόδεια, una Oceanitidum, 351.
 Ῥοδῖος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
 Σαλμωνεύς, Ἄεoli f., ἀδικος, XXIII.
 Σαρπηδών, όνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οί, e quinque filiabus Hecataei filiaque Phoronei nati, οὐδῖταιοί, ἀμνηχανοεργοί, XCI.
 Σαώ, οὗς, una Nereidum, 243.
 Σειρήνες, αἱ, Sirenes, quarum insula ἀνθεμόεσσα, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
 Σείριος, ό, Sirius, ἀστήρ, 417; 587; 609; ἀχαλέος, S. 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρά, 18, 371.
 Σεμέλη, Cadmi et Harmoniæ filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καδμείη, 940.
 Σῆρος, Halirrhothii et Alcyones f., XCH.
 Στεινώ, οὗς, trium Gorgonum una, 276.
 Σικυών, όνος, Erechthei f., CLXIX.
 Σιμούς, ούντος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 342.
 Σίσυφος, Ἄεoli f., αἰολομήτης, XXIII.
 Σκάμανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
 Σκύθαι, οί, ἱππομολγοί, CXXXII.
 Σκύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οί, disci, carmen Hesiodeum, CLXXXVI.
 Σπειώ, οὗς, una Nereidum, 245.
 Στερόπη, Cyclopum unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στρυμών, όνος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
 Στύξ, γός, Oceanitidum προφερεστάτη ἀπασέων, 361, et nata maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nices, Cræteos et Bies, Ὀκεανοῦ θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινὴ, 776; ἀφθιτος Ὀκεανίνη, 389; Στυγός ἀφθιτον ὕδωρ, 805.
 Συράκουσαι, αἱ, urbs Siciliæ, CXXXVI.
 Σχοινεύς, ἕως, Atalantes pater, LXXIII.

T.

Τάρταρος, ό, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡρόνεντα, 119; Typhoei pater e Gæa, 822; ejus variæ descriptiones, 721 — 819; ibi Titans, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta: ἡρόεις, 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρυός, S. 255.
 Τάρφιοι, οί, cum Telebois Taphi insulae partisque Acarnaniæ incolæ, quibus Amphitryo bellum intulit, ἀνδρες ἥρωες, S. 19.
 Τειρεσίας, ου, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisque alterationem de concubitus voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελαμών, όνος, Ajacis majoris pater, cujus hospes Hercules fuit, CXV.
 Τελεστώ, οὗς, Oceanitidum una, κροκόπελος, 358.
 Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
 Τηθύς, όος, Cœli et Telluris filia, ἑρατινή, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλεβόαι, άων, οί, populus, qui Acarnaniam ac Taphium

insulam cum Taphiis incolebat, ab Amphitryone de-
bellatus, ἄνδρες ἥρωες, S. 19.
Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex,
1016.
Τηλέμαχος, pater Persepolis e Polycaste, C.
Τιθωνός, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathio-
nis, 985.
Τιμάνδρη, Echemi uxor, VIII.
Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryns, urbs Argolidis, ubi
Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, εὐχτί-
μενον πολλίεθρον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves
egit, ἱερῇ, 292.
Τιταρήσιος, e principibus Lapitharum unus, ὄζος Ἄρης,
S. 181.
Τιτῆνες, οἱ, Titanes Caeli filii unde appellati sint, 207;
eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 —
717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814;
ἄγαυοί, 632; θεοί, 630, 648, 729; ὑποταρτάριοι, 851;
χθόνιοι, 697; praeterea obviū 392, 424, 650, 663, 676, 882.
Τιτυός, Elaræ f., CLXX.
Τλησήνωρ, ορος, Ægypti f., CLXXVI.
Τοξεύς, ἑως, Euryti et Antiope f., ἀντίθεος, XLV.
Τρητός, mons Nemeæ, 331.
Τρηχίς, ἴνος, Thessaliae urbs, ubi Ceyx regnavit, quo
Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.
Τριτογένεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶ-
πις, δεινὴ, ἐγρεκύδοιμος, κ. τ. λ., 924; ἀγελείη, S. 197.
Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυθείης, μέ-
γας, 931 seqq.
Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγύναικα, O. 653.
Τυνάρεως, cuius a filiabus qualem poenam Venus petie-
rit, CXLVI.
Τυρρήνια, regio Italiae, CCII.
Τυρρηνοί, οἱ, Italiae populus, sub Agrio, Latino, Tele-
gono regibus, 1016. CXXXIX.
Τυράνιον, Boetiae mons, S. 32.
Τυράων, ονος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi,
Hydrae Lernææ, Chimaeræ, 306 seqq.; Ladonis dra-
conis pater, CXLVII.
Τυρωεύς, ἑως, Telluris ac Tartari f., 821; cuius monstri
descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum,
869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq.,
et in Tartarum dejectus, 868.
Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νόμῳι Χαρίτεσσιν ὅμοιαι, LXVII, ubi earum
nomina; O. 615.
Υδρη Λερναία, Typhaonis et Echidnae filia, λύγρ' εἰδυῖα,
313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Io-
lai ope, 316 seqq.
Υηττος, cuius historia LIII.
Υλλος, Hercules f., pater Euachmes, CIX.
Υπερβόρειοι, οἱ, populus, CXXXIX.
Υπερίων, ονος, Caeli ac Telluris f., 134; e Thea pater
Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
Υπεριονίδης, αο, Hyperionis f., Sol, 1011.
Υπέρρας, αντος, Euryanasses pater, CLXII.
Υπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur,
κασίγνητος Θανάτοιο, 756; cum Morte in Tartaro habi-
tat, 759; describitur 762.
Υρή, urbs Boetiae, Βοιωτίη, XLIX, L.
Υσμῖναι, αἱ (Proelia), Eridis filiae, 228.

Φ.

Φαέθων, ονος, 1) Cephalis et Auroræ f. ἱφθίμος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989
seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV,
ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.
Φαισύλη, una Hyadum, LXVII.
Φαῖω, οὗς, Hyadum una, ἱμερόεσσα, LXVII.
Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.
Φᾶσις, ἰδός, ὁ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab
Argonautis trajectus, LVII.
Φέλλος, Melibœæ natus, εὐμμελής, XCVI.
Φέρουσα, una Nereidum, 248.
Φθίος, adj. Phthius, Φθίη Κυρήνη, LII.
Φίκιον, τὸ, mons Boetiae, S. 33.
Φίξ, ἰδός, Sphinx, Orthri et Echidnae filia, ὀλοή, 326.
Φιλότης, ητος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.
Φιλυρίδης, Philyrae f., Chiro, 1002.
Φινεύς, ἑως, Phoenicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur caeci-
tate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam
propulsus, CXXXI.
Φλεγής, αο, Coronidis pater, διόγνητος, LXXXVII.
Φόβος, Terror, qualis in Herculis clypeo representatus
fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόβος et Δεῖμος, Martis et
Veneris filii, 934; Martis comites bellique socii, 935,
S. 195, 463.
Φοῖβη, 1) Caeli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136;
Latonæ et Asteries mater e Cæo, 404 seqq.; avia
Phœbi, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.
Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων; S. 68, 100;
ἀκροτεκέμης, LXXXVII; χρυσάορος, CLXVII; CI,
Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.
Φοῖνιξ, ἰκος, Agenoris f., pater Phineæ e Cassiopea,
LVIII; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Al-
phesibœæ, CXCVI.
Φόνος (Nex), in Herculis scuto representatus, S. 155;
οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.
Φόρβας, αντος, Scyllae pater ex Hecate, LXIII.
Φόρκυς, υος et υνος, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto
pater Graearum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis
aurea mala custodientis, 333 seqq.
Φοῖβος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Æeten venit, I;
quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phi-
neus viam in Scythiam monstravit, LIX.
Φρόντις, ἰος, Phrixi f. ex Jophosse, LXII.
Φυκτεύς, ἑως, pater Hippostrati, LXXXVIII.
Φύλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI,
CXXII, CLXII.
Φύλας, αντος, pater Hippotæ et Therus e Lipephile, LIV.
Φυλεύς ἑως, CLXI, φύλος μακίρεσσι θεοῖσι.
Φωκῆες, οἱ Phocenses, Amphitryonem secuti in bello
cum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάρυμοι, S. 25.
Φῶκος, Ἄετι et Psamathe f., 1004.
Φωρωνεύς, ἑως, cuius filiam Hecataeus duxit, XCI.

Χ.

Χάος, εος, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116;
ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοφερὸν, 814.
Χαίρων, ὠνος, Therus et Appollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν
μένος ἱπποδάμοιο, LIV.
Χαλκίς, ἰδός, ἡ, urbs Eubœæ, quam καλλιγύναικα Hesio-
dus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam
in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.
Χάριτες, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis
et Eurynomes filiae, 907 seqq.; quomodo Pandoram
exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII;
praeterea obviae 64, 946, LII, LXVII, CLXVII.
Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyrae f., 1001; Ja-
sonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit,
1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

- Χείρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cujus exordium CXXV.
 Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnae filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.
 Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.
 Χρυσάωρ, ὄρος, capite Medusae amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroe pater Geryonis, 287, 979, et Echidnae, 295.
 Χρυσῆς, ἴδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

- Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίεσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Aëaco, δῖα θεάων, 1003.

Ω.

- ᾠγυγία, insula ad occidentem vergens, CCIII.
 ᾠγυλία, insula, in vicinitate Cretae sita, CCIII.
 ᾠκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. ᾠκεανῖναι, αἱ, Oceanitides, ac Oceani Tethyos filiae (346),

- 3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximae natu (366) recensentur 349 — 361.
 ᾠκεανός, Coeli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electrae, 265, Calliroes, 288, 979; Idyiae, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei representatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; ᾠκεανοῖο βέεθρα, 695; ᾠκεανοῦ ῥοαί, 841; ἱερὸς ῥόος ᾠκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀψόρροος, 776; βαθυδείνης, 133, O. 171; βαθυρρείτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελέεις ποταμός, 242, 959. Præterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.
 ᾠκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.
 ᾠκυρόη, una Oceanitidum, 360.
 ᾠλενὴ πέτρα, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.
 ᾠλενος, ἡ, urbs Achajae, LXXXVIII.
 ᾠραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίχομοι, O. 74.
 ᾠρίων, ὠνος, Neptuni et Brylles f., cujus historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (δμεριμον) ᾠρίωνος, Q. 615, 619.